

საქართველოს კანონი

საქართველოს საბაჟო კოდექსი

კარი I

ზოგადი დებულებანი

თავი I. საქართველოს საბაჟო კოდექსით რეგულირებული
ურთიერთობები და ამ კოდექსში გამოყენებული
ტერმინები

მუხლი 1. საქართველოს საბაჟო კოდექსით რეგულირებული
ურთიერთობები

ეს კოდექსი აწესრიგებს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანასა და საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანასთან დაკავშირებულ სამართლებრივ ურთიერთობებს, განსაზღვრავს საბაჟო ზედამხედველობისას, საბაჟო კონტროლის და საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას წარმოშობილ ურთიერთობებში მონაწილე პირებისა და საბაჟო ორგანოების სამართლებრივ მდგომარეობას, პასუხისმგებლობას საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევისათვის, აგრეთვე საბაჟო ორგანოებისა და მათი უფლებამოსილი პირების არამართლზომიერ ქმედებათა გასაჩივრების წესსა და პირობებს, საბაჟო დავების გადაწყვეტის წესს.

მუხლი 2. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა

1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა შედგება საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ძალაში შესული საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების, ამ კოდექსის, საბაჟო საქმის ორგანიზების მარეგულირებელი სხვა საკანონმდებლო აქტებისაგან და მათ შესაბამისად მიღებული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტებისაგან.

2. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მოქმედება ვრცელდება საქართველოს მთელ საბაჟო ტერიტორიაზე, თუ ამავე კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. საბაჟო ურთიერთობების რეგულირებისას ამ კოდექსში გამოყენებული სამოქალაქო სამართლის ან საქართველოს კანონმდებლობის სხვა სფეროს ტერმინები და ცნებები გამოიყენება იმ მნიშვნელობით, რა მნიშვნელობაც მათ აქვთ შესაბამის სფეროში, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

მუხლი 3. დადგენილებები, ბრძანებები და მითითებები

1. ამ კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და მისი აღსრულების მიზნით საქართველოს მთავრობა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისად

გამოსცემენ დადგენილებებსა და ბრძანებებს.

2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მმართველობის სფეროში შემავალი საჯარო სამართლის იურიდიული პირის – შემოსავლების სამსახურის (შემდგომში – შემოსავლების სამსახური) უფროსი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის აღსრულების მიზნით გამოსცემს ინდივიდუალურ ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტებს საბაჟო ორგანოების მიერ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენების შესახებ. საბაჟო ორგანოები საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის აღსრულებისას ხელმძღვანელობენ ამ აქტებით. (23.02.2010. N2668 კანონი ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.)

მუხლი 4. საბაჟო პოლიტიკა და საბაჟო საქმის ორგანიზება

1. საქართველოში ტარდება ერთიანი საბაჟო პოლიტიკა, რომელიც უზრუნველყოფს სახელმწიფო ინტერესების დაცვასა და საერთაშორისო სამართლის წესებით გათვალისწინებული პრინციპების, ნორმებისა და სტანდარტების გამოყენებით საქართველოს საბაჟო საქმის ორგანიზების სრულყოფას.

2. საბაჟო პოლიტიკის გატარება განეკუთვნება საქართველოს უმაღლეს სახელმწიფო ორგანოთა განსაკუთრებულ გამგებლობას.

3. საბაჟო საქმის ორგანიზება არის საბაჟო ორგანოების მიერ გასატარებელ იმ ღონისძიებათა ერთობლიობა, რომლებიც დაკავშირებულია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანასა და საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანასთან და საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენებასთან.

4. ცალკეული საკითხის გადაწყვეტისას შემოსავლების სამსახურის უფროსის მიერ შესაძლებელია საბაჟო ორგანოს თანამშრომელზე დელეგირებულ იქნეს უფლებამოსილება. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 5. საქართველოს საბაჟო ტერიტორია და საბაჟო საზღვარი

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორია შედგება საქართველოს სახმელეთო ტერიტორიისაგან, ტერიტორიული და შიდა წყლებისაგან და მათი საჰაერო სივრცისაგან (მათ შორის, თავისუფალი ზონისა და თავისუფალი საწყობის ტერიტორიისაგან). საქართველოს საბაჟო ტერიტორია აგრეთვე მოიცავს განსაკუთრებულ საზღვაო ეკონომიკურ ზონაში განლაგებული დანადგარების, ნაგებობებისა და ხელოვნური კუნძულების ტერიტორიებს, რომლებზედაც ვრცელდება საქართველოს განსაკუთრებული იურისდიქცია. (14.03.2008. N5916)

2. საქართველოს საბაჟო ტერიტორია შემოიფარგლება საბაჟო საზღვრით, რომელიც ემთხვევა საქართველოს სახელმწიფო საზღვარს.

მუხლი 6. საქონლის საბაჟო სტატუსი

1. საქონლის დაბეგვრის, სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებების გატარების და საბაჟო პროცედურების განხორციელების მიზნით საქონელს ენიჭება საქართველოს საქონლის ან უცხოური საქონლის საბაჟო სტატუსი.

2. ამ კოდექსის მიზნებისათვის, საქართველოს საქონელი არის:

ა) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე (გარდა თავისუფალი ზონისა) მთლიანად წარმოებული ან მიღებული საქონელი (გარდა თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი, ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 39-ე ნაწილის „ი“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული ნარჩენებისა);

ბ) უცხო ქვეყნიდან/თავისუფალი ზონიდან შემოტანილი და თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონელი;

გ) ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად საბაჟო ორგანოს მიერ განკარგული საქონელი;

დ) ამ კოდექსის 168-ე მუხლის შესაბამისად სახელმწიფო საკუთრებაში გადაცემული საქონელი;

ე) ამ კოდექსის 116-ე მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემოტანილი საქონელი;

ვ) მხოლოდ საქართველოს საქონლისაგან წარმოებული ან მიღებული საქონელი;

ზ) საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში გაშვებული უცხოური საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული პროდუქტი. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. ამ კოდექსის მიზნებისათვის უცხოური საქონელი არის საქონელი, რომელიც არ აკმაყოფილებს ამ მუხლის მე-2 ნაწილში აღნიშნულ პირობებს. თუ საქართველოს საქონელი გატანილ იქნა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან (გარდა თავისუფალ ზონაში მოთავსებისა), იგი კარგავს საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსს. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 7. ამ კოდექსში გამოყენებულ ტერმინთა განმარტება

1. დეკლარანტი – პირი, რომელიც საბაჟო დეკლარირებას ახორციელებს თავისი სახელით ან რომლის სახელითაც ხორციელდება საბაჟო დეკლარირება.

2. საბაჟო დეკლარირება – მოქმედება, რომლითაც პირი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი ფორმისა და წესის შესაბამისად აცხადებს საქონლის მიმართ საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენების განზრახვას.

3. საბაჟო დეკლარაცია – დოკუმენტი, რომლითაც პირი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი ფორმისა და საშუალების შესაბამისად აცხადებს საქონლის მიმართ საბაჟო რეჟიმის გამოყენების განზრახვას.

4. პირი, რეზიდენტი, არარეზიდენტი, საწარმო, ორგანიზაცია, მეწარმე ფიზიკური პირი, საქართველოს საწარმო/ორგანიზაცია, უცხოური საწარმო/ორგანიზაცია, საბიუჯეტო ორგანიზაცია, ურთიერთდამოკიდებული პირები, ნათესავი, დაქირავებული პირი, პირის ოჯახი, კომპენსაცია – თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, განისაზღვრება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის მიხედვით.

5. სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები – საქონლის საქართველოში შემოტანისა და საქართველოდან გატანის მარეგულირებელი აქტების საფუძველზე მოქმედი სატარიფო და არასატარიფო ღონისძიებები.

6. სატარიფო ღონისძიებები – განისაზღვრება საქართველოს საგადასახადო კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო გადასახადით. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან.)

7. არასატარიფო ღონისძიებები – საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული საზედამხედველო ან დაცვითი ღონისძიებები, საქონლის საქართველოში შემოტანასა და საქართველოდან გატანაზე დაწესებული აკრძალვები ან/და შეზღუდვები.

8. საბაჟო გადასახდელებია:

ა) იმპორტის გადასახდელი – საბაჟო მოსაკრებელი, საბაჟო გადასახადი, აქციზი ან/და დამატებული ღირებულების გადასახადი, რომლის გადახდის ვალდებულება წარმოიშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანასთან დაკავშირებით; (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

ბ) ექსპორტის გადასახდელი – საბაჟო მოსაკრებელი ან/და გადასახადი, რომლის გადახდის ვალდებულება წარმოიშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანასთან დაკავშირებით.

9. საქონელი – საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე გადაადგილებული ნებისმიერი მატერიალური ქონება, მათ შორის, ფული, ფასიანი ქაღალდები, ელექტრო- და თბოენერგია, გაზი და წყალი.

10. იდენტური საქონელი – საქონელი, რომელიც შესაფასებელ საქონელთან შედარებით ყოველმხრივ, ფიზიკური მახასიათებლების, ხარისხისა და რეპუტაციის ჩათვლით, ერთნაირია, აგრეთვე აქვს ერთი და იგივე წარმოშობის ქვეყანა. უმნიშვნელო გარეგნული განსხვავებები არ უნდა უშლიდეს ხელს საქონლის იდენტურად მიჩნევას, თუ სხვა მაჩვენებლებით იგი შეესაბამება მოცემულ განსაზღვრებას. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

11. მსგავსი საქონელი – საქონელი, რომელიც არ არის ზუსტად შესაფასებელი საქონელი და აქვს ერთი და იგივე წარმოშობის ქვეყანა, მსგავსი ფიზიკური მახასიათებლები და შემადგენელი მასალები, რომელთა საფუძველზედაც ამ საქონელს შეუძლია შეასრულოს იგივე ფუნქციები და იყოს კომერციული თვალსაზრისით ჩანაცვლებადი. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

12. იმავე კლასის ან ტიპის საქონელი – საქონელი, რომელიც ძირითადი ფიზიკური მახასიათებლებით ერთგვაროვანია შესაფასებელ საქონელთან მიმართებით. იგი მაქსიმალურად მიახლოებული უნდა იყოს იმპორტირებული საქონლის მახასიათებლებთან და მიეკუთვნებოდეს შესაფასებელი საქონლის სახეობის ვიწრო ჯგუფს, რიგსა და ნომენკლატურას. ამასთანავე, იმავე კლასის ან ტიპის საქონლად შეიძლება ჩაითვალოს საქონელი, რომლის შემოტანა ხორციელდება როგორც შესაფასებელი საქონლის ქვეყნიდან, ისე სხვა ქვეყნიდან.

13. საქონლის მფლობელი – პირი, რომელიც საქონლის შემდგომი გადაზიდვის ან/და სხვა მოქმედების შესრულების მიზნით საქონელს ინახავს საწყობში ან სხვაგვარადაა პასუხისმგებელი საქონლის შენახვისათვის, აგრეთვე პირი, რომელიც

საბაჟო ორგანოს ვერ დაუმტკიცებს, რომ მის სატრანსპორტო საშუალებაში, შენობა-ნაგებობაში ან სხვა ტერიტორიაზე მოთავსებული საქონელი მასთან მოხვდა მისი ნების საწინააღმდეგოდ.

14. საქონლის მესაკუთრე – პირი, რომელსაც საქონელზე აქვს საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით განსაზღვრული საკუთრების უფლება.

15. მგზავრი – ფიზიკური პირი, რომელიც კანონიერად კვეთს საქართველოს საბაჟო საზღვარს, მიუხედავად საბაჟო საზღვრის გადაკვეთის მიზნებისა.

16. პირადი ნივთები – მგზავრობის დროს მგზავრის პირადი გამოყენებისა და მოხმარებისათვის განკუთვნილი საგნები, რომლებიც მგზავრის გადაყვანისას გადაიზიდება ბარგით ან/და ხელბარგით.

17. ხელბარგი – მგზავრების მიერ პირადად გადასატანი საგნები.

18. ბარგი – მგზავრებისაგან განცალკევებულად გადასაზიდი საგნები.

19. სატრანსპორტო საშუალება – საავტომობილო, საჰაერო, საზღვაო და სარკინიგზო სატრანსპორტო საშუალებები, აგრეთვე ელექტროგადამცემი ხაზები, მილსადენი, კონტეინერი, მისაბმელი, ნახევარმისაბმელი და ნებისმიერი სხვა საშუალება, რომლებიც გამოიყენება მგზავრთა გადაყვანისათვის ან/და საქონლის გადაზიდვისათვის.

20. საბაჟო მარშრუტი – საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საბაჟო ზედამხედველობას დაქვემდებარებული საქონლის გადაადგილებისათვის საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული მარშრუტი.

21. საბაჟო ორგანოში საქონლის წარდგენა – საბაჟო ორგანოში ან საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრულ ადგილზე საქონლის მიტანის შესახებ ინფორმაციის საბაჟო ორგანოსათვის მიწოდება.

22. საქონლის გაშვება – მოქმედება, რომლითაც საბაჟო ორგანო უზრუნველყოფს დეკლარანტის მიერ საქონლის განკარგვის ან/და საქონლით სარგებლობის შესაძლებლობას მის მიმართ გამოყენებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის პირობების შესაბამისად.

23. ლიცენზია, სალიცენზიო მოწმობა, ლიცენზიის მაძიებელი, ლიცენზიის გამცემი, ლიცენზიის მფლობელი, სალიცენზიო მოსაკრებელი, სალიცენზიო პირობები, ნებართვა, სანებართვო მოწმობა, ნებართვის მაძიებელი, ნებართვის გამცემი, ნებართვის მფლობელი, სანებართვო მოსაკრებელი, სანებართვო პირობები – თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, განისაზღვრება „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის მიხედვით.

24. საბაჟო ორგანო – შემოსავლების სამსახური (ცენტრალური აპარატი), მისი ტერიტორიული ორგანო (რეგიონული ცენტრი) და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ შექმნილი შემოსავლების სამსახურის სხვა სტრუქტურული ერთეული.“ 23.02.2010. N2668 კანონი ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

24¹. შემოსავლების სამსახური – საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახური ან შემოსავლების სამსახურის რეორგანიზაციის ან

ლიკვიდაციის შემთხვევაში ამის შედეგად შექმნილი ნებისმიერი დაწესებულება, რომელსაც მიენიჭება უფლებამოსილება, შეასრულოს შემოსავლების სამსახურის ამ კოდექსით გათვალისწინებული ფუნქციები. (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან) ამოღებულ იქნეს 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

25. საბაჟო გადაწყვეტილება – საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის მიერ განხორციელებული ქმედება ან დოკუმენტი, რომელსაც საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ახორციელებს ან გასცემს საბაჟო ორგანო ყოველ კონკრეტულ შემთხვევაში.

26. საბაჟო პროცედურები – საბაჟო ორგანოში საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების წარდგენა და დათვალიერება; სათანადო დოკუმენტების არსებობის ან/და მათი უტყუარობის დადგენა; ზოგადი დეკლარირება; საბაჟო დეკლარირება; დეკლარირებული მონაცემების რეგისტრაცია; დეკლარირებული მონაცემების შემოწმება; დეკლარირებულ მონაცემებთან დაკავშირებული საბუღალტრო და სხვა დოკუმენტაციის შემოწმება; საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების დათვალიერება; საბაჟო დამუშავების ოპერაციის პირობების შესრულების შემოწმება; საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება; საბაჟო გადასახდელების გადახდა; მგზავრის პირადი ნივთების შემოწმება; აგრეთვე საბაჟო ორგანოების ან მათი უფლებამოსილი პირების ოფიციალური მოთხოვნა ან/და ქმედება, რომლის მიზანია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესრულება. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

27. საბაჟო ზედამხედველობა – საბაჟო ორგანოს მიერ გატარებულ ღონისძიებათა ერთობლიობა, რომელთა მიზანია საქონლის მიმართ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ვალდებულებების, შეზღუდვების, აკრძალვების, მოთხოვნების ან სხვა პირობების დაცვა.

28. საბაჟო კონტროლი – საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესრულების უზრუნველსაყოფად საბაჟო ორგანოს მიერ საბაჟო ზედამხედველობას დაქვემდებარებული საქონლის მიმართ ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო პროცედურების განხორციელება.

29. საბაჟო დამუშავების ოპერაცია – საქონლის მიმართ საბაჟო რეჟიმის გამოყენება, საქონლის გადატანა თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის რეექსპორტი, საქონლის განადგურება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ ან საქონლის გადაცემა სახელმწიფო საკუთრებაში.

30. საბაჟო რეჟიმები:

- ა) საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვება (იმპორტი);
- ბ) საქონლის ტრანზიტი;
- გ) საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვა;
- დ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავება;
- ე) საქონლის დროებითი შემოტანა;
- ვ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავება;

ზ) საქონლის ექსპორტი.

31. ვალდებულ პირი – პირი, რომელსაც ეკისრება საბაჟო ვალდებულების შესრულება.

32. საბაჟო ვალდებულება – პირის ვალდებულება, გადაიხადოს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი საბაჟო გადასახდელები, ჯარიმები ან/და საურავები.

33. საბაჟო დავალიანება – სხვაობა დეკლარანტის ჯამურ საბაჟო ვალდებულებასა და მის მიერ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი ცალკეული საბაჟო ვალდებულების მიხედვით ზედმეტად გადახდილი თანხების ჯამს შორის.

34. საქონლის გადამუშავების ოპერაციები:

ა) საქონლის დამუშავება, მათ შორის, მონტაჟი, აწყობა ან სხვა საქონელზე მორგება;

ბ) საქონლის წარმოება;

გ) საქონლის შეკეთება, მათ შორის, აღდგენა და მუშა მდგომარეობაში მოყვანა;

დ) საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრული საქონლის გამოყენება, რომელიც ხელს უწყობს ან აადვილებს გადამუშავების პროდუქტის წარმოებას, მიუხედავად იმისა, რომ ეს საქონელი მთლიანად ან ნაწილობრივ იხარჯება გადამუშავების პროცესში.

35. გადამუშავებელი საქონელი – საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში ან საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონელი, რომელიც არ არის გადამუშავებული ამ რეჟიმში.

36. გადამუშავების პროდუქტი – საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული ან წარმოებული პროდუქტი.

37. გამოსავლიანობის ნორმა – გადამუშავების პროდუქტის რაოდენობა, რომელიც მიღებულია განსაზღვრული რაოდენობის საქონლის გადამუშავების შედეგად.

38. ეკვივალენტური საქონელი – საქართველოს საქონელი, რომელიც საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული შემოსატანი საქონლის ნაცვლად გამოიყენება გადამუშავების პროდუქტის მისაღებად.

39. მთლიანად წარმოებული ან მიღებული საქონელი:

ა) სასარგებლო წიაღისეული, მოპოვებული ამ ქვეყნის წიაღიდან, მისი ტერიტორიული წყლიდან ან ზღვის ფსკერიდან;

ბ) მცენარეული წარმოშობის პროდუქცია, მოყვანილი ან შეგროვებული ამ ქვეყანაში;

გ) ამ ქვეყანაში გაჩენილი და გაზრდილი ცხოველები;

დ) ამ ქვეყანაში ბინადარი ცხოველებისაგან მიღებული პროდუქტები;

ე) ამ ქვეყანაში ნადირობისა და თევზჭერის შედეგად მიღებული პროდუქცია;

ვ) საზღვაო თევზჭერის შედეგად მიღებული და საზღვაო წარმოშობის სხვა

პროდუქცია, რომელიც მოპოვებულია ამ ქვეყნის გემის საშუალებით;

ზ) ამ ქვეყნის სარეწ გემზე მიღებული პროდუქცია, რომელიც წარმოებულია მხოლოდ ამ ნაწილის „ვ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პროდუქციისაგან;

თ) პროდუქცია, რომელიც მიღებულია ამ ქვეყნის ფარგლებს გარეთ მდებარე ზღვის ფსკერიდან ან ზღვის ფსკერის წიაღიდან, მხოლოდ იმ პირობით, რომ ქვეყანას აქვს ზღვის ფსკერის ან წიაღის ამ მონაკვეთის დამუშავების საგანგებო უფლებები;

ი) საწარმოო ოპერაციების შედეგად მიღებული ნარჩენები, ჯართი და ნახმარი ნაკეთობები, რომლებიც შეგროვდა საქართველოში და გამოიყენება მხოლოდ ნედლეულად გადამამუშავებისათვის;

კ) საქონელი, რომელიც წარმოებულია ამ ქვეყანაში, ამ ნაწილის „ა“-„ი“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული პროდუქციისაგან. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

თავი II. საბაჟო პროცედურების განმახორციელებელ პირთა უფლებები და მოვალეობები

მუხლი 8. წარმომადგენელი 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

1. პირს უფლება აქვს, საბაჟო ორგანოსთან ურთიერთობა ჰქონდეს როგორც უშუალოდ, ისე თავისი წარმომადგენლის მეშვეობით.

2. პირის წარმომადგენლად ითვლება პირი, რომლის უფლებამოსილებაც, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსის თანახმად, წარმოიშობა დავალების (ერთჯერადი მინდობილობის ან გენერალური მინდობილობის, ხელშეკრულების ან მისი შემცველი დოკუმენტის) საფუძველზე, რომლითაც წარმომადგენელმა შეიძლება იკისროს განსაზღვრული საბაჟო პროცედურის (საბაჟო პროცედურების) განხორციელების ან/და საბაჟო ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების ამ კოდექსის შესაბამისად გასაჩივრების ვალდებულება.

3. წარმომადგენლობა შეიძლება იყოს:

ა) პირდაპირი – როდესაც წარმომადგენელი მოქმედებს სხვა პირის სახელით და მისივე დავალებით;

ბ) ირიბი – როდესაც წარმომადგენელი მოქმედებს თავისი სახელით, მაგრამ სხვა პირის დავალებით.

4. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის საფუძველზე განსაზღვრული საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას მათ დასრულებამდე წარმომადგენელი ისევე ასრულებს ყველა ვალდებულებას, როგორც შეასრულებდა საქონლის მესაკუთრე ან/და მფლობელი ან/და დეკლარანტი, და მას ეკისრება ისეთივე პასუხისმგებლობა, როგორიც დაეკისრებოდა საქონლის მესაკუთრეს ან/და მფლობელს ან/და დეკლარანტს.

5. საბაჟო ორგანო ვალდებულია წარმომადგენელს მოსთხოვოს წარმომადგენლობის უფლების განხორციელების დამადასტურებელი დოკუმენტი, ხოლო წარმომადგენელი ვალდებულია საბაჟო ორგანოს წარუდგინოს დავალება

(ერთჯერადი მინდობილობა ან გენერალური მინდობილობა, ან ხელშეკრულება ან მისი შემცვლელი დოკუმენტი).

6. წარმომადგენლობაზე დავალება (ერთჯერადი მინდობილობა ან გენერალური მინდობილობა, ან ხელშეკრულება ან მისი შემცვლელი დოკუმენტი) არ მოითხოვება, თუ საწარმოს/ორგანიზაციის ან მეწარმე ფიზიკური პირის სახელით მოქმედებს მასთან დასაქმებული და საწარმოს/ორგანიზაციის ხელმძღვანელის (დირექტორის) ან მეწარმე ფიზიკური პირის მიერ გაცემულია წარმომადგენლობის უფლება თავისივე ბეჭდით დამოწმებული (მისი არსებობის შემთხვევაში) და ხელმოწერილი დოკუმენტით, ხოლო ფიზიკური პირის შემთხვევაში, საქართველოს სამოქალაქო კოდექსით განსაზღვრული კანონიერი წარმომადგენლობისას (მეურვე, მშობელი და სხვა), – შესაბამისი დოკუმენტით.

7. წარმომადგენელს, საქართველოს მთავრობის დადგენილებით დამტკიცებული წესისა და პირობების შესაბამისად, უფლება აქვს, განახორციელოს საბაჟო დეკლარაციის შევსებასთან, წარდგენასთან, რეგისტრირებული დეკლარაციის შემოწმებასთან დაკავშირებული პროცედურები.

მუხლი 9. საბაჟო გადაწყვეტილება

1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენებისას საბაჟო ორგანო საკუთარი ინიციატივით ან პირის (დაინტერესებული მხარის) წერილობითი ან ზეპირი განცხადების (მოთხოვნის) საფუძველზე იღებს საბაჟო გადაწყვეტილებას.

2. პირის (დაინტერესებული მხარის) წერილობითი მოთხოვნის შემთხვევაში საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრულ ვადაში მიღებული უნდა იქნეს წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილება, რომელიც წარმოადგენს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივ აქტს.

3. წერილობით საბაჟო გადაწყვეტილებაში აღნიშნული უნდა იყოს:

- ა) გადაწყვეტილების მიმღები საბაჟო ორგანოს დასახელება და მისამართი;
- ბ) გადაწყვეტილების სახელწოდება, ნომერი და მიღების თარიღი;
- გ) იმ პირის რეკვიზიტები (სახელი და გვარი/დასახელება, საიდენტიფიკაციო ნომერი (ასეთის არსებობის შემთხვევაში) და მისამართი), რომლის მიმართაც მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება;
- დ) გადაწყვეტილების მიღების საფუძველი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის აქტის ნორმებზე მითითებით;
- ე) გადაწყვეტილების შინაარსი;
- ვ) საბაჟო სანქციები, რომლებიც გამოიყენება ამ გადაწყვეტილების შეუსრულებლობის შემთხვევაში;
- ზ) გადაწყვეტილების გასაჩივრების წესი;
- თ) გადაწყვეტილების მიმღები საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის სახელი, გვარი და თანამდებობა.

4. საბაჟო გადაწყვეტილების მიღების მაქსიმალური ვადები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის

გათვალისწინებული.

მუხლი 9¹. წინასწარი საბაჟო გადაწყვეტილება

1. პირის (დაინტერესებული მხარის) წერილობითი განცხადების (მოთხოვნის) საფუძველზე შემოსავლების სამსახური იღებს წინასწარ საბაჟო გადაწყვეტილებას საქონლის მიმართ საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის შესაბამისად სასაქონლო კოდის ან წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის შესახებ.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ გადაწყვეტილებას სავალდებულო იურიდიული ძალა აქვს ყველა საბაჟო ორგანოსათვის მხოლოდ გადაწყვეტილებაში მოცემული საქონლის საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის შესაბამისად სასაქონლო კოდის ან წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის საკითხთან მიმართებით, თუ ასეთი გადაწყვეტილება მიღებულია (გამოცემულია) აღნიშნულ საქონელზე საბაჟო დეკლარაციის წარდგენამდე და დეკლარირებული საქონლის ფაქტობრივი მონაცემები და ინფორმაცია სრულად შეესაბამება იმ ინფორმაციას, რომლის საფუძველზედაც იქნა მიღებული გადაწყვეტილება.

3. წინასწარი საბაჟო გადაწყვეტილება მოქმედებს მიღებიდან (გამოცემიდან) ერთი წლის განმავლობაში, თუ არ მოხდა მისი ბათილად ცნობა, ძალადაკარგულად გამოცხადება ან არარად აღიარება.

4. წინასწარი საბაჟო გადაწყვეტილების მიღებისათვის წარსადგენი დოკუმენტების ნუსხა, აგრეთვე საჭიროების შემთხვევაში საქონლის სინჯის ან/და ნიმუშის, ლაბორატორიული დასკვნის წარდგენის, გადაწყვეტილების მიღების ან მიღებაზე უარის თქმის, გადაწყვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 10. საბაჟო გადაწყვეტილების ძალაში შესვლა

წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილება ძალაში შედის საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსის შესაბამისად, ხოლო სხვა საბაჟო გადაწყვეტილება ძალაში შედის მისი მიღებისთანავე და დაუყოვნებლივ უნდა აღსრულდეს, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

მუხლი 11. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილების ან მისი ნაწილის ბათილად ცნობა ან არარად აღიარება

1. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილება ან მისი ნაწილი შეიძლება ბათილად იქნეს ცნობილი ან არარად აღიარებული:

ა) საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში;

ბ) თუ ეს გადაწყვეტილება ან მისი ნაწილი მიღებულ იქნა არასწორი ან არასრული ინფორმაციის საფუძველზე, რის შესახებაც განმცხადებელმა

(მომთხოვნმა) იცოდა ან განმცხადებელს (მომთხოვნს) უნდა სცოდნოდა, და ეს გადაწყვეტილება ან მისი ნაწილი არ იქნებოდა მიღებული სწორი ან სრული ინფორმაციის საფუძველზე;

გ) ამ კოდექსით გათვალისწინებულ სხვა შემთხვევებში.

2. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილების ან მისი ნაწილის ბათილად ცნობა ან არარად აღიარება ხდება საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების წესით და მისი ბათილად ცნობა ან არარად აღიარება იწვევს ამავე კოდექსით გათვალისწინებულ სამართლებრივ შედეგებს.

მუხლი 12. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადება ან მასში ცვლილების შეტანა

1. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილება შეიძლება ძალადაკარგულად გამოცხადდეს ან მასში შეტანილ იქნეს ცვლილება:

ა) საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში;

ბ) თუ საბაჟო ორგანო დაადგენს, რომ გადაწყვეტილების მისაღებად სავალდებულო პირობა არ არის დაცული ან შესრულებული;

გ) თუ საბაჟო ორგანო დაადგენს, რომ პირი, რომლის მიმართაც მიღებულ იქნა გადაწყვეტილება, არღვევს ან ვერ ასრულებს მისთვის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ პირობებს.

2. წერილობითი საბაჟო გადაწყვეტილების ძალადაკარგულად გამოცხადება ან მასში ცვლილების შეტანა ხდება საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებული მარტივი ადმინისტრაციული წარმოების წესით.

მუხლი 13. საბაჟო ორგანოსაგან ინფორმაციისა და საქართველოს

საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენების შესახებ

წერილობითი განმარტების მოთხოვნის უფლება

1. ნებისმიერ პირს (განმცხადებელს) შეუძლია საბაჟო ორგანოს მოსთხოვოს ინფორმაცია მხოლოდ თავის მიერ განხორციელებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის შესახებ, აგრეთვე საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებული სხვა საჯარო ინფორმაცია.

2. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს უფლება აქვს, დაინტერესებულ პირს გაუზიაროს წერილობითი განმარტება, რომელიც გამოხატავს საბაჟო ორგანოს პოზიციას პირის მიერ განხორციელებული ან განსახორციელებელი საბაჟო პროცედურებისას საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენების შესახებ. აღნიშნული განმარტება არის რეკომენდაცია და მას არა აქვს სავალდებულო იურიდიული ძალა ამ განმარტების მიმცემი საბაჟო ორგანოს ფარგლებს გარეთ.

მუხლი 14. საბაჟო პროცედურების განხორციელების ენა

1. საბაჟო პროცედურები ხორციელდება ქართულ ენაზე, ხოლო აფხაზეთში –

აგრეთვე აფხაზურ ენაზე.

2. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილ შემთხვევებში საბაჟო პროცედურები შეიძლება განხორციელდეს ან/და საბაჟო ორგანოში წარსადგენი დოკუმენტები შეიძლება შედგენილ იქნეს სხვა ენაზედაც.

3. თუ დეკლარანტის მიერ საბაჟო ორგანოში წარდგენილი დოკუმენტები შედგენილია უცხოურ ენაზე, გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევისა, და გაუგებარია საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირისათვის, მას უფლება აქვს მოითხოვოს ამ დოკუმენტების ნოტარიალურად დამოწმებული თარგმანი სახელმწიფო ენაზე.

მუხლი 15. დოკუმენტებისა და ინფორმაციის წარდგენა

1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად დეკლარანტმა ან/და ამ კოდექსის მე-8 მუხლით განსაზღვრულმა წარმომადგენელმა უნდა უზრუნველყოს საბაჟო ორგანოში საჭირო დოკუმენტისა და ინფორმაციის წარდგენა და საბაჟო ზედამხედველობის ფუნქციის შესრულებისათვის საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის შესაბამისად სათანადო დახმარების გაწევა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საბაჟო კონტროლის ან/და საბაჟო ზედამხედველობის განხორციელებისათვის საჭირო დოკუმენტების ნუსხა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 16. ინფორმაციის კონფიდენციალობა

1. პირის (გარდა საბიუჯეტო ორგანიზაციისა და საჯარო სამართლის იურიდიული პირისა) მიერ საბაჟო ორგანოსთვის ამ კოდექსისა და საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად წარდგენილი ინფორმაცია არის კომერციული საიდუმლოება და მისი გამოყენება დასაშვებია მხოლოდ:

ა) საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 122-ე მუხლით დადგენილი წესით;

ბ) უცხო ქვეყნის საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის შემთხვევაში, საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ „საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად ამ ქვეყანასთან საბაჟო სფეროში დადებული უწყებათაშორისი საერთაშორისო ხელშეკრულების საფუძველზე;

გ) საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სახელმწიფო საქვეუწყებო დაწესებულების – საქართველოს სასაზღვრო პოლიციის მოთხოვნის შემთხვევაში, მხოლოდ საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთ მგზავრებთან ან/და სატრანსპორტო საშუალებებთან დაკავშირებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. ინფორმაცია, რომელიც არის სახელმწიფო, კომერციული, საბანკო ან კანონით დაცული სხვა საიდუმლოება, და კონფიდენციალური ინფორმაცია, რომელიც არ არის საყოველთაოდ ხელმისაწვდომი და რომელმაც შეიძლება შელახოს მისი წარმდგენი პირის უფლებები და კანონით დაცული ინტერესები, არ შეიძლება გამოქვეყნდეს, გამოყენებულ იქნეს საბაჟო ორგანოს თანამდებობის პირის მიერ

საკუთარი მიზნებისათვის და გადაეცეს მესამე პირს, გარდა საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

მუხლი 17. დოკუმენტების შენახვის ვადა

საბაჟო ორგანოს მიერ კონტროლის განხორციელების მიზნით პირი ვალდებულია, უზრუნველყოს ამ კოდექსის მე-15 მუხლით განსაზღვრული დოკუმენტების შენახვა საბაჟო ზედამხედველობის დასრულებიდან 6 კალენდარული წლის განმავლობაში.

მუხლი 18. ვადების განსაზღვრა

1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი ვადა განისაზღვრება კონკრეტული კალენდარული თარიღით ან დროის მონაკვეთით, რომელიც გამოიანგარიშება წლებით, კვარტალებით, თვეებით ან დღეებით, ან იმ გარემოებაზე მითითებით, რომელიც აუცილებლად უნდა დადგეს.

2. ამ კოდექსით დადგენილი ვადის ათვლა იწყება შესაბამისი მოქმედების განხორციელების მომდევნო დღიდან.

3. მოქმედების განხორციელების ვადა განისაზღვრება კონკრეტული კალენდარული თარიღით ან იმ გარემოებაზე მითითებით, რომელიც აუცილებლად უნდა დადგეს, ან დროის მონაკვეთით. უკანასკნელ შემთხვევაში მოქმედება შეიძლება განხორციელდეს დროის მთელი მონაკვეთის განმავლობაში.

4. ვადა, რომელიც გამოიანგარიშება წლებით, მთავრდება ვადის ბოლო წლის შესაბამის თვესა და რიცხვში.

5. ვადა, რომელიც გამოიანგარიშება კვარტალებით, მთავრდება ვადის ბოლო კვარტალის შესაბამის თვესა და რიცხვში.

6. ვადა, რომელიც გამოიანგარიშება თვეებით, მთავრდება ვადის ბოლო თვის შესაბამის რიცხვში.

7. მოქმედება, რომლის განხორციელებისათვის დადგენილია ვადა, შეიძლება განხორციელდეს ამ ვადის ბოლო სამუშაო დღის დამთავრებამდე.

8. თუ ვადის ბოლო დღე ემთხვევა არასამუშაო დღეს, ვადა გრძელდება შემდეგი სამუშაო დღის ბოლომდე.

მუხლი 19. საქართველოს ეროვნული ვალუტის – ლარის გაცვლითი

კურსი უცხოურ ვალუტასთან მიმართებით

საბაჟო ღირებულებისა და საბაჟო გადასახდელების ოდენობის განსაზღვრისას უცხოური ვალუტა საქართველოს ეროვნულ ვალუტაზე – ლარზე გადაიანგარიშება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის:

ა) საქართველოს ეროვნული ბანკის ოფიციალური კურსით, ასეთის არსებობის შემთხვევაში;

ბ) იმ კურსით, რომელიც განისაზღვრება ლარის მიმართ უცხოური ვალუტის გამოქვეყნებული კურსით, მათ შორის, სხვა ქვეყნებში გამოქვეყნებული კურსით იმ ვალუტის მიმართ, რომელზედაც არსებობს ლარის გაცვლის ოფიციალური კურსი,

თუ საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის არ არსებობს საქართველოს ეროვნული ბანკის ოფიციალური კურსი.

მუხლი 20. საბაჟო კონტროლის ზონა

1. საბაჟო კონტროლის ზონა არის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის ნაწილი, სადაც საქონლის, სატრანსპორტო საშუალებისა და პირის მიმართ შეიძლება განხორციელდეს საბაჟო კონტროლის ყველა ღონისძიება.

2. საბაჟო კონტროლის ზონა მოიცავს საერთაშორისო მიმოსვლისათვის ღია სასაზღვრო პუნქტებს, ტერიტორიულ წყლებს, საბაჟო ორგანოს განთავსების ადგილსა და საბაჟო საწყობებს, აგრეთვე ხმელეთის, შიდა წყლებისა და შენობა-ნაგებობის ნებისმიერ ტერიტორიას, რომელიც საბაჟო პროცედურების მუდმივი ან დროებითი განხორციელებისათვის გამოყოფს საბაჟო ორგანომ მესაკუთრესთან ან კანონიერ მფლობელთან შეთანხმებით, თუ მესაკუთრე არ არის მფლობელი.

3. საბაჟო კონტროლის ზონაში საბაჟო პროცედურების განხორციელების ზუსტ ადგილს განსაზღვრავს საბაჟო ორგანო.

4. საბაჟო კონტროლის ზონაში საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე აკრძალულია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი სატრანსპორტო საშუალების დატვირთვა-გადმოტვირთვა და აუცილებელი საბაჟო პროცედურების განხორციელებამდე საბაჟო კონტროლის ზონის საზღვრებს გარეთ საქონლის გატანა. საბაჟო კონტროლის ზონაში ეკონომიკური საქმიანობა, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებებისა და მგზავრების გადაადგილება დაიშვება მხოლოდ საბაჟო ორგანოს თანხმობითა და კონტროლით, გარდა საერთაშორისო მიმოსვლისათვის გახსნილი სასაზღვრო პუნქტებისა. ასეთ შემთხვევებში საერთაშორისო მიმოსვლისათვის გახსნილი სასაზღვრო პუნქტების საბაჟო კონტროლის ზონაში შესვლის, გადაადგილების, ზონის დატოვების წესი მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრისა და საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრის ერთობლივი ბრძანებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

5. საბაჟო კონტროლის ზონაში საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სპეციალისტები დაიშვებიან მხოლოდ ამ კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული ვალდებულებების შესასრულებლად საქართველოს ფინანსთა და შინაგან საქმეთა მინისტრების ერთობლივი ბრძანებით.

6. საბაჟო კონტროლის ზონის შექმნის წესი და საბაჟო კონტროლის ზონის ადგილები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

კარი II

საქართველოს საბაჟო ორგანოები

თავი III. საქართველოს საბაჟო ორგანოები

მუხლი 21. საქართველოს საბაჟო ორგანოების საქმიანობის სამართლებრივი საფუძვლები

საქართველოს საბაჟო ორგანოების საქმიანობის სამართლებრივი საფუძვლებია საქართველოს კონსტიტუცია, საქართველოს საერთაშორისო ხელშეკრულებები და შეთანხმებები, „შემოსავლების სამსახურის შესახებ“ საქართველოს კანონი, ეს კოდექსი და სხვა საკანონმდებლო და კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები. (23.02.2010. N2668 კანონი ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.)

მუხლი 22. საქართველოს საბაჟო ორგანოები 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

1. საქართველოს საბაჟო ორგანოების ერთიან, ცენტრალიზებულ სისტემას შეადგენს შემოსავლების სამსახური (ცენტრალური აპარატი), მისი ტერიტორიული ორგანოები (რეგიონული ცენტრები) და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ შექმნილი შემოსავლების სამსახურის სხვა სტრუქტურული ერთეულები (ასეთი ერთეულების შექმნის შემთხვევაში).

2. შემოსავლების სამსახური შედის საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს სისტემაში და თავის უფლებამოსილებას ახორციელებს საქართველოს მთელ ტერიტორიაზე.

მუხლი 23. საბაჟო ორგანოს დამატებითი უფლებამოსილებანი (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს უფლება აქვს, საბაჟო საქმის ორგანიზების მიზნით, საქონლის ექსპერტიზისა და სხვა გამოკვლევის ჩასატარებლად, საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით შექმნას საბაჟო ლაბორატორიები.

2. საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს, სავალდებულო საბაჟო პროცედურების განხორციელების გარდა, დამატებით გასწიოს საბაჟო საქმიანობასთან დაკავშირებული სხვა მომსახურება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დადგენილი წესით.

3. საბაჟო ორგანო საქართველოს შინაგან საქმეთა მინისტრისა და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ერთობლივი ბრძანებით განსაზღვრულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით ახორციელებს შესაბამის აღნიშვნებს სამგზავრო დოკუმენტებში საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის გადაკვეთისას. ამ მიზნით საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საქართველოს სახელმწიფო საზღვრის გადამკვეთ პირს მოსთხოვოს და შეუმოწმოს პირადობის და საქართველოში შემოსვლის ან საქართველოდან გასვლის უფლების დამადასტურებელი დოკუმენტები.

მუხლი 24. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 25. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო გადასახდელების გამოყენების პირობები და საგარეო ვაჭრობის
მარეგულირებელი სხვა ღონისძიებები

თავი IV. საქართველოს საბაჟო ტარიფები და საქონლის კლასიფიკაცია

მუხლი 26. საქართველოს საბაჟო ტარიფის არსი

1. ამოღებულია (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1. იანვქრს)
2. ამოღებულია (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1. იანვქრს)
3. საქართველოს ინტეგრირებული ტარიფი არის მონაცემთა სისტემატიზებული ერთობლიობა, რომელიც შედგება:
 - ა) საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურისაგან (შემდგომში – სესესნ);
 - ბ) საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებისაგან ან შეღავათებისაგან, რომლებიც გამოიყენება სესესნ-ში მოცემული საქონლის მიმართ;
 - გ) საქართველოს პარლამენტის მიერ რატიფიცირებული და ძალაში შესული საერთაშორისო ხელშეკრულებებით დადგენილი შეღავათებისაგან (პრეფერენციებისაგან);
 - დ) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი აკრძალვებისა და შეზღუდვებისაგან, რომლებიც გამოიყენება სესესნ-ში მოცემული საქონლის მიმართ. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 აპრილიდან.
4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული შეღავათები გამოიყენება საბაჟო გადასახადის ჩვეულებრივი განაკვეთების ნაცვლად, თუ საქონელი აკმაყოფილებს ამ შეღავათებით სარგებლობისათვის დადგენილ პირობებს. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1. იანვქრს)
5. ამოღებულია (17.07.2009. N1529)
6. საქართველოს ინტეგრირებული ტარიფი დგინდება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 27. საქონლის კლასიფიკაცია

1. საქონლის კლასიფიკაციისას დეკლარანტი საქონლის კოდს განსაზღვრავს სესესნ-ის მიხედვით, საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა შესაბამისად.
2. თუ საბაჟო ორგანო არ ეთანხმება დეკლარირებული საქონლის კოდს, იგი ამის შესახებ აცნობებს დეკლარანტს და საქონლის კოდი განისაზღვრება სესესნ-ის საქონლის კლასიფიკაციის ზოგადი წესებით.
3. საგარეო ვაჭრობის მარეგულირებელი ღონისძიებები, რომლებიც მოქმედებს სხვა სფეროს მარეგულირებელი სამართლებრივი აქტებით, გამოყენებული უნდა იქნეს საქონლის კლასიფიკაციის შესაბამისად.
4. საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურა მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 28. საბაჟო მოსაკრებლებისა და საბაჟო გადასახადის

განაკვეთები

საბაჟო მოსაკრებლების განაკვეთები, მათი შემოღებისა და ადმინისტრირების წესები რეგულირდება „საბაჟო მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონით, ხოლო საბაჟო გადასახადის განაკვეთები, მათი შემოღებისა და ადმინისტრირების წესები – საქართველოს საგადასახადო კოდექსით. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

თავი V. საქონლის წარმოშობა

მუხლი 29. საქონლის წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრა

1. საქონლის წარმოშობის ქვეყანა განისაზღვრება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანისას ან/და საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანისას სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებების გატარების მიზნით.

2. საქონლის წარმოშობა შეიძლება იყოს შეღავათების გარეშე (არაპრეფერენციული) და შეღავათიანი (პრეფერენციული).

3. საქონლის შეღავათების გარეშე (არაპრეფერენციული) წარმოშობა გამოიყენება:

ა) საბაჟო გადასახადის გამოყენებისათვის, გარდა ამ კოდექსის 26-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტებში მითითებული შეღავათებით სარგებლობისათვის; (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

ბ) საგარეო ვაჭრობის მარეგულირებელი არასატარიფო ღონისძიებების გატარებისათვის, რომლებიც მოქმედებს სხვა სფეროს მარეგულირებელი სამართლებრივი აქტებით.

4. საქონლის შეღავათიანი (პრეფერენციული) წარმოშობის წესებით დგინდება საქონლის წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის ის პირობები, რომლებსაც უნდა აკმაყოფილებდეს საქონელი, რათა მის მიმართ გამოყენებულ იქნეს ამ კოდექსის 26-ე მუხლის მე-3 ნაწილის „გ“ და „დ“ ქვეპუნქტები.

5. საქონლის წარმოშობის ქვეყნის განსაზღვრის კრიტერიუმები და წესი დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრისა და საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის ერთობლივი ბრძანებით. (3.11.2009. N1911)

მუხლი 30. საქონლის წარმოშობის დადასტურება

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანისას მისი წარმოშობის დასადასტურებლად წარდგენილი უნდა იქნეს შესაბამისი სერტიფიკატი, თუ ეს გათვალისწინებულია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობითა და სხვა ნორმატიული აქტებით.

2. თუ საბაჟო ორგანო ექვს შეიტანს საქონლის წარმოშობის სერტიფიკატის ნამდვილობაში ან მასში აღნიშნული მონაცემების სისწორეში, მას შეუძლია თხოვნით მიმართოს სერტიფიკატის გამცემ ორგანოს ან სერტიფიკატის გამცემი ქვეყნის სხვა კომპეტენტურ უწყებას დამატებითი ან დაზუსტებული მონაცემების მისაღებად. თუ დეკლარანტს საბაჟო პროცედურები არა აქვს დასრულებული, მას საშუალება ეძლევა,

საბაჟო ორგანოდან გაიტანოს საქონელი, თუ იგი გადაიხდის თავის მიერ წარდგენილი საქონლის წარმოშობის სერტიფიკატის გათვალისწინებით გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებს და წარადგენს საბაჟო გარანტიას, რომლის საგარანტიო თანხა ტოლია წარდგენილი საქონლის წარმოშობის სერტიფიკატის გაუთვალისწინებლად გაანგარიშებული დამატებით გადასახდელი საბაჟო გადასახდელების თანხისა.

3. საქონლის შეღავათიანი (პრეფერენციული) ან შეღავათების გარეშე (არაპრეფერენციული) წარმოშობის დამადასტურებელი სერტიფიკატის ფორმა, მისი გაცემისა და შევსების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრისა და საქართველოს ეკონომიკური განვითარების მინისტრის ერთობლივი ბრძანებით. (3.11.2009. N1911)

თავი VI. საქონლის საბაჟო ღირებულება

მუხლი 31. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების

განსაზღვრის ზოგადი დებულებანი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა ითვალისწინებს დეკლარირების დღისათვის საქონლის შეფასებას საბაჟო გადასახდელების და სხვა სატარიფო და არასატარიფო ღონისძიებების გამოყენების მიზნებისთვის.

2. ამ კოდექსის 41-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევების გარდა, საქონლის საბაჟო ღირებულებას განსაზღვრავს დეკლარანტი.

3. ამ თავის მიზნებისათვის, პირები ურთიერთდამოკიდებულად ჩაითვლებიან, თუ:

ა) ისინი არიან ერთმანეთის საწარმოების/კომპანიების ხელმძღვანელი პირები ან დირექტორები;

ბ) ისინი არიან საქმიანობაში კანონიერად აღიარებული პარტნიორები;

გ) ისინი არიან დამსაქმებელი და დასაქმებული;

დ) არსებობს მესამე პირი, რომელიც პირდაპირ ან ირიბად ფლობს, აკონტროლებს ან აქვს ორივე პირის ხმის უფლების მქონე აქციების 5 ან მეტი პროცენტი;

ე) ერთ-ერთი მათგანი პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებს მეორეს;

ვ) ორივე პირს პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებს მესამე პირი;

ზ) ისინი ერთად პირდაპირ ან ირიბად აკონტროლებენ მესამე პირს;

თ) ისინი არიან ერთი ოჯახის წევრები.

3¹. ამ თავის მიზნებისათვის, საქმიანი ურთიერთობით დაკავშირებული პირები, რომელთაგან ერთი არის მეორის ექსკლუზიური აგენტი, დისტრიბუტორი ან კონცესიონერი, ურთიერთდამოკიდებულად ჩაითვლებიან მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ისინი შეესაბამებიან ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრულ კრიტერიუმებს.

4. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში

დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება შემდეგი მეთოდებით:

- ა) გარიგების ფასის მიხედვით (პირველი მეთოდი);
- ბ) იდენტური საქონლის გარიგების ფასის მიხედვით (მეორე მეთოდი);
- გ) მსგავსი საქონლის გარიგების ფასის მიხედვით (მესამე მეთოდი);
- დ) საქონლის ერთეულის ფასის მიხედვით (მეოთხე მეთოდი);
- ე) შედგენილი ღირებულების მიხედვით (მეხუთე მეთოდი);
- ვ) სარეზერვო მეთოდით (მეექვსე მეთოდი).

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილში აღნიშნული ყოველი მომდევნო მეთოდი გამოიყენება იმ შემთხვევაში, თუ დასაბუთებულად ვერ ხერხდება წინა მეთოდის გამოყენება. დეკლარანტს უფლება აქვს შეცვალოს ამ მუხლის მე-4 ნაწილის „დ“ და „ე“ ქვეპუნქტებში აღნიშნული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მეთოდების გამოყენების რიგითობა.

6. საქონლის საბაჟო ღირებულებას განსაზღვრავს დეკლარანტი ამ თავის შესაბამისად, ხოლო დეკლარანტის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების სისწორეს აკონტროლებს საბაჟო ორგანო.

7. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის წესები დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

8. „იდენტურ საქონლად“ და „მსგავს საქონლად“ არ ჩაითვლება ისეთი საქონელი, რომლის ინჟინერია, დამუშავება, მხატვრული დიზაინი, ნახაზები და ესკიზები დამზადებულია საქართველოში.

9. როდესაც ამ კოდექსის 32-ე მუხლის პირველი ნაწილის მიზნებისათვის ფაქტობრივად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი მოიცავს თანხას, რომელიც არის საქონლის წარმოშობის ან ექსპორტის ქვეყანაში გადახდილი შიდა გადასახადი, აღნიშნული თანხა არ უნდა იქნეს ჩართული საბაჟო ღირებულებაში, თუ საბაჟო ორგანოს წარედგინება დამაჯერებელი მტკიცებულებები, რომ ეს თანხა დაუბრუნდა ან დაუბრუნდება გამყიდველს.

10. ამ კოდექსის 32-ე მუხლის მიზნებისათვის, ის ფაქტი, რომ საქონელი გაყიდვის საგანია და დეკლარირებულია თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების მიზნით, საკმარისია, რომ ეს საქონელი ჩაითვალოს საქართველოში საექსპორტოდ გაყიდულად. იმ შემთხვევაში, თუ საქონლის საქართველოში ექსპორტირების მიზნით გაყიდვის შემდეგ განხორციელდა საქონლის გადაყიდვა (მათ შორის, საბაჟო საწყობის რეჟიმში მოთავსებული საქონლის გადაყიდვა), საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის გამოიყენება ამ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების მიზნით დეკლარირებამდე განხორციელებული ბოლო გაყიდვის ფასი, იმ პირობით, რომ ასეთი გადაყიდვა მიზნად არ ისახავდა საბაჟო ღირებულების ხელოვნურად შემცირებას.

11. თუ საქონელი საქართველოში ექსპორტირების მიზნით გაყიდვის შემდეგ, თავისუფალი მიმოქცევის რეჟიმში გაფორმებამდე გამოიყენებოდა ნებისმიერ მესამე ქვეყანაში, ეს შეიძლება გახდეს გარიგების ფასის მეთოდის (პირველი მეთოდი) გამოყენებაზე უარის თქმის საფუძველი.

12. ამ კოდექსის 32-ე მუხლის შესაბამისად იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მიზნებისათვის:

ა) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის ფასი ფაქტობრივად არ არის გადახდილი (ან სრულად არ არის გადახდილი), საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად გამოიყენება საბოლოო გადასახდელი ფასი;

ბ) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის გადახდილი ან გადასახდელი ფასი არ არის საბოლოო გადასახდელი ფასი და საბოლოო გადასახდელი ფასი უფრო მაღალია, საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად გამოიყენება საბოლოო გადასახდელი ფასი;

გ) თუ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მომენტისათვის გადახდილი ან გადასახდელი ფასი არ არის საბოლოო გადასახდელი (ფაქტობრივად გადახდილი) ფასი და საბოლოო გადასახდელი ფასი უფრო დაბალია, ვიდრე გადახდილი, დეკლარანტის მოთხოვნის შემთხვევაში საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად გამოიყენება საბოლოო გადასახდელი ფასი, თუ ის არის თავდაპირველი კონტრაქტით განსაზღვრული ვალდებულება.

13. თუ დეკლარირებული საქონელი ერთი ტრანზაქციით შეძენილი სასაქონლო პარტიის ნაწილია, საქონლის გარიგების ფასი ისეთივე პროპორციით უნდა შეეფარდებოდეს მთლიანი პარტიის ფასს, როგორც დეკლარირებული საქონლის რაოდენობა – მთლიანი პარტიის რაოდენობას. ფაქტობრივად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი ასევე პროპორციულად გადანაწილდება იმ შემთხვევაში, თუ ტვირთის ნაწილი დაიკარგა.

მუხლი 32. გარიგების ფასის მეთოდი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება არის გარიგების ფასი, ანუ საექსპორტოდ გაყიდულ საქონელში ფაქტობრივად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი (ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მოთხოვნების გათვალისწინებით), თუ:

ა) არ არსებობს რაიმე შეზღუდვა, რომელიც დაკავშირებულია მყიდველის მიერ საქონლის განკარგვასთან ან გამოყენებასთან, გარდა იმ შეზღუდვებისა, რომლებიც:

ა.ა) დადგენილია ან მოითხოვება საქართველოს კანონმდებლობით;

ა.ბ) ადგენს იმ გეოგრაფიული რაიონების ჩამონათვალს, სადაც დაშვებულია საქონლის ხელახალი გაყიდვა;

ა.გ) გავლენას არ ახდენს საქონლის ღირებულებაზე;

ბ) საქონლის გაყიდვა ან ფასი არ არის დაკავშირებული რაიმე პირობასთან ან გარემოებასთან, რომლის შეფასება (ღირებულების დადგენა) შეუძლებელია საქონლის ღირებულებასთან მიმართებით. იმ შემთხვევაში, თუ ასეთი პირობის ან გარემოების ღირებულების განსაზღვრა შესაძლებელია, ეს ღირებულება ჩაითვლება მყიდველის მიერ განხორციელებულ ირიბ გადახდად და შესაბამისად განიხილება, როგორც ფაქტობრივად გადახდილი ან გადასახდელი ფასის ნაწილი;

გ) მყიდველის მიერ საქონლის შემდგომი გაყიდვის, განკარგვის ან

გამოყენების შედეგად მიღებული შემოსავლის არც ერთი ნაწილი არც პირდაპირ და არც ირიბად არ გადაეცემა გამყიდველს, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც შესაძლებელია სათანადო შესწორების შეტანა ამ კოდექსის 38-ე მუხლის დებულებების მიხედვით;

დ) მყიდველი და გამყიდველი არ არიან ურთიერთდამოკიდებული პირები. იმ შემთხვევაში, თუ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული პირები არიან, გარიგების ფასის მიღების შესაძლებლობა დგინდება ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების მიხედვით.

2. თუ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული პირები არიან, მხოლოდ ეს ფაქტი, ამ კოდექსის 31-ე მუხლის მე-3 ნაწილის თანახმად, არ არის გარიგების ფასის მიუღებლობის საკმარისი საფუძველი. ასეთ შემთხვევაში მოწმდება გაყიდვის ყველა გარემოება და გარიგების ფასი მიიღება იმ პირობით, რომ ამ ურთიერთდამოკიდებულებას გავლენა არ მოუხდენია ფასზე, და საქონლის გარიგების ფასი ჩაითვლება საქონლის საბაჟო ღირებულებად. თუ დეკლარანტის მიერ წარმოდგენილი ან რაიმე სხვა სახით მიღებული ინფორმაციის საფუძველზე საბაჟო ორგანოს წარმოეშვა საფუძვლიანი ეჭვი, რომ გამყიდველისა და მყიდველის ურთიერთდამოკიდებულებამ გავლენა მოახდინა საქონლის გარიგების ფასზე, საბაჟო ორგანო დეკლარანტს აცნობებს თავის დასაბუთებულ მოსაზრებებს, რომლებზედაც დეკლარანტს უფლება აქვს, წარადგინოს შესაბამისი ახსნა-განმარტება. დეკლარანტის მოთხოვნით საბაჟო ორგანო თავის დასაბუთებულ მოსაზრებებს წერილობით აფორმებს და წარუდგენს დეკლარანტს.

3. თუ მყიდველი და გამყიდველი ურთიერთდამოკიდებული პირები არიან, საქონლის გარიგების ფასი მიიღება იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძველად, თუკი დეკლარანტი წარმოადგენს მტკიცებულებებს, რომ აღნიშნული ღირებულება მაქსიმალურად მიახლოებულია დროის იმავე მონაკვეთში განსაზღვრული შემდეგი ღირებულებებიდან ერთ-ერთთან:

ა) იმპორტირებული იდენტური საქონლის ან იმპორტირებული მსგავსი საქონლის გარიგების ფასთან, რომელიც გამყიდველმა მიჰყიდა არაურთიერთდამოკიდებულ პირს (მყიდველს);

ბ) ამ კოდექსის 35-ე მუხლის შესაბამისად განსაზღვრულ იდენტური საქონლის ან მსგავსი საქონლის საბაჟო ღირებულებასთან;

გ) ამ კოდექსის 36-ე მუხლის შესაბამისად განსაზღვრულ იდენტური საქონლის ან მსგავსი საქონლის საბაჟო ღირებულებასთან.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრული ღირებულება გამოიყენება მხოლოდ დეკლარანტის სურვილით და მხოლოდ შედარებისათვის. ამასთანავე, გათვალისწინებული უნდა იქნეს განსხვავებები კომერციულ დონეებს შორის, რაოდენობრივ დონეებს შორის, ამ კოდექსის 38-ე მუხლში ჩამოთვლილ ელემენტებსა და გამყიდველის მიერ საქონლის ისეთი გაყიდვის შედეგად გაწეულ ხარჯებში, რომლის დროსაც გამყიდველი და მყიდველი არ არიან ურთიერთდამოკიდებული პირები.

5. ფაქტობრივად გადახდილი ან გადასახდელი ფასი არის მთლიანი თანხა, რომელიც გადაუხადა ან უნდა გადაუხადოს მყიდველმა გამყიდველს ან გადაიხადოს გამყიდველის სასარგებლოდ. იგი მოიცავს ყველა გადახდას, როგორც პირდაპირს, ისე ირიბს, რომელიც არის საქონლის გაყიდვის პირობა, გადახდილი მყიდველის მიერ გამყიდველისათვის ან გამყიდველის მოთხოვნით მესამე პირისათვის. შესაძლებელია გადახდა აკრედიტივით ან თავისუფლად ბრუნვადი ფასიანი ქაღალდებით, პირდაპირ ან ირიბად.

მუხლი 33. იდენტური საქონლის გარიგების ფასის მეთოდი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა ამ კოდექსის 32-ე მუხლის დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულებად ჩაითვლება იმ იდენტური საქონლის გარიგების ღირებულება, რომელიც გაიყიდა საქართველოში ექსპორტირების მიზნით და ექსპორტირებული იქნა იმავე ან თითქმის იმავე დროს, როდესაც განხორციელდა შესაფასებელი საქონლის ექსპორტი.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძველია:

ა) საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იმ იდენტური საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც საქართველოში გაიყიდა იმავე კომერციულ და რაოდენობრივ დონეებზე, როგორებზედაც იმპორტირებული საქონელი (იგულისხმება საქონლის პარტიის მოცულობა და ფასი);

ბ) ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირობის არარსებობისას – საბაჟოს ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იმ იდენტური საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც გაიყიდა სხვა კომერციულ დონეზე ან/და სხვა რაოდენობით, და აღნიშნული ღირებულება კორექტირებულია კომერციული დონით ან/და რაოდენობით განპირობებულ სხვაობათა გათვალისწინებით. ასეთი კორექტირება შეიძლება გაკეთდეს წარმოდგენილ მტკიცებულებათა საფუძველზე, რომლებიც ნათლად წარმოსახავს კორექტირების მიზანშეწონილობასა და სიზუსტეს, მიუხედავად იმისა, კორექტირება ზრდის თუ ამცირებს საქონლის ღირებულებას.

3. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილში მითითებული ხარჯების იმ განსხვავების გასათვალისწინებლად, რომელიც გამოწვეულია იმპორტირებული საქონლისა და მისი იდენტური საქონლის გადაზიდვის სატრანსპორტო საშუალებებსა და გადაზიდვის მანძილს შორის განსხვავებით, დაშვებულია კორექტირება.

4. თუ გამოვლინდა იდენტური საქონლის ერთზე მეტი გარიგების ფასი, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის კორექტირების საფუძველად გამოყენებული უნდა იქნეს უმცირესი ღირებულება.

5. ამ მუხლის გამოყენებისას სხვა პირის მიერ წარმოებული საქონლის გარიგების ფასი მხედველობაში მიიღება მხოლოდ მაშინ, როდესაც არ მოიპოვება მონაცემები იმავე მწარმოებლის მიერ წარმოებული იდენტური საქონლის გარიგების

ფასზე. (17.07.2009. N1529)

6. ამ მუხლის მიზნებისათვის, იდენტური იმპორტირებული საქონლის გარიგების ფასი შეიძლება იყოს მხოლოდ ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე მანამდე განსაზღვრული საბაჟო ღირებულება, რომელიც კორექტირებულია ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების შესაბამისად.

7. ამ მუხლის მიზნებისათვის „ექსპორტირებული იქნა იმავე ან თითქმის იმავე დროს“ ნიშნავს, რომ განსხვავება იდენტური საქონლის ექსპორტის თარიღსა და შესაფასებელი საქონლის ექსპორტის თარიღს შორის არ აღემატება 30 დღეს (ექსპორტამდე 30 დღით ადრე ან ექსპორტიდან 30 დღის შემდეგ). ცალკეული სახის საქონლისათვის, რომლის ფასი მნიშვნელოვან ცვლილებას განიცდის დროის მცირე მონაკვეთში, განსხვავებული, შემცირებული ვადა დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 34. მსგავსი საქონლის გარიგების ფასის მეთოდი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა ამ კოდექსის 32-ე და 33-ე მუხლების დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულებად ჩაითვლება იმ მსგავსი საქონლის გარიგების ღირებულება, რომელიც გაიყიდა საქართველოში ექსპორტირების მიზნით და ექსპორტირებული იქნა იმავე ან თითქმის იმავე დროს, როდესაც განხორციელდა შესაფასებელი საქონლის ექსპორტი.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძველია:

ა) საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იმ მსგავსი საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც საქართველოში გაიყიდა იმავე კომერციულ და რაოდენობრივ დონეებზე, როგორც იმპორტირებული საქონელი (იგულისხმება საქონლის პარტიის მოცულობა და ფასი);

ბ) ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირობის არარსებობისას – საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული იმ მსგავსი საქონლის გარიგების ფასი, რომელიც გაიყიდა სხვა კომერციულ დონეზე ან/და სხვა რაოდენობით, და აღნიშნული ღირებულება კორექტირებულია კომერციული დონით ან/და რაოდენობით განპირობებულ სხვაობათა გათვალისწინებით. ასეთი კორექტირება შეიძლება გაკეთდეს წარმოდგენილ მტკიცებულებათა საფუძველზე, რომლებიც ნათლად წარმოსახავს კორექტირების მიზანშეწონილობასა და სიზუსტეს, მიუხედავად იმისა, კორექტირება ზრდის თუ ამცირებს საქონლის ღირებულებას.

3. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილში მითითებული ხარჯების იმ განსხვავების გასათვალისწინებლად, რომელიც გამოწვეულია იმპორტირებული საქონლისა და მისი მსგავსი საქონლის გადაზიდვის სატრანსპორტო საშუალებებსა და გადაზიდვის მანძილს შორის განსხვავებით, დაშვებულია კორექტირება.

4. თუ გამოვლინდა მსგავსი საქონლის ერთზე მეტი გარიგების ფასი, საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისათვის კორექტირების საფუძველად გამოყენებული

უნდა იქნეს უმცირესი ღირებულება.

5. ამ მუხლის გამოყენებისას, სხვა პირის მიერ წარმოებული საქონლის გარიგების ფასი მხედველობაში მიიღება მხოლოდ მაშინ, როდესაც არ მოიპოვება მონაცემები იმავე მწარმოებლის მიერ წარმოებული მსგავსი საქონლის გარიგების ფასზე.

6. ამ მუხლის მიზნებისათვის, მსგავსი იმპორტირებული საქონლის გარიგების ფასი შეიძლება იყოს მხოლოდ ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე მანამდე განსაზღვრული საბაჟო ღირებულება, რომელიც კორექტირებულია ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების შესაბამისად.

7. ამ მუხლის მიზნებისათვის „ექსპორტირებული იქნა იმავე ან თითქმის იმავე დროს“ ნიშნავს, რომ განსხვავება მსგავსი საქონლის ექსპორტის თარიღსა და შესაფასებელი საქონლის ექსპორტის თარიღს შორის არ აღემატება 30 დღეს (ექსპორტამდე 30 დღით ადრე ან ექსპორტიდან 30 დღის შემდეგ). ცალკეული სახის საქონლისათვის, რომლის ფასი მნიშვნელოვან ცვლილებას განიცდის დროის მცირე მონაკვეთში, განსხვავებული, შემცირებული ვადა დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 35. საქონლის ერთეულის ფასის მეთოდი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თუ იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი საქართველოში იყიდება იმავე სასაქონლო სახით (უცვლელ მდგომარეობაში), რა სახითაც იგი შემოტანილ იქნა საქართველოში, იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება იმ საქონლის ერთეულის ფასით, რა ფასადაც იმპორტირებული საქონლის შემოტანის იმავე დროს ან იმპორტირებული შესაფასებელი საქონლის იმპორტირების შემდგომ უახლოეს პერიოდში, მაგრამ არა უმეტეს 90 დღისა იმპორტირების თარიღიდან (ამ მუხლის მიზნებისათვის იმპორტირების თარიღად შეიძლება ჩაითვალოს საქონლის საბაჟო ორგანოსათვის წარდგენის თარიღი) იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი გამყიდველთან არაურთიერთდაკავშირებულ პირს მიეყიდა უდიდესი ოდენობით, ანუ მაქსიმალურად დიდ პარტიებად, რომელიც ექვემდებარება შემდეგი სახის დაქვითვებს:

ა) ხელშეკრულების შესაბამისად გადახდილი ან გადასახდელი საკომისიოები ან იმპორტირებული საქონლის რეალიზაციასთან დაკავშირებული დამატებითი თანხა, რომელიც საქართველოში მიეკუთვნება იმავე კლასის ან ტიპის საქონელს და რომელშიც, ჩვეულებრივ, შეიტანება მოგება და საერთო ხარჯები;

ბ) საქართველოში ჩვეულებრივ განხორციელებული სატრანსპორტო და სადაზღვევო ხარჯები, აგრეთვე მათთან დაკავშირებული ხარჯები;

გ) საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული საბაჟო გადასახდელები, სხვა გადასახადები და მოსაკრებლები, რომლებიც დაკავშირებულია საქონლის შემოტანასთან ან მიწოდებასთან.

2. თუ იმპორტირებული, იდენტური ან მსგავსი იმპორტირებული საქონელი

საქართველოში არ იყიდება იმავე სასაქონლო სახით (უცვლელ მდგომარეობაში), რა სახითაც იგი შემოტანილ იქნა საქართველოში, დეკლარანტის მოთხოვნით იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება საქონლის ერთეულის იმ ფასით, რა ფასადაც საქართველოში გადამუშავების შემდგომ იმპორტირებული საქონელი გამყიდველთან არაურთიერთდაკავშირებულ პირს მიეყიდა უდიდესი ოდენობით, ანუ მაქსიმალურად დიდ პარტიებად. ამასთანავე, იმპორტირებული საქონლის ფასიდან აუცილებლად უნდა გამოიქვითოს მისი გადამუშავების დროს შექმნილი დამატებული ღირებულება, აგრეთვე გადასახდელები, ხარჯები და გადასახადები, რომლებიც მითითებულია ამ მუხლის პირველ ნაწილში.

მუხლი 36. შედგენილი ღირებულების მეთოდი

1. საქონლის საბაჟო ღირებულებად ითვლება შედგენილი ღირებულება, რომელიც შედგება შემდეგი ელემენტებისაგან:

ა) საქონლის წარმოებისათვის გამოყენებული მასალების, დამზადების ან/და დამუშავების ღირებულება;

ბ) მოგებისა და საერთო ხარჯების რაოდენობა, რომელსაც ადგილი აქვს ექსპორტიორ ქვეყანაში მწარმოებლის მიერ იმავე კლასის ან ტიპის საქონლის საქართველოში საექსპორტოდ გაყიდვისას;

გ) ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ხარჯები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული გამოყენებული მასალების, დამზადების ან/და დამუშავების ღირებულება უნდა მოიცავდეს:

ა) ამ კოდექსის 38-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებულ ხარჯებს;

ბ) ნებისმიერი საქონლის ან მომსახურების პროპორციულად გადანაწილებულ ღირებულებას, რომელიც განსაზღვრულია ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-2 ნაწილში და რომელიც მყიდველმა პირდაპირ ან არაპირდაპირ მიაწოდა გამყიდველს იმპორტირებული საქონლის წარმოებასთან და საექსპორტოდ გაყიდვასთან დაკავშირებით. ამ კოდექსის 38-ე მუხლის მე-2 ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული საქართველოში წარმოებული ელემენტების ღირებულება საბაჟო ღირებულებაში ჩართული უნდა იქნეს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ ამ ელემენტების შესაბამისი ხარჯი მწარმოებელმა გასწია.

3. თუ საქონლის შედგენილი ღირებულების დასადგენად გამოყენებული იქნება სხვა ინფორმაცია, გარდა იმ ინფორმაციისა, რომელიც მოწოდებულია მწარმოებლის მიერ ან მისი სახელით, საბაჟო ორგანომ დეკლარანტს მისი მოთხოვნის შემთხვევაში უნდა აცნობოს ამ ინფორმაციის წყაროს გამოყენებული მონაცემების და ამ მონაცემებზე დაფუძნებული გამოთვლების შესახებ ამ კოდექსის 41-ე მუხლით განსაზღვრული პირობების შესაბამისად.

4. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით განსაზღვრული „საერთო ხარჯები“ მოიცავს საექსპორტო საქონლის წარმოებისა და გაყიდვის პირდაპირ და ირიბ ხარჯებს, რომლებიც არ არის გათვალისწინებული ამ მუხლის პირველი

ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით.

მუხლი 37. სარეზერვო მეთოდი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თუ შეუძლებელია იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა ამ კოდექსის 32-ე–36-ე მუხლების დებულებების მიხედვით, საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება მიზანშეწონილი საშუალებების გამოყენების გზით, რომლებიც შეესაბამება საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის ზოგად დებულებებს და იმპორტიორ ქვეყანაში არსებულ მონაცემებს. (17.07.2009. N1529)

2. სარეზერვო მეთოდის დროს საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის საფუძვლად არ გამოიყენება:

- ა) საქართველოში წარმოებული საქონლის შიდა გასაყიდი ფასი;
- ბ) საქონლის ფასი ექსპორტიორი ქვეყნის შიდა ბაზარზე;
- გ) სხვა ქვეყანაში საექსპორტოდ გასატანი საქონლის ფასი;
- დ) საქონლის მინიმალური საბაჟო ღირებულება;
- ე) საქონლის თვითნებურად შერჩეული ან ფიქციური ღირებულებები;
- ვ) საქონლის ორ ღირებულებას შორის უდიდესი ღირებულების მიღების პრინციპი;

ზ) წარმოების ხარჯი, გარდა შედგენილი ღირებულებისა, რომელიც განსაზღვრულია იდენტური ან მსგავსი საქონლისათვის ამ კოდექსის 36-ე მუხლის დებულებების მიხედვით.

3. თუ იმპორტიორი მოითხოვს, მას წერილობითი ფორმით ეცნობება ამ მუხლის დებულებების საფუძველზე განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულებისა და გამოყენებული მეთოდის შესახებ.

4. სარეზერვო მეთოდით განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულება შეძლებისდაგვარად მაქსიმალურად უნდა ეფუძნებოდეს უკვე განსაზღვრულ საქონლის საბაჟო ღირებულებას.

მუხლი 38. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების

ელემენტები(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს შემდეგი ხარჯები, იმ პირობით, რომ ეს ხარჯები მყიდველმა რეალურად გასწია, მაგრამ ისინი არ არის ჩართული გარიგების ფასში:

ა) საკომისიო და საბროკერო ხარჯები, გარდა შესყიდვაზე გაწეული საკომისიო ხარჯებისა („შესყიდვის საკომისიო ხარჯები“ – საკომისიოები, რომლებიც იმპორტიორმა თავის აგენტს გადაუხადა შესაფასებელი საქონლის შესყიდვისათვის გაწეული მომსახურების სანაცვლოდ);

ბ) იმ კონტეინერების ღირებულება, რომლებიც საბაჟო მიზნებისათვის განიხილება იმპორტირებულ საქონელთან ერთობლიობაში. თუ ასეთი კონტეინერი მრავალჯერადი გამოყენებისაა, დეკლარანტის მოთხოვნით მისი ღირებულება

ბუღალტრული აღრიცხვის საერთაშორისო სტანდარტების გამოყენებით პროპორციულად უნდა გადანაწილდეს შესაფასებელ საქონელზე;

გ) საქონლის შეფუთვის ღირებულება, გაწეული შრომისა და შესაფუთი მასალების ღირებულების ჩათვლით.

2. თუ მყიდველის მიერ საქონელი ან მომსახურება გამყიდველს უფასოდ ან ფასდაკლებით, პირდაპირ ან არაპირდაპირ მიეწოდება და გამოიყენება იმპორტირებული საქონლის წარმოებასთან და საქსპორტოდ გაყიდვასთან დაკავშირებით, საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს შემდეგი საქონლისა და მომსახურების პროპორციულად განაწილებული ღირებულება იმ ოდენობით, რომლითაც ეს ღირებულება ჩართული არ არის გადახდილ ან გადასახდელ ფასში:

ა) საქონლის შემადგენლობაში შემავალი მასალები, ნედლეული, ნაწილები (დეტალები) და სხვა ანალოგიური კომპონენტები;

ბ) საქონლის წარმოების დროს გამოყენებული სამუშაო ინსტრუმენტები, შტამპები, ჩამოსასხმელი ფორმები და მსგავსი ელემენტები;

გ) საქართველოს ფარგლებს გარეთ წარმოებული ინჟინერია, დამუშავება, საკონსტრუქტორო და სამხატვრო-დიზაინერული საქმიანობა, მხაზველობითი სამუშაოები, პროექტები, სქემები, ესკიზები და სხვა სამუშაოები.

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის მიზნებისათვის საქონლისა და მომსახურების ღირებულება, რომელიც ჩართული უნდა იქნეს საბაჟო ღირებულებაში, უნდა განისაზღვროს იმ ფასით, რომლითაც იგი შეიძინა მყიდველმა. თუ ეს საქონელი ნაწარმოებია თვით მყიდველის მიერ, მისი ფასი განისაზღვრება მყიდველის საბუღალტრო დოკუმენტაციაზე დაყრდნობით. იმ შემთხვევაში, თუ მოცემული საქონელი ამორტიზებულია, მისი ღირებულება განისაზღვრება ამორტიზაციის ნორმების გათვალისწინებით.

4. საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს იმპორტირებულ საქონელთან დაკავშირებული საავტორო ჰონორარი ან სალიცენზიო გადასახდელები იმ ოდენობით, რა ოდენობითაც ისინი ჩართული არ არის გადახდილ ან გადასახდელ ფასში, და პირდაპირ ან არაპირდაპირ უნდა გადაიხადოს მყიდველმა, როგორც ყიდვა-გაყიდვის ხელშეკრულებით გათვალისწინებული იმპორტირებული საქონლის პირობა. მასში შედის გადასახდელები პატენტებზე, სასაქონლო მარკებზე, საავტორო უფლებებზე, „ნოუ-ჰაუზე“. ამასთანავე, სალიცენზიო და ინტელექტუალური საკუთრების გადასახდელები ჩაირთვება საბაჟო ღირებულებაში, თუ ინტელექტუალური საკუთრების ნიმუშებს განუყრელი კავშირი აქვს იმპორტირებულ საქონელთან და ეს პირობები დაფიქსირებულია კონტრაქტში. თუ მყიდველი სალიცენზიო გადასახდელებს უხდის მესამე პირს, ეს შეთანხმებული უნდა იყოს გამყიდველთან.

5. საქონლის საბაჟო ღირებულების ამ კოდექსის 32-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრისას გარიგების ფასს უნდა დაემატოს იმ მოგების ნაწილის ღირებულება, რომელიც საქონლის ყოველი შემდგომი გადაყიდვის, განკარგვის და გამოყენების

შედეგად პირდაპირ ან არაპირდაპირ ეკუთვნის გამყიდველს.

6. საქონლის საბაჟო ღირებულებაში ჩაირთვება იმპორტირებული საქონლის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთამდე გაწეული შემდეგი ხარჯები:

ა) ტრანსპორტირების ღირებულება, დატვირთვა-გადმოტვირთვისა და დამუშავების (მათ შორის, საწყობში შენახვის) ხარჯები. თუ სხვადასხვა საქონლის პარტია ერთი და იმავე ტრანსპორტით არის იმპორტირებული, ტრანსპორტირების ხარჯები პროპორციულად გადანაწილდება;

ბ) დაზღვევასთან დაკავშირებული ხარჯები.

7. საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას დაუშვებელია გარიგების ფასისათვის იმ ხარჯების მიკუთვნება, რომლებიც ამ მუხლით არ არის გათვალისწინებული.

8. იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულებაში არ უნდა იქნეს ჩართული შემდეგი გადასახდელები და ხარჯები, თუ ისინი გამოყოფილია საქონლის ფაქტობრივი ფასიდან:

ა) საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი გადასახადები და მოსაკრებლები;

ბ) საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთის შემდგომი ტრანსპორტირების ხარჯები;

გ) სამშენებლო-სამონტაჟო სამუშაოების, საწყობის, მომსახურების ან ტექნიკური დახმარების ხარჯები, რომლებიც გაწეული იქნა საქონლის შემოტანის შემდეგ;

დ) საბაჟო პროცედურებთან დაკავშირებული ხარჯები და სხვა ხარჯები, რომლებიც დაკავშირებულია საქართველოს ტერიტორიაზე იმპორტირებული საქონლის გადაადგილებასთან;

ე) მყიდველის მიერ იმპორტირებული საქონლის ყიდვასთან დაკავშირებით დადებული საფინანსო შეთანხმებით გათვალისწინებული პროცენტები, თუ:

ე.ა) ეს პროცენტები გამოყოფილია საქონლის ფაქტობრივი ფასიდან;

ე.ბ) საფინანსო შეთანხმება შედგენილია წერილობითი ფორმით;

ე.გ) საჭიროების შემთხვევაში მყიდველს შეუძლია დაადასტუროს, რომ საქონელი ფაქტობრივად გაყიდულია დეკლარირებული ფასით და საპროცენტო განაკვეთი არ აღემატება საშუალო საპროცენტო განაკვეთს, რომელიც დაფინანსების მომენტში მოქმედებს მსგავს შეთანხმებებთან მიმართებით იმ ქვეყანაში, რომელშიც იმყოფება დამფინანსებელი პირი. ეს დებულებები გამოიყენება მიუხედავად იმისა, გარიგებას აფინანსებს გამყიდველი, ბანკი თუ მესამე პირი;

ვ) იმპორტირებული საქონლის საქართველოში წარმოების უფლების მოსაპოვებლად აუცილებელი ხარჯები;

ზ) მყიდველის მიერ იმპორტირებული საქონლის დისტრიბუციის ან გაყიდვის უფლების მისაღებად გაწეული ხარჯები, თუ ეს არ არის საქონლის საქართველოში ექსპორტირებისათვის გაყიდვის პირობა.

იანვრიდან)

მუხლი 40. მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო
პროგრამების პროგრამული უზრუნველყოფის
მატარებლების საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა

1. ამ კოდექსის 32-ე-38-ე მუხლების დებულებებისაგან განსხვავებით, მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო პროგრამების პროგრამული უზრუნველყოფის მატარებლების საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას გაითვალისწინება მხოლოდ ამ პროგრამის მატარებლების ფასი, იმ პირობით, რომ მონაცემების ავტომატიზებული დამუშავების ან სასწავლო პროგრამების ღირებულება დოკუმენტურად განცალკევებულია პროგრამის მატარებლების ღირებულებისაგან. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. პროგრამის მატარებლების საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება პროგრამის მატარებლების ღირებულებისა და მის ტრანსპორტირებაზე, ჩატვირთვა-გადმოტვირთვაზე, მოვლასა და შეფუთვაზე გაწეული ხარჯების ერთობლიობით.

3. ამ მუხლის მიზნებისათვის ცნება „მატარებელი“ არ მოიცავს ინტეგრირებულ სქემებს, ნახევარგამტარებს და მოწყობილობებს ან ნაწილებს, რომლებისგანაც შედგება ზემოაღნიშნული სქემები, ნახევარგამტარები ან მოწყობილობები, ხოლო ცნებები „მონაცემები“ და „სასწავლო პროგრამები“ არ მოიცავს აუდიო-, კინო- და ვიდეოჩანაწერებს.

მუხლი 41. უთანხმოება საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის
დროს

1. თუ საბაჟო ორგანო არ ეთანხმება დეკლარირებულ საბაჟო ღირებულებას, იგი ვალდებულია, თავისი მოსაზრებები აცნობოს დეკლარანტს და საქონლის საბაჟო ღირებულება განსაზღვროს ამ თავის მიხედვით. დეკლარანტი ვალდებულია, საბაჟო ორგანოში წარადგინოს ინფორმაცია (მათ შორის, მტკიცებულებები და დოკუმენტები), რომელსაც საბაჟო ორგანო ამ კოდექსით დადგენილი წესით მოითხოვს იმპორტირებული საქონლის საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მიზნით.

2. დამატებითი გარემოებების გამოვლენის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს, მოახდინოს საბაჟო ღირებულების კორექტირება საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის თარიღიდან 6 კალენდარული წლის განმავლობაში. ეს ვადა აითვლება საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების რეჟიმში დეკლარირების კალენდარული წლის დასრულებიდან. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. თუ დეკლარანტი არ ეთანხმება საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებას, იგი უფლებამოსილია, ამ კოდექსით დადგენილი წესით გაასაჩივროს საბაჟო გადაწყვეტილება. ამ შემთხვევაში დეკლარანტს საშუალება ეძლევა, საბაჟო ორგანოდან გაიტანოს საქონელი, თუ იგი გადაიხდის თავის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო

გადასახდელებს და დამატებით წარმოადგენს ამ კოდექსით გათვალისწინებულ გარანტიას, რომელიც არის საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებსა და დეკლარანტის მიერ განსაზღვრული საქონლის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გაანგარიშებულ საბაჟო გადასახდელებს შორის სხვაობა.

4. დეკლარანტს უფლება აქვს, წერილობით მიმართოს საბაჟო ორგანოს და მიიღოს წერილობითი განმარტება თავის მიერ შემოტანილი ან/და გატანილი საქონლის შემოწმებისას საბაჟო ორგანოს მიერ საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის თაობაზე.

მუხლი 42. განსაკუთრებული დებულებები საბაჟო ღირებულების განსაზღვრისას

ის გარემოება, რომ საქონლის მიმართ ადრე გამოყენებული იყო საბაჟო დამუშავების სხვა ოპერაცია ან შეიცვალა საქონლის გამოყენების მიზანი, არ ზღუდავს აღნიშნული საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას ამ თავით მოცემული საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის მარეგულირებელი დებულებების გამოყენებას. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 43. საბაჟო ღირებულების განსაზღვრა სხვადასხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დროს, გარდა საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისა

1. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმით გატანილი საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული პროდუქტების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას მათ საბაჟო ღირებულებას აკლდება გადასამუშავებლად გატანილი და დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება.

2. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული იმ გადამუშავების პროდუქტების საბაჟო ღირებულება, რომლებიც დეკლარირებულია თავისუფალი მიმოქცევის (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში, განისაზღვრება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული შესაბამისი გადასამუშავებელი საქონლის საბაჟო ღირებულების ფაქტობრივად გადამუშავებული ნაწილის მიხედვით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული იმ გადამუშავების პროდუქტების საბაჟო ღირებულება, რომლებიც გაიტანება საბაჟო ტერიტორიის გარეთ, განისაზღვრება ექსპორტის საბაჟო ღირებულების პრინციპების შესაბამისად. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. ამ მუხლის დებულებების გათვალისწინებით საბაჟო დამუშავების ოპერაციებისათვის საქონლის საბაჟო ღირებულება განისაზღვრება ამ კოდექსის VI თავის შესაბამისად. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

კარი IV

საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის ზოგადი დებულებები

თავი VII. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანა

მუხლი 44. საბაჟო ზედამხედველობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილ საქონელზე

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონელი საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთის მომენტიდან ექვემდებარება საბაჟო ზედამხედველობას. საბაჟო ორგანო ახორციელებს ასეთი საქონლის, მასთან დაკავშირებული პირების, სატრანსპორტო საშუალებებისა და დოკუმენტების საბაჟო კონტროლს. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანა ხორციელდება საბაჟო პროცედურების დაცვით.

2. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი უცხოური საქონელი იმყოფება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მისთვის საბაჟო სტატუსის მინიჭებამდე, შეცვლამდე, მის თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში მის გადატანამდე, საბაჟო ტერიტორიიდან რეექსპორტამდე ან საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ განადგურებამდე.

3. თუ საქონელი უკანონოდ გადის საბაჟო ზედამხედველობიდან ან საბაჟო ორგანოს აქვს საფუძვლიანი ეჭვი საბაჟო ზედამხედველობიდან საქონლის უკანონოდ გასვლაზე და ამ კოდექსის 188-ე მუხლის მე-2 ნაწილში აღნიშნულ ვალდებულ პირებს არ შეუძლიათ, საბაჟო ორგანოს დაუმტკიცონ ამ საქონლის საბაჟო ზედამხედველობიდან გასვლის კანონიერება, ვალდებულმა პირებმა საბაჟო ზედამხედველობიდან საქონლის უკანონოდ გასვლის აღმოჩენიდან 5 კალენდარული დღის განმავლობაში უნდა შეასრულოს წარმოშობილი საბაჟო ვალდებულება.

4. საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის მიმართ შეიძლება განხორციელდეს მხოლოდ საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებული მოქმედებები და ოპერაციები, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

5. თუ საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონელი განადგურდა ან დაზიანდა, საქონლის მფლობელი ვალდებულია, დაუყოვნებლივ შეატყობინოს უახლოეს საბაჟო ორგანოს და წარუდგინოს მას საქონლის განადგურების ან დაზიანების უტყუარი მტკიცებულებები, რომლებიც დამოწმებულია შესაბამისი უფლებამოსილი სახელმწიფო ორგანოს მიერ. სხვა შემთხვევებში საქონელი ჩაითვლება საბაჟო ზედამხედველობიდან უკანონოდ გასულად.

6. თუ წარმოიშვა ეჭვი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის უკანონოდ შემოტანაზე ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილ საქონელზე დეკლარირებული მონაცემების უტყუარობაზე, საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, მტკიცებულებად ჩათვალოს დოკუმენტი ან დეკლარაცია, რომელიც გაცემულია სხვა ქვეყნის საბაჟო ორგანოს მიერ და ადასტურებს საქართველოში შემოტანის მიზნით ამ ქვეყნიდან საქონლის გატანის რეგისტრაციას.

მუხლი 45. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის
გადაადგილება

1. პირი, რომელსაც საქონელი შემოაქვს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე, ვალდებულია, საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადმოკვეთის შემდეგ საქონელი დადგენილი წესით მიიტანოს საბაჟო ორგანოს მიერ შერჩეულ ან საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრულ ადგილზე.

2. პირზე, რომელიც იღებს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონლის შემდგომი ტრანსპორტირების პასუხისმგებლობას, ვრცელდება ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ვალდებულება.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ვალდებულება არ გამოირიცხავს მგზავრთა გადაადგილების ან საფოსტო გზავნილების შემოტანის მიმართ ნებისმიერი მოქმედი დებულების გამოყენებას, თუ ამით არ შეიზღუდება საბაჟო ზედამხედველობის ან საბაჟო კონტროლის განხორციელების შესაძლებლობები.

4. ამ მუხლის მოთხოვნები არ ვრცელდება იმ საქონელზე, რომლის დანიშნულების ქვეყანა არ არის საქართველო და რომელიც გადაიზიდება:

ა) საზღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალებით, რომელიც კვეთს საქართველოს ტერიტორიულ წყლებს ან საჰაერო სივრცეს;

ბ) მილსადენით ან ელექტროგადამცემი ხაზებით.

5. სასაზღვრო საბაჟო ორგანომდე ან სხვა ადგილამდე საქონლის მიტანის წესი, ვადა და საბაჟო მარშრუტი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

6. სასაზღვრო საბაჟო ორგანოს გახსნა, სამუშაო დრო და მისი გავლით შემოსატანი საქონლის სახეობები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (3.11.2009. N1911)

7. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანა სხვა ადგილებში, რომლებიც განსაზღვრული არ არის ამ მუხლის მე-6 ნაწილში აღნიშნული საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით, ან სასაზღვრო საბაჟო ორგანოს არასამუშაო დროს დაიშვება საქონლის შემომტანი პირის განცხადების საფუძველზე, მისივე ხარჯებით, საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით. (3.11.2009. N1911)

8. სახელმწიფო არ ანაზღაურებს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემომტანი პირის მიერ ამ მუხლის მოთხოვნათა შესრულებისათვის გაწეულ ხარჯებს.

მუხლი 46. ავარიისა და დაუძლეველი ძალის დროს გასატარებელი
ღონისძიებები

1. პირი, რომელიც ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის გამო ვერ ასრულებს ამავე კოდექსის 45-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილ მოთხოვნებს, ვალდებულია:

ა) დაუყოვნებლივ აცნობოს უახლოეს საბაჟო ორგანოს აღნიშნული გარემოებების, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებების ადგილმდებარეობისა

და მდგომარეობის შესახებ და იმოქმედოს მისი მითითების შესაბამისად;

ბ) მიიღოს ყველა აუცილებელი ზომა საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებების ხელშეუხებლობის უზრუნველსაყოფად;

გ) უზრუნველყოს საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალებების მიტანა უახლოეს საბაჟო ორგანომდე ან მის მიერ მითითებულ ადგილამდე.

2. თუ ამ კოდექსის 45-ე მუხლის მე-4 ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული საზღვაო ან საჰაერო სატრანსპორტო საშუალება ამავე კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის შედეგად ახორციელებს საბაჟო ტერიტორიაზე იძულებით დაშვებას ან შესვლას, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების გადაზიდვაზე პასუხისმგებელი პირი ვალდებულია შეასრულოს ამ კოდექსის 45-ე მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი მოთხოვნები, ხოლო მათი შესრულების შეუძლებლობის შემთხვევაში იმოქმედოს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი წესით.

3. საბაჟო ორგანომ უნდა განსაზღვროს გასატარებელი ღონისძიებები, რომლებიც აუცილებელია ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით გათვალისწინებულ საქონელზე საბაჟო ზედამხედველობის განხორციელებისათვის, ხოლო აუცილებლობის შემთხვევაში აგრეთვე უნდა განსაზღვროს ამ საქონლის დანიშნულების საბაჟო ორგანომდე ან საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრულ სხვა ადგილამდე მიტანის უზრუნველყოფის ღონისძიებები.

4. სახელმწიფო არ ანაზღაურებს ამ მუხლის მოთხოვნათა შესრულებისათვის გაწეულ ხარჯებს.

თავი VIII. საქონლის წარდგენა საბაჟო ორგანოში

მუხლი 47. საქონლის წარდგენის ვალდებულება

1. საქონელი ამ კოდექსის 45-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ ადგილზე მიტანისთანავე წარედგინება საბაჟო ორგანოს. საქონლის წარდგენის ვალდებულება ეკისრება პირს, რომელმაც იგი შემოიტანა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ან რომელმაც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის შემდეგ აიღო პასუხისმგებლობა მის შემდგომ ტრანსპორტირებაზე.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილი არ გამორიცხავს იმ დებულებების გამოყენებას, რომელთა მოქმედება ვრცელდება:

ა) მგზავრის პირად ნივთებზე ამ კოდექსის 79-ე და 90-ე მუხლების შესაბამისად;

ბ) საფოსტო გზავნილით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილ საქონელზე ამ კოდექსის 81-ე და 91-ე მუხლების შესაბამისად.

3. საქონლის წარდგენის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 48. ოპერაციები საბაჟო ორგანოში წარდგენილ საქონელზე

საბაჟო ორგანოში საქონლის წარდგენის შემდგომ საბაჟო დამუშავების

ოპერაციის შერჩევის მიზნით საბაჟო ორგანოს თანხმობით შეიძლება განხორციელდეს საქონლის დათვალიერება, სინჯის ან/და ნიმუშის აღება და მისი ანალიზი ან გამოკვლევა. წერილობითი შუამდგომლობის საფუძველზე საბაჟო ორგანოს თანხმობა გაიცემა პირზე, რომელიც უფლებამოსილია განსაზღვროს საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახე. ნიმუშის ან/და სინჯის დეკლარირება ხდება ცალკე ან საქონელთან ერთად.

თავი IX. ზოგადი დეკლარირება და საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საქონლის გადმოტვირთვა

მუხლი 49. ზოგადი დეკლარირება

საბაჟო ორგანოსათვის ამ კოდექსის 47-ე მუხლის შესაბამისად საქონლის წარდგენიდან არა უგვიანეს 2 სამუშაო დღისა პირი ახორციელებს ზოგად დეკლარირებას.

მუხლი 50. ზოგადი დეკლარირების ფორმები და მისი

წარმდგენი პირი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. ზოგადი დეკლარირება ნიშნავს საქონელზე იმ ზოგადი მონაცემების წარდგენას, რომლებიც აუცილებელია საბაჟო ზედამხედველობისა და საბაჟო კონტროლის განხორციელებისათვის, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის შერჩევამდე მისი იდენტიფიკაციისათვის.

2. ზოგად დეკლარირებას ახორციელებს პირი:

ა) რომელმაც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოიტანა საქონელი ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის შემდეგ აიღო პასუხისმგებლობა მის შემდგომ ტრანსპორტირებაზე, ან რომელიც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოიტანს საქონელს ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის შემდეგ აიღებს პასუხისმგებლობას მის შემდგომ ტრანსპორტირებაზე;

ბ) რომლის სახელითაც მოქმედებენ ამ ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პირები.

3. საზღვაო და საჰაერო ხომალდებზე ზოგადი დეკლარირება ხორციელდება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დანიშნულების ნავსადგურში ან აეროპორტში ჩასვლისას ან ჩასვლამდე, ხოლო საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასვლის შემთხვევაში – იმ საბაჟო ტერიტორიის ნავსადგურში ან აეროპორტში, საიდანაც ისინი გადიან ან გათვალისწინებულია მათი გასვლა.

4. ცარიელ და მგზავრთა გადამყვან სახმელეთო სატრანსპორტო საშუალებებზე ზოგადი დეკლარირება ხორციელდება საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას.

5. ზოგადი დეკლარირების საფუძველზე, აგრეთვე საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საბაჟო კონტროლის ქვეშ გადაადგილებისას საბაჟო ორგანო

გამოწერს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე კონტროლის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მიმართ საბაჟო კონტროლის დოკუმენტს (გარდა საერთაშორისო ხელშეკრულებით ან/და საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა). საბაჟო კონტროლის დოკუმენტის ფორმა, მისი შევსებისა და მასში ცვლილებების შეტანის წესები და ამ დოკუმენტის წარდგენის შემთხვევები დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

6. ზოგადი დეკლარირება ხორციელდება ელექტრონულად ან წერილობით, საქონლის საბაჟო ორგანოში წარდგენისას ან საქონლის შემოტანამდე. ზოგადი დეკლარირების ფორმები, დეკლარირების ვადა, დეკლარირებისა და დეკლარირებული მონაცემების შეცვლის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

7. საქონლის შემოტანამდე საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას ზოგადი დეკლარირება არ ხორციელდება.

მუხლი 51. საქონლის გადმოტვირთვა

1. სატრანსპორტო საშუალებიდან საქონლის გადმოტვირთვა ან/და სხვა სატრანსპორტო საშუალებაზე გადატვირთვა შესაძლებელია მხოლოდ ამ მიზნისათვის სპეციალურად განსაზღვრულ ადგილებში და საბაჟო ორგანოს სამუშაო დროს. სხვა ადგილებში ან/და საბაჟო ორგანოს არასამუშაო დროს საქონლის გადმოტვირთვა ან/და სხვა სატრანსპორტო საშუალებაზე გადატვირთვა დასაშვებია დაინტერესებული პირის მოტივირებული განცხადებითა და საბაჟო ორგანოს თანხმობით. საბაჟო ორგანოს თანხმობა აუცილებელი არ არის, თუ საქონელს ემუქრება პირდაპირი საფრთხე და საჭიროა საქონლის ან მისი ნაწილის დაუყოვნებლივ გადმოტვირთვა, რის შესახებაც მაშინვე უნდა ეცნობოს საბაჟო ორგანოს.

2. საქონელზე ან/და მის გადამზიდავ სატრანსპორტო საშუალებაზე საბაჟო კონტროლის განხორციელების მიზნით საბაჟო ორგანომ შეიძლება ნებისმიერ დროს მოითხოვოს საქონლის მფლობელის ხარჯით საქონლის გადატანა თავის მიერ მითითებულ დანიშნულების ადგილზე საქონლის გადმოტვირთვის, ჩატვირთვის, გადატვირთვის, შეფუთვისა და გახსნისათვის, აგრეთვე შენობების, კონტეინერებისა და სხვა საწყობების გახსნისა და სატრანსპორტო საშუალებების ახალ ადგილზე გადასვლისათვის.

3. პირი, რომელიც ახორციელებს ზოგად დეკლარირებას, ვალდებულია უზრუნველყოს საბაჟო ორგანოში წარდგენილი, სატრანსპორტო საშუალებიდან გადმოტვირთავი საქონლის ხელშეუხებლობა მის მიმართ საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებამდე.

4. საქონლის მფლობელი, რომელსაც სურს, გადმოტვირთულ საქონელს შეუცვალოს განთავსების ადგილი ან მოათავსოს იგი საწყობში, ვალდებულია უზრუნველყოს საქონლის ხელშეუხებლობა.

მუხლი 52. საწყისი განთავსების ადგილიდან საქონლის გადატანა-გადაადგილების აკრძალვა

საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის გადატანა-გადაადგილება მისი საწყისი განთავსების ადგილიდან აკრძალულია, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

თავი X. საქონლის დროებითი დასაწყობება

მუხლი 53. საქონლის დროებითი დასაწყობების არსი

საბაჟო ორგანოსათვის წარდგენილი საქონელი მისი წარდგენიდან საბაჟო ორგანოს მიერ საქონლის მიმართ საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებამდე ან შესაბამისი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენების შემთხვევაში საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში ამ ოპერაციის დასრულებამდე ითვლება დროებით დასაწყობებულად.

მუხლი 54. საქონლის დროებითი დასაწყობების პირობები

1. დროებით დასაწყობებული საქონელი უნდა ინახებოდეს საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებულ საბაჟო საწყობში ან შენახვის სხვა ადგილზე, რომელიც აკმაყოფილებს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილ პირობებს. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, საქონლის მფლობელს მოსთხოვოს იმ საბაჟო ვალდებულებების შესრულების უზრუნველყოფის გარანტიის წარდგენა, რომლებიც შეიძლება წარმოიშვას ამ კოდექსის 188-ე და 189-ე მუხლების საფუძველზე.

2. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, ნებისმიერ დროს განახორციელოს დროებით დასაწყობებული საქონლის კონტროლი ან/და შეამოწმოს მასთან დაკავშირებული დოკუმენტები.

მუხლი 55. დროებით დასაწყობებული საქონლის მიმართ დასაშვები ოპერაციები

დროებით დასაწყობებული საქონლის მიმართ დასაშვებია მხოლოდ ისეთი ღონისძიებების გამოყენება, რომლებიც უზრუნველყოფს მის დაცულობას და არ ცვლის მის გარეგნულ სახეს ან ტექნიკურ მახასიათებლებს, გარდა ამ კოდექსის 48-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

მუხლი 56. საბაჟო ორგანოს მოქმედებები დროებით დასაწყობებულ საქონელზე საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის ან განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დაუსრულებლობის შემთხვევაში

1. თუ ამ კოდექსის 61-ე მუხლით განსაზღვრულ ვადებში ვალდებულმა პირმა არ განახორციელა დროებით დასაწყობებულ საქონელზე საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის დასრულებისათვის ან უკვე განსაზღვრული საბაჟო

დამუშავების ოპერაციის დასრულებისათვის აუცილებელი საბაჟო პროცედურები, საქონლის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის დებულებები.

2. საქონლის მფლობელი ვალდებულია, საბაჟო ორგანოს მოთხოვნით შეინახოს საქონელი საკუთარი ხარჯებით ან საბაჟო კონტროლის განხორციელების აუცილებლობიდან გამომდინარე საბაჟო ორგანოს მოთხოვნით უზრუნველყოს საქონლის მიტანა მის მიერ განსაზღვრულ ადგილზე.

3. საქონლის დროებითი დასაწყობების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

თავი XI. ამოღებულია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

თავი XII. სხვა საბაჟო პროცედურები

მუხლი 59. საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საქონლის მიმართ განსახორციელებელი სხვა პროცედურები

1. დროებითი დასაწყობების მიზნით საქონლის მფლობელის შუამდგომლობის საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საქონელი შეინახოს შემოსავლების სამსახურის საბაჟო საწყობში მის მიმართ საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის დასრულებამდე. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

2. საქონლის მფლობელის მოტივირებული წერილობითი შუამდგომლობის საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საქონელი გაანადგუროს საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ ამ კოდექსის 167-ე მუხლის შესაბამისად.

მუხლი 60. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის უკანონოდ შემოტანისას ან საბაჟო ორგანოში მისი წარუდგენლობისას საბაჟო ორგანოს მიერ განსახორციელებელი პროცედურები

საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის უკანონოდ შემოტანისას ან საბაჟო ორგანოში მისი წარუდგენლობისას ან საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევის სხვა შემთხვევაში საბაჟო ორგანო აკავებს საქონელს და მოქმედებს საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.

მუხლი 61. საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის ან უკვე განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დასრულებისათვის დადგენილი ვადები

1. თუ საქონელზე განხორციელებულია ზოგადი დეკლარირება, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის დასრულებისათვის საჭირო საბაჟო პროცედურები უნდა განხორციელდეს:

ა) ზოგადი დეკლარირებიდან 45 კალენდარულ დღეში, თუ საქონელი

შემოტანილია საზღვაო გზით;

ბ) ზოგადი დეკლარირებიდან 20 კალენდარულ დღეში, თუ საქონელი შემოტანილია სხვა გზით.

2. საბაჟო ორგანოს შესაბამისი დასაბუთებით შეუძლია შეამციროს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ვადები ან დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე გააგრძელოს ისინი 45 კალენდარული დღით.

3. ამ მუხლის მიზნებისათვის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრის დასრულებისათვის საჭირო საბაჟო პროცედურებში იგულისხმება საქონლისა და საბაჟო დეკლარაციის წარდგენა, საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად, თუ ამავე კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

4. საქონელი, რომელზედაც უკვე განსაზღვრულია საბაჟო დამუშავების ოპერაცია, პირის მოთხოვნით შეიძლება დროებით დასაწყობდეს არა უმეტეს 90 კალენდარული დღისა. დროებითი შენახვის ვადის აღნიშნული შეზღუდვა არ ვრცელდება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანის მიზნით ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ საქონელზე. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

კარი V

საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციები

თავი XIII. ზოგადი დებულებანი

მუხლი 62. საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრა

1. საქონლის სახეობის, რაოდენობის, მისი წარმოშობის, გამგზავნი და მიმღები ქვეყნების მიუხედავად, საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახე შეიძლება განისაზღვროს საბაჟო პროცედურების განხორციელების ნებისმიერ დროს ამ კოდექსით დადგენილი პირობების შესაბამისად, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრისათვის საბაჟო პროცედურების განხორციელების წესები დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 63. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანასთან ან საბაჟო ტერიტორიიდან მის გატანასთან დაკავშირებული ლიცენზიები, ნებართვები, სერტიფიკატები, აკრძალვები ან/და შეზღუდვები

1. საკანონმდებლო აქტით ან მის საფუძველზე გამოცემული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტით გათვალისწინებულ შემთხვევებში უფლებამოსილი

სახელმწიფო ორგანოს გადაწყვეტილებით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანაზე ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან მის გატანაზე შეიძლება დაწესდეს შეზღუდვები ან/და აკრძალვები.

2. საქონლის მიერ, რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა აკრძალულია, საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთის შემთხვევაში იგი დაუყოვნებლივ უნდა იქნეს გატანილი საბაჟო ტერიტორიიდან, თუ ამ კოდექსით ან სხვა საკანონმდებლო აქტით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. თუ შეუძლებელია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან ამ საქონლის დაუყოვნებლივ გატანა, იგი დროებით უნდა დასაწყობდეს საბაჟო საწყობში ან უნდა მოთავსდეს საბაჟო ორგანოს მიერ შერჩეულ საბაჟო კონტროლის სხვა ზონაში. ამგვარი საქონლის გატანის ვალდებულება და დროებითი შენახვის ხარჯები სოლიდარულად ეკისრებათ საქონლის მიმღებსა და საქონლის მფლობელს. ასეთ შემთხვევაში დროებითი შენახვის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 3 კალენდარულ დღეს, რომლის გასვლის შემდეგაც საქონლის განკარგვა მოხდება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსა და შესაბამისი სახელმწიფო კონტროლის განხორციელებაზე პასუხისმგებელი სამინისტროების ერთობლივი ბრძანებით შეიძლება განისაზღვროს ის სასაზღვრო საბაჟო ორგანოები, რომელთა გავლითაც არ უნდა მოხდეს სანიტარიულ-საკარანტინო, სახელმწიფო ვეტერინარულ სასაზღვრო-საკარანტინო, სახელმწიფო ფიტოსანიტარიულ სასაზღვრო-საკარანტინო, ტექნიკური სტანდარტებისადმი შესაბამისობისა და ხარისხის ან/და სხვა სახელმწიფო კონტროლს დაქვემდებარებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანა.

4. სახელმწიფო არ ანაზღაურებს ამ მუხლით გათვალისწინებული აკრძალვების ან/და შეზღუდვების შესრულებასთან დაკავშირებულ ხარჯებს.

5. საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანაზე ან/და საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანაზე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი ლიცენზიების, ნებართვებისა და სერტიფიკატების გაცემის უფლებამოსილება ენიჭება შემოსავლების სამსახურს.“. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

მუხლი 64. საბაჟო კონტროლის განხორციელება

1. საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთა ნებადართულია მხოლოდ იმ საქონლისათვის, რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანა არ არის აკრძალული.

2. საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული ნებართვები ან/და ლიცენზიები, რომლებიც სავალდებულოა საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისათვის ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისათვის, წარდგენილი უნდა იქნეს საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას.

3. საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, ამ კოდექსის 78-ე მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევების გარდა, მოიწვიოს ექსპერტი. ექსპერტიზის ხარჯებს აანაზღაურებს საბაჟო ორგანო, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

4. საბაჟო კონტროლის განხორციელებამ საფრთხე არ უნდა შეუქმნას ადამიანის სიცოცხლესა და ჯანმრთელობას და ზიანი არ უნდა მიაყენოს შესამოწმებელ საქონელსა და გარემოს. საბაჟო კონტროლი ხორციელდება ყოველგვარი შეფერხების გარეშე.

5. საბაჟო საწყობში, თავისუფალ ზონაში, თავისუფალ საწყობში, უბაჟო ვაჭრობის პუნქტში, საფოსტო მომსახურების ადგილზე, ნავსადგურში, აეროპორტსა და რკინიგზის სადგურში საბაჟო კონტროლის განხორციელების მიზნით საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, შენობა-ნაგებობის ან ფართობის მესაკუთრისაგან ან მფლობელისაგან (თუ მესაკუთრე არ არის მფლობელი) უსასყიდლო სარგებლობისათვის მოითხოვოს და მიიღოს საჭირო შენობა-ნაგებობა ან ფართობი, რომელთა ნორმები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

6. საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის საფუძველზე დეკლარანტი ვალდებულია, საქონლის ოდენობა განსაზღვროს საკუთარი ხარჯებით.

7. საბაჟო კონტროლი ხორციელდება რისკების განსაზღვრის, ანალიზის, მართვის, მონიტორინგისა და პრიორიტეტების საფუძველზე.

8. საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას გამოსაყენებელი რისკების მართვის სისტემა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 64¹. საბაჟო-სავაჭრო თანამშრომლობა

1. საბაჟო-სავაჭრო თანამშრომლობა ხორციელდება შემოსავლების სამსახურსა და პირს შორის საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დაცვის უზრუნველყოფისა და ბიზნესის განვითარების ხელშეწყობის მიზნით. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

2. საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ნორმატიული ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით განსაზღვრულ შემთხვევებში და განსაზღვრული წესით პირს ენიჭება საბაჟო-სავაჭრო თანამშრომლობის მონაწილის სტატუსი.

3. საბაჟო-სავაჭრო თანამშრომლობის პროცესში მონაწილეობა პირს ანიჭებს თავისი კუთვნილი საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას ან/და გატანისას გამარტივებული საბაჟო პროცედურებით სარგებლობის უფლებას.

4. საბაჟო-სავაჭრო თანამშრომლობის მონაწილის სტატუსის მისაღებად აუცილებელი პირობები, ამ პირობების დამადასტურებელი დოკუმენტების ნუსხა, მათი წარდგენისა და განხილვის წესი, გამარტივებული საბაჟო პროცედურები და იმ საქონლის ნუსხა, რომლის მიმართაც არ დაიშვება აღნიშნული პროცედურების განხორციელება, განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის

ბრძანებით.(15.07.2008. N207)

მუხლი 64². კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოტანილი საქონლის ბრუნვის აღსაკვეთად და ამ ბრუნვაში მონაწილე პირთა გამოვლენის მიზნით საბაჟო ორგანოები ყოველ ცალკეულ შემთხვევაში, საერთაშორისო ხელშეკრულებათა საფუძველზე, უცხო სახელმწიფოს საბაჟო ან/და სხვა კომპეტენტური ორგანოების მოთხოვნით ან ქვეყნის საბაჟო ან/და სამართალდამცავი ორგანოების მოთხოვნით იყენებენ კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმას, რაც გულისხმობს საბაჟო ორგანოების კონტროლის ქვეშ უკანონო ბრუნვაში მოქცეული ზემოთ აღნიშნული საქონლის საქართველოში შემოტანას, საქართველოდან გატანას ან მის ტერიტორიაზე ტრანზიტით გატარებას.

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული საქონლის მიმართ კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმის თაობაზე გადაწყვეტილებას იღებს შემოსავლების სამსახური შესაბამის სამართალდამცავ ორგანოებთან შეთანხმებით.

3. კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების ფორმის თაობაზე გადაწყვეტილების მიღების შემთხვევაში, თუ კონტროლს დაქვემდებარებული საქონლის დანიშნულების ქვეყანა უცხო სახელმწიფოა, სისხლის სამართლის საქმე საქართველოში არ აღიძვრება, ხოლო მიღებულ გადაწყვეტილებას შემოსავლების სამსახური დადგენილი წესით დაუყოვნებლივ აცნობებს შესაბამის ორგანოს ან თანამდებობის პირს.

4. კონტროლს დაქვემდებარებული მიწოდების განხორციელების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი.

თავი XIV. საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოსაქცევად განხორციელებული, დეკლარირებასთან და დათვალიერებასთან დაკავშირებული საბაჟო პროცედურები.

მუხლი 65. საბაჟო დეკლარაციის წარდგენა

1. საქონელზე, რომლის მიმართაც გამოყენებული უნდა იქნეს საბაჟო რეჟიმი, სავალდებულოა, წარდგენილ იქნეს საბაჟო დეკლარაცია, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში, საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში ან საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცევის მიზნით საქონელი საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ იმყოფება საბაჟო დეკლარაციის წარდგენიდან, ხოლო საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის შემთხვევაში – ზოგადი დეკლარირებიდან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანამდე ან ამ კოდექსის 167-ე მუხლის შესაბამისად საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მის განადგურებამდე ან საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობამდე.

3. სახმელეთო სატრანსპორტო საშუალების, რომლითაც გადაიზიდება საქონელი, დეკლარირება ხდება საქონლის წარდგენისას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში ან საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანამდე, გარდა ამ კოდექსის 50-ე მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. საერთაშორისო საჰაერო, სარკინიგზო და საზღვაო რეისების განსახორციელებლად ამ ტრანსპორტზე მიწოდებული, მგზავრებისა და ეკიპაჟის წევრებისათვის საჭირო სამომხმარებლო საქონელი, რომელიც განკუთვნილია მათი უშუალო პირადი მოხმარებისათვის ან მათზე სარეალიზაციოდ, აგრეთვე ზემოაღნიშნულ ტრანსპორტზე მისი ექსპლუატაციის ნორმალური პირობებისათვის ატანილი წყალი, საწვავი და საცხებ-საპოხი მასალები (გარდა სათადარიგო ნაწილებისა და მოწყობილობებისა) არ ექვემდებარება ამ კოდექსით დადგენილი წესით საბაჟო დეკლარირებას.

5. საბაჟო დეკლარაციის შევსებას, გარდა ამ კოდექსის მე-8 მუხლის მე-7 ნაწილითა და ამ მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, ახორციელებს შემოსავლების სამსახური, რომელსაც აქვს ამ უფლებამოსილების სხვა პირზე დელეგირების უფლება. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

6. პირს უფლება აქვს, შეავსოს საბაჟო დეკლარაცია საქართველოს მთავრობის დადგენილებით დამტკიცებული წესისა და პირობების შესაბამისად. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

მუხლი 66. საბაჟო პროცედურების განხორციელების დრო და ადგილი

1. საბაჟო ორგანოების მიერ საბაჟო პროცედურების განხორციელების დრო და ადგილი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

2. დაინტერესებული პირის წერილობითი თხოვნის საფუძველზე, მისი ხარჯითა და საბაჟო ორგანოს თანხმობით საბაჟო პროცედურები შეიძლება განხორციელდეს საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული ადგილების გარდა სხვა ადგილებში ან/და საბაჟო ორგანოს არასამუშაო დროს, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დადგენილი წესით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 67. საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის საშუალებები

1. საბაჟო დეკლარაციის წარდგენა ხდება წერილობით ან ელექტრონული ფორმით.

2. ზეპირი (მგზავრის შემთხვევაში) ან სხვა საშუალებით დეკლარირება, რომლითაც საქონლის მფლობელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად გამოთქვამს სურვილს, საქონლის მიმართ გამოყენებულ იქნეს საბაჟო რეჟიმი, ითვლება საბაჟო დეკლარაციის წარდგენად.

მუხლი 68. საბაჟო დეკლარაციის ფორმა და დამატებითი

დოკუმენტები

1. საბაჟო დეკლარაცია უნდა შეიცავდეს მონაცემებს, რომლებიც აუცილებელია საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის რეგულირების მექანიზმების სწორად გამოყენებისათვის, საბაჟო სტატისტიკის წარმოებისა და საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის აღსრულებისათვის, მათ შორის, შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მოთხოვნების განხორციელებისათვის. საბაჟო დეკლარაციის სახეები, ფორმა და შევსების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

2. საბაჟო დეკლარაციას (გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევისა) უნდა დაერთოს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებული დოკუმენტები, რომლებიც აუცილებელია შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის პირობების შესრულებისა და დეკლარირებული მონაცემების დადასტურებისათვის. შესაბამისი დოკუმენტების ჩამონათვალი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. საბაჟო დეკლარაციის მიმართ ამ კოდექსის 64-ე მუხლის მე-8 ნაწილის მიხედვით საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას დოკუმენტების დართვა არ მოითხოვება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრული საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას გამოსაყენებელი რისკების მართვის სისტემით განსაზღვრულ შემთხვევაში. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 69. საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაცია

1. საბაჟო ორგანო დაუყოვნებლივ ახორციელებს ამ კოდექსის 68-ე მუხლის შესაბამისად წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციას, თუ უზრუნველყოფილია დეკლარაციაში აღნიშნული საქონლის წარდგენა საბაჟო ორგანოში და საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. თუ დაცული არ არის საბაჟო დეკლარაციის ფორმა და მისი შევსების წესი, თანმხლები დოკუმენტები შესაბამის დარღვევაზე მითითებით დაუყოვნებლივ უბრუნდება დეკლარანტს.

3. რეგისტრაციის დღიდან საბაჟო დეკლარაცია არის იურიდიული მნიშვნელობის მქონე ფაქტების დამადასტურებელი საბუთი, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

4. საქონლის მიმართ გამოიყენება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის მოქმედი შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

5. საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის, დაბრუნებისა და რეგისტრაციის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 70. დეკლარანტი

1. ამ კოდექსის მე-8 მუხლის დებულებების გათვალისწინებით საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის უფლება აქვს პირს, რომელსაც შეუძლია, საქონელი

წარადგინოს უფლებამოსილ საბაჟო ორგანოში.

2. თუ საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაცია იწვევს პირის ვალდებულებების წარმოშობას, საბაჟო დეკლარაცია უნდა წარადგინოს შესაბამისმა პირმა ან მისმა წარმომადგენელმა. ამ კოდექსის მე-8 მუხლის დებულებების გათვალისწინებით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანისას დეკლარანტად ითვლება საქონლის მიმღები, ხოლო საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანისას – საქონლის გამგზავნი, რომლებიც შესაბამისად მითითებული უნდა იყვნენ საქონლის მფლობელობის დამადასტურებელ დოკუმენტებში. ამასთანავე, საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევისას დეკლარანტი აგრეთვე შესაძლოა იყოს საქონლის მფლობელი.

3. დეკლარანტი უნდა იყოს საქართველოს მოქალაქე, რეზიდენტი ფიზიკური პირი ან საქართველოს საწარმო/ორგანიზაცია, გარდა ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

4. უცხო ქვეყნის მოქალაქის მიერ (გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული რეზიდენტი ფიზიკური პირისა) ან უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საქონლის დეკლარირება ხორციელდება:

ა) საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში ან საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში;

ბ) საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრულ სხვა შემთხვევებში.

5. დეკლარანტი და პირი, რომლის მაგივრადაც ირიბი წარმომადგენლობისას წარადგინეს საბაჟო დეკლარაცია, პასუხისმგებელი არიან დეკლარირებული მონაცემების სისწორეზე, წარმოდგენილი დოკუმენტების ნამდვილობასა და საბაჟო დეკლარაციასთან საქონლის შესაბამისობაზე.

მუხლი 71. დეკლარირებული მონაცემების შეცვლა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 თებერვლიდან)

1. საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის შემდეგ დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე შესაძლებელია საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული მონაცემების შეცვლა. ეს ცვლილებები არ შეიძლება ეხებოდეს იმ საქონელს, რომელიც არ არის დეკლარირებული ამ საბაჟო დეკლარაციით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის საფუძველზე საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანისთვის დეკლარანტს არ დაეკისრება ამ კოდექსით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობა, თუ აღნიშნული ცვლილებები განხორციელდა მანამ, სანამ:

ა) საბაჟო ორგანომ დაადგინა დეკლარირებული მონაცემების მცდარობა;

ბ) საბაჟო ორგანომ შეატყობინა დეკლარანტს ამ საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების განზრახვის თაობაზე;

გ) საბაჟო ორგანომ გაუშვა საქონელი.

3. ამ კოდექსის 31-ე მუხლის მე-12 ნაწილის ან/და საქონლის წარმოშობის

წესების შესახებ საერთაშორისო შეთანხმებების საფუძველზე საბაჟო დეკლარაციის ცვლილებების შეტანის შემთხვევაში დეკლარანტს არ დაეკისრება ამ კოდექსით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობა.

4. თუ საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანა დაკავშირებულია ისეთი არასწორი მონაცემების შეცვლასთან, რომლებიც გახდა საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი, საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანა საბაჟო ორგანოს მიერ შესაძლებელია შესაბამისი საბაჟო სამართალდარღვევის დადგენილი წესით დაფიქსირების შემდეგ.

5. საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს საკუთარი ინიციატივით ან დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე შეცვალოს საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული მონაცემები საქონლის გაშვების შემდეგ.

6. საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანის წესი და ცვლილებების შეტანისას საბაჟო ორგანოს, დეკლარანტისა და წარმომადგენლის უფლება-მოვალეობები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 72. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობა,

ძალადაკარგულად გამოცხადება ან არარად აღიარება

1. საბაჟო დეკლარაციას ბათილად ცნობს, ძალადაკარგულად აცხადებს ან არარად აღიარებს საბაჟო ორგანო დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე, თუ დეკლარანტი წარადგენს მტკიცებულებებს, რომ განსაზღვრული გარემოებების წარმოშობის შედეგად შეუძლებელია ან შეცდომით მოხდა საქონლის მიმართ განცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენება.

2. საბაჟო დეკლარაცია ბათილად იქნება ცნობილი, ძალადაკარგულად იქნება გამოცხადებული ან არარად იქნება აღიარებული საბაჟო ორგანოს ინიციატივით, თუ ამ დეკლარაციის შემოწმებისას დადგინდება, რომ:

ა) საქონლის მიმართ განცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენება შეუძლებელია;

ბ) დეკლარანტმა არ შეასრულა საქონლის მიმართ განცხადებული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის გამოყენებისათვის აუცილებელი მოქმედებები და ამ მუხლით დადგენილი წესით არ მიმართა უფლებამოსილ საბაჟო ორგანოს საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობისათვის, ძალადაკარგულად გამოცხადებისათვის ან არარად აღიარებისათვის.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით გათვალისწინებულის გარდა საბაჟო დეკლარაცია ბათილად იქნება ცნობილი, ძალადაკარგულად იქნება გამოცხადებული ან არარად იქნება აღიარებული საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით განსაზღვრულ შემთხვევებში.

4. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობა, ძალადაკარგულად გამოცხადება ან არარად აღიარება არ არის საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევისათვის გათვალისწინებული პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლების საფუძველი.

5. საბაჟო დეკლარაციის ბათილად ცნობის, ძალადაკარგულად გამოცხადების

ან არარად აღიარების შემთხვევები და წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 73. საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის გამოყენება (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევად გამოიყენება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის (დეკლარირების) დღისათვის მოქმედი შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა.

მუხლი 74. რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის შემოწმება

1. რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების მიზნით საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია:

ა) შეამოწმოს საბაჟო დეკლარაციის შესაბამისობა თანდართულ დოკუმენტებთან და წარდგენილ საქონელთან;

ბ) დეკლარანტს მოსთხოვოს დამატებითი დოკუმენტები, რომლებიც დაკავშირებულია დეკლარირებულ მონაცემებთან;

გ) დაათვალიეროს საქონელი და აიღოს სინჯი ან/და ნიმუში.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული პროცედურების განხორციელების დრო არ უნდა აღემატებოდეს ასეთი მოქმედებებისათვის საჭირო ვადებს.

მუხლი 75. საქონლის დათვალიერება და სინჯის ან/და ნიმუშის აღება

1. საქონლის დათვალიერების ადგილი და დრო განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. დეკლარანტის წერილობითი განაცხადის საფუძველზე საქონლის დათვალიერება შეიძლება მოხდეს სხვა ადგილზე და დროს. შესაბამის ხარჯებს აანაზღაურებს დეკლარანტი.

2. დეკლარანტი ვალდებულია, საქონლის დათვალიერებისა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებისათვის განკუთვნილ ადგილზე მიიტანოს საქონელი ან საკუთარი პასუხისმგებლობით განახორციელოს საქონლის მიტანისათვის, მისი დათვალიერებისა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებისათვის საჭირო მოქმედებების ორგანიზება. თუ დეკლარანტი უარს აცხადებს ამ მოქმედებების შესრულებაზე, მათ ახორციელებს საბაჟო ორგანო დეკლარანტის ხარჯებით.

3. დეკლარანტი უფლებამოსილია, დაესწროს საქონლის დათვალიერებასა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებას. საქონლის დათვალიერებისა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებისათვის დახმარების გაწევის მიზნით, საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის საფუძველზე დეკლარანტი ან მისი წარმომადგენელი ვალდებულია, დაესწროს საქონლის დათვალიერებასა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებას.

4. თუ სინჯის ან/და ნიმუშის აღება ხდება დეკლარანტის ინიციატივით, ჩატარებული ანალიზის ან გამოკვლევის ხარჯებს აანაზღაურებს დეკლარანტი.

5. თუ სინჯის ან/და ნიმუშის აღება ხდება საბაჟო ორგანოს ინიციატივით,

ჩატარებული ანალიზის ან გამოკვლევის ხარჯებს ანაზღაურებს საბაჟო ორგანო. ამასთანავე, საბაჟო ორგანო ვალდებული არ არის, აანაზღაუროს სინჯის ან/და ნიმუშის აღებით გამოწვეული დანაკლისი. აღებული სინჯის ან/და ნიმუშის რაოდენობა არ უნდა აღემატებოდეს ანალიზისათვის ან გამოკვლევისათვის საჭირო რაოდენობას.

6. საბაჟო ორგანო ვალდებულია, ანალიზის ან გამოკვლევის შედეგები ფოსტით ან ელექტრონული ფორმით აცნობოს დეკლარანტს. მოთხოვნის შემთხვევაში დეკლარანტს უბრუნდება გამოუყენებელი სინჯი ან/და ნიმუში ან მისი ნარჩენები.

7. საქონლის დათვალიერებისას და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებისას განსახორციელებელი საბაჟო პროცედურები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 76. დეკლარირებული საქონლის შერჩევითი დათვალიერება

1. თუ საბაჟო ორგანო ათვალიერებს დეკლარირებული საქონლის ნაწილს, შერჩევითი დათვალიერების შედეგებზე დგება აქტი, რომელიც ძალაშია მთელი დეკლარირებული საქონლისათვის.

2. თუ დეკლარანტი მიიჩნევს, რომ შერჩევითი დათვალიერების შედეგები არ შეიძლება გავრცელდეს მთელ საქონელზე, იგი უფლებამოსილია, მოითხოვოს საქონლის დამატებითი დათვალიერება.

3. თუ საბაჟო დეკლარაციაში დეკლარირებულია საქონლის რამდენიმე სახეობა, ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილების გამოყენებისას საქონლის თითოეულ სახეობაზე არსებული მონაცემები განიხილება ცალ-ცალკე დეკლარირებულად.

მუხლი 77. საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების შედეგების გამოყენება

1. საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების შედეგები გამოიყენება საქონლის შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მიზნებისათვის.

2. თუ არ ხდება საბაჟო დეკლარაციის შემოწმება, საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის მიზნებისათვის გამოიყენება საბაჟო დეკლარაციაში არსებული მონაცემები.

მუხლი 78. სატრანსპორტო საშუალების დათვალიერება

1. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, გააჩეროს და დაათვალიეროს საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთი სატრანსპორტო საშუალება.

2. საქონლის სახით იმ სატრანსპორტო საშუალების დათვალიერება და მისი რეკვიზიტების (საიდენტიფიკაციო მარკირების, ნომრის) შემოწმება, რომელიც საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმით შემოდის საქართველოში და რომლის რეგისტრაციას ახორციელებს საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს სატრანსპორტო საშუალებების სარეგისტრაციო სამსახური,

შეიძლება განხორციელდეს ამავე დაწესებულების სპეციალისტების მონაწილეობით, საქართველოს ფინანსთა და შინაგან საქმეთა მინისტრების ერთობლივი ბრძანებით დადგენილი წესით და მათ მიერ დელეგირებულ უფლებამოსილებათა ფარგლებში.

3. სასაზღვრო გამტარი პუნქტით საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთი სატრანსპორტო საშუალება ვალდებულია, გაჩერდეს საზღვართან არსებულ საბაჟო ორგანოში, ხოლო მისი არარსებობის შემთხვევაში გაუჩერებლად მკაცრად განსაზღვრული საბაჟო მარშრუტით გაემართოს დანიშნულების საბაჟო ორგანომდე. სატრანსპორტო საშუალების იძულებითი გაჩერების შესახებ შესაძლო უმოკლეს ვადაში უნდა ეცნობოს უახლოეს საბაჟო ორგანოს.

4. ნავსადგურის, რკინიგზის სადგურისა და აეროპორტის უფლებამოსილი თანამდებობის პირები ვალდებული არიან, საბაჟო ორგანოს აცნობონ თითოეული სატრანსპორტო საშუალების შემოსვლის ან/და გასვლის შესახებ და საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე არ დაუშვან შემოსატანი ან/და გასატანი საქონლის გადატვირთვა ან გადმოტვირთვა.

მუხლი 79. პირადი ნივთების დათვალიერება

1. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს საფუძვლიანი ეჭვის არსებობისას უფლება აქვს, საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთ, საბაჟო კონტროლის ზონაში მყოფ მგზავრს დათვალიერებისათვის მოსთხოვოს პირადი ნივთების, საბაჟო კონტროლს დაქვემდებარებული ვალუტისა და ფასიანი ქაღალდების წარდგენა. მგზავრი ვალდებულია, საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს წარუდგინოს თავისი ბარგი და სატრანსპორტო საშუალება და მისივე მოთხოვნით გახსნას ბარგი. წინააღმდეგობის გაწევის შემთხვევაში საბაჟო ორგანომ უნდა იმოქმედოს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით.

2. პირადი ნივთების დათვალიერება უნდა მოხდეს მესაკუთრის ან მისი წარმომადგენლის თანდასწრებით. თუ პირადი ნივთების (ბარგის) მესაკუთრის დადგენა შეუძლებელია ან მესაკუთრე უარს აცხადებს, დაესწროს დათვალიერებას, საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის გადაწყვეტილებით პირადი ნივთები (ბარგი) შეიძლება დათვალიერებულ იქნეს მესაკუთრის ან მისი წარმომადგენლის გარეშე.

3. საქართველოს ტერიტორიაზე ნავსადგურში ან აეროპორტში ტრანზიტით შემოსული მგზავრის (რომელიც არ ტოვებს საბაჟო კონტროლის ზონას) პირად ნივთებს საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ათვალიერებს მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი, რომ მას აქვს ნივთები, რომელთა ტრანზიტი აკრძალულია ან საჭიროებს ნებართვას ან/და ლიცენზიას.

მუხლი 80. მგზავრის დათვალიერება და შემოწმება

1. თუ არსებობს საფუძვლიანი ეჭვი, რომ საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადამკვეთი, საბაჟო კონტროლის ზონაში მყოფი მგზავრი სხეულზე ან სხეულში მალავს საბაჟო კონტროლს დაქვემდებარებულ ნივთს, საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის გადაწყვეტილებით ხდება მგზავრის დათვალიერება. თუ მგზავრს აღმოაჩნდება არადეკლარირებული ნივთი, მისი მოქმედება ჩაითვლება

საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საქონლის უკანონო გადაადგილებად.

2. მგზავრის დათვალიერებას ახორციელებს საბაჟო ორგანოს იმავე სქესის უფლებამოსილი პირი ცალკე ამისთვის განსაზღვრულ ადგილას და იმავე სქესის მოწმის თანდასწრებით. შესამოწმებელი მგზავრის მოთხოვნით მის დათვალიერებას უნდა დაესწროს მოწმე, რომელსაც თვითონ აირჩევს იქ მყოფთაგან.

3. მგზავრის შემოწმებამდე საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ვალდებულია, წარუდგინოს მას თანამდებობრივი მოწმობა და გააცნოს მგზავრის დათვალიერების წესები.

4. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს უფლება აქვს:

ა) შეამოწმოს მგზავრი დათვალიერებით;

ბ) სხეულის შიდა ორგანოების დათვალიერების მიზნით გააგზავნოს მგზავრი სამედიცინო დაწესებულებაში საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირთან ერთად, თუ მას აქვს ეჭვი, რომ მგზავრი სხეულის შიდა ორგანოებში მალავს საქონელს.

5. წარმოშობილ ეჭვთან დაკავშირებით მგზავრი ვალდებულია, ზუსტად უპასუხოს დასმულ კითხვებს და დამალული საქონლის აღმოსაჩენად შეასრულოს საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის მოთხოვნები; წინააღმდეგობის გაწევის შემთხვევაში საბაჟო ორგანომ უნდა იმოქმედოს საქართველოს სისხლის სამართლის საპროცესო კოდექსით დადგენილი წესით. უცხო ქვეყნის მგზავრი უფლებამოსილია, ისარგებლოს თარჯიმნის მომსახურებით.

მუხლი 81. საფოსტო გზავნილის დათვალიერება

1. უცხო ქვეყნიდან მიღებული საქონლის შემცველი საფოსტო გზავნილის დათვალიერება ხდება მიმღებისათვის გზავნილის გადაცემამდე, საფოსტო მომსახურების გამწვევი პირის ადგილსამყოფლის მიხედვით, ხოლო უცხო ქვეყანაში გასაგზავნი საფოსტო გზავნილების დათვალიერება – საფოსტო მომსახურების გამწვევი პირის ადგილსამყოფელზე მათი მიღებისთანავე ან მიღების შემდეგ.

2. საფოსტო გზავნილში მოთავსებული საქონელი, რომლის გატანა ან შემოტანა აკრძალულია ან საჭიროებს ნებართვას ან/და ლიცენზიას, მაგრამ საბაჟო ორგანოს არ წარედგინა შესაბამისი ნებართვა ან/და ლიცენზია, უბრუნდება გამომგზავნს მისივე ხარჯებით ან ჩერდება საბაჟო ორგანოში, რის შესახებაც უნდა ეცნობოს საქონლის მიმღებს.

მუხლი 82. საქონლის იდენტიფიკაცია(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას საბაჟო ორგანო ახორციელებს საქონლის ნიშანდებას, თუ ეს აუცილებელია მისი შემდგომი იდენტიფიკაციისათვის.

მუხლი 83. საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებები (ნიშნები)

1. საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებებია (ნიშნებია) შტამპები, ბეჭდები და ნიშანდების სხვა საშუალებები, რომლებსაც საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადებს საქონელს, სატრანსპორტო საშუალებას ან შენობა-ნაგებობას მათი

ხელშეუხებლობის უზრუნველყოფის მიზნით. თითოეულ ობიექტზე შეიძლება საბაჟო იდენტიფიკაციის რამდენიმე საშუალების (ნიშნის) დადება.

2. საბაჟო ორგანოს მიერ საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებით ნიშანდებული სატრანსპორტო საშუალების ან შენობა-ნაგებობის ან მათში მოთავსებული საქონლის ხელშეუხებლობასა და საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) დაუზიანებლობაზე პასუხისმგებელია სატრანსპორტო საშუალების ან შენობა-ნაგებობის მფლობელი. აკრძალულია საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) მოხსნა/მოცილება საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე, გარდა ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის შედეგად წარმოშობილი აუცილებლობისას სატრანსპორტო საშუალებაში ან შენობა-ნაგებობაში შენახული საქონლის ხელშეუხებლობის უზრუნველსაყოფად.

3. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, აღიაროს საქონლის იდენტიფიკაციის სხვა საშუალებები, რომლითაც ნიშანდებულია საქონელი ან/და სატრანსპორტო საშუალება ან/და შენობა-ნაგებობა საქონლის გამგზავნის, გადამზიდველის ან დეკლარანტის ანდა სხვა ვალდებული პირის ან უცხო ქვეყნის საბაჟო ორგანოს მიერ. ასეთ შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს მიერ აღიარებული საქონლის იდენტიფიკაციის საშუალებები ცვლის საქართველოში დადგენილ საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებებს (ნიშნებს). (17.07.2009. N1529)

4. საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს, მოითხოვოს დაინტერესებული პირის დასწრება საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის მიერ საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) დადებისას ან/და მოხსნისას/მოცილებისას.

5. საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალება (ნიშანი) ისე უნდა იქნეს დადებული, რომ საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) დაუზიანებლად შეუძლებელი იყოს საქონელთან მისვლა ან კვალის დატოვების გარეშე სატრანსპორტო საშუალებაში ან შენობა-ნაგებობაში უკანონო შეღწევა. საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალება (ნიშანი) იმგვარად უნდა იყოს დადებული, რომ გამოირიცხოს დაუზიანებლად მისი მოხსნა/მოცილება. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ვალდებულია, სპეციალურ დოკუმენტში ან/და საბაჟო დეკლარაციაში გააკეთოს აღნიშვნა თავის მიერ დადებული საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) შესახებ.

6. სატრანსპორტო საშუალების ან შენობა-ნაგებობის მფლობელი ვალდებულია, დაუყოვნებლივ შეატყობინოს საბაჟო ორგანოს დაზიანებული ან დაკარგული საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალების (ნიშნის) თაობაზე და ნიშანდებული სატრანსპორტო საშუალების ან შენობა-ნაგებობის გატეხვის კვალის ან სხვა რაიმე დაზიანების აღმოჩენის შესახებ.

7. საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებები (ნიშნები), მათი დადებისა და მოხსნის/მოცილების, ნიშანდადებულ შენობა-ნაგებობებთან და სატრანსპორტო საშუალებებთან მოპყრობისა და საქონლის იდენტიფიკაციის სხვა საშუალებების აღიარების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 84. სახელმწიფო ფიტოსანიტარიული სასაზღვრო-საკარანტინო, სახელმწიფო ვეტერინარული სასაზღვრო-საკარანტინო და სანიტარიულ-საკარანტინო კონტროლი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას უცხოური საქონლის გაშვებამდე საბაჟო კონტროლის ზონაში უცხოური საქონლის (გარდა თავისუფალი ზონიდან შემოტანილი საქონლისა) მიმართ შემოსავლების სამსახური ახორციელებს:

ა) სახელმწიფო ფიტოსანიტარიულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლს „სასოფლო-სამეურნეო კარანტინის შესახებ“ და „მავნე ორგანიზმებისაგან მცენარეთა დაცვის შესახებ“ საქართველოს კანონებისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად;

ბ) სახელმწიფო ვეტერინარულ სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლს „სასოფლო-სამეურნეო კარანტინის შესახებ“ და „ვეტერინარიის შესახებ“ საქართველოს კანონებისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად;

გ) ამოღებულია (17.07.2009. N1529)

2. სახელმწიფო ფიტოსანიტარიული სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლისა და სახელმწიფო ვეტერინარული სასაზღვრო-საკარანტინო კონტროლის განხორციელების წესი მტკიცდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრისა და საქართველოს სოფლის მეურნეობის მინისტრის ერთობლივი ბრძანებით.

3. საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას შემოსავლების სამსახური ახორციელებს სანიტარიულ-საკარანტინო კონტროლს „საზოგადოებრივი ჯანმრთელობის შესახებ“ საქართველოს კანონისა და სხვა ნორმატიული აქტების შესაბამისად. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 85. საქონლის გაშვება

1. თუ საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების შედეგად არ გამოვლინდა საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევები და დადგინდა, რომ შესრულებულია საბაჟო დამუშავების შესაბამისი ოპერაციის პირობები და დაცულია საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის რეგულირებასთან დაკავშირებული შეზღუდვები და აკრძალვები, საქონელი დაუყოვნებლივ გაიშვება, გარდა ამ კოდექსის 86-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

2. ერთი საბაჟო დეკლარაციით დეკლარირებული მთელი საქონელი გაშვებული უნდა იქნეს ერთდროულად. თუ ერთი საბაჟო დეკლარაციით დეკლარირებულია რამდენიმე სხვადასხვა სახეობის საქონელი, ამ კარის მიზნებისათვის საქონლის თითოეულ სახეობაზე არსებული მონაცემები განიხილება ცალ-ცალკე დეკლარირებულად.

3. საქონლის გაშვება არ გამორიცხავს საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მისი ყოფნის ვადის გაგრძელებას, თუ ეს გათვალისწინებულია საქონლის მიმართ საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით.

მუხლი 86. საქონლის გაშვება საბაჟო ვალდებულების არსებობისას(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თუ საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის შედეგად წარმოიშობა საბაჟო ვალდებულება, დეკლარირებული საქონელი გაიშვება საბაჟო გადასახდელის გადახდის ან/და ამ კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში საბაჟო ვალდებულების უზრუნველყოფის გარანტიის წარდგენის შემდეგ.

2. თუ საგარანტიო უზრუნველყოფა გათვალისწინებულია საქონლის მიმართ საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით, შესაბამის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევა დასაშვებია მხოლოდ გარანტიის წარდგენის შემდეგ.

3. თუ საბაჟო დეკლარაციის შემოწმების შედეგად გამოვლინდა საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევები, რაც გახდა საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის დაკისრების საფუძველი, საქონელი გაიშვება შესაბამისი სამართალდარღვევის ოქმის დადგენილი წესით შედგენის შემდეგ.

მუხლი 87. საბაჟო ორგანოს მიერ საქონლის განკარგვა

1. ამ მუხლის მე-2 ნაწილის გათვალისწინებით, საბაჟო ორგანოს მიერ საქონლის განკარგვის ნებისმიერი ღონისძიება (მათ შორის, საბაჟო სამართალდარღვევის საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევა, რეალიზაცია, საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ განადგურება ან უსასყიდლოდ გადაცემა) განხორციელდება იმ საქონლის მიმართ:

ა) რომლის გაშვება არ შეიძლება, რადგან დეკლარანტის მიზეზით შეუძლებელია დადგენილ ვადაში საბაჟო პროცედურების განხორციელება (საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრა) ან არ იქნა გადახდილი იმპორტის ან ექსპორტის გადასახდელები ან/და არ იქნა წარდგენილი საგარანტიო უზრუნველყოფა;

ბ) რომლის საქართველოს ტერიტორიაზე შემოტანა და საქართველოს ტერიტორიიდან გატანა აკრძალულია ან შეზღუდულია;

გ) რომელიც გაშვებიდან 3 სამუშაო დღის ვადაში არ იქნა გატანილი საბაჟო კონტროლის ზონიდან, გარდა იმ შემთხვევებისა, როცა საქართველოს კანონმდებლობით ნებადართულია გაშვებული საქონლის საბაჟო კონტროლის ზონაში დატოვება გარკვეული ვადით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საბაჟო ორგანო წერილობით აცნობებს დეკლარანტს საქონლის განკარგვის შესახებ თავისი განზრახვის თაობაზე და ადგენს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ნაკლოვანებების აღმოფხვრის ვადას, რომელიც არ უნდა აღემატებოდეს 30 კალენდარულ დღეს. დადგენილ ვადაში დეკლარანტის მიერ ნაკლოვანებათა აღმოფხვრის ან საქონლის რეექსპორტის შემთხვევაში საბაჟო ორგანო არ ახორციელებს საქონლის განკარგვას.

მუხლი 88. გამარტივებული საბაჟო დეკლარაცია

1. საბაჟო პროცედურების გამარტივების მიზნით საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, შესაბამისი წერილობითი განცხადების საფუძველზე ნება დართოს დეკლარანტს, წარადგინოს გამარტივებული საბაჟო დეკლარაცია.

2. გამარტივებული საბაჟო დეკლარაციის სახეებს, წარდგენის შემთხვევებსა და წესებს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი. (3.11.2009. N1911)

მუხლი 89. სხვა საშუალებით წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციები

1. მონაცემთა ბაზის ელექტრონული დამუშავების სისტემის გამოყენებით, ზეპირი დეკლარირებით ან სხვა მოქმედებების განხორციელებით საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას დაცული უნდა იქნეს ამ კოდექსის 68-ე-88-ე მუხლების დებულებების მოთხოვნები.

2. მონაცემთა ბაზის ელექტრონული დამუშავების სისტემის გამოყენებით საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას არ მოითხოვება დეკლარაციაზე იმ დოკუმენტების დართვა, რომლებიც განსაზღვრულია შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისათვის, თუ ისინი წარდგენილ იქნა ელექტრონული ფორმით. აღნიშნული დოკუმენტები უნდა ინახებოდეს დეკლარანტთან ამ კოდექსის მე-17 მუხლით დადგენილ ვადაში და მოთხოვნისთანავე უნდა იქნეს წარდგენილი საბაჟო ორგანოში.

3. მონაცემთა ბაზის ელექტრონული დამუშავების სისტემის გამოყენებით, ზეპირი დეკლარირებით ან სხვა მოქმედებების განხორციელებით საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 89¹. დოკუმენტბრუნვა (23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.)

1. ამ კოდექსით განსაზღვრული უფლებამოსილების განხორციელებისას შემოსავლების სამსახურს უფლება აქვს, მატერიალური ან/და ელექტრონული დოკუმენტის (მათ შორის, საარქივო მასალის) სახით შექმნას, მიიღოს, შეინახოს და გასცეს ნებისმიერი დოკუმენტი, რომელსაც შესაძლოა მოჰყვეს სამართლებრივი შედეგები, აგრეთვე გამოიყენოს ელექტრონული დოკუმენტბრუნვის სისტემა და ელექტრონული ხელმოწერა. ელექტრონულ დოკუმენტსა და მის ამონაბეჭდს აქვს ისეთივე იურიდიული ძალა, როგორც მატერიალურ დოკუმენტს.

2. ელექტრონული ფორმით მიმოწერის შემთხვევებსა და წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი.“.

მუხლი 90. მგზავრის საბაჟო დეკლარაცია

1. საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას მგზავრი, რომელსაც აქვს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 270⁵ მუხლის „ლ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დაუბეგრავ რაოდენობასა და ღირებულებაზე მეტი საქონელი, ვალდებულია წარადგინოს მგზავრის საბაჟო დეკლარაცია, თუ საქართველოს საბაჟო

კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. დანიშნულების საბაჟო ორგანოში დაგვიანებით წარდგენილი პირადი ნივთები (ბარგი) საქართველოში შემოტანისას განიხილება, როგორც მგზავრთან ერთად გადაადგილებული პირადი ნივთები (ბარგი).

2. პირადი ნივთები არ ექვემდებარება დეკლარირებას, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც მათი შემოტანა-გატანისათვის საჭიროა ნებართვა ან/და ლიცენზია ან/და მათი რაოდენობა და ღირებულება აღემატება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 270⁵ მუხლის „ლ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დაუბეგრავ რაოდენობასა და ღირებულებას. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

3. პირად ნივთებზე, რომელთა შემოტანა-გატანისათვის საჭიროა ნებართვა ან/და ლიცენზია, წარდგენილი უნდა იქნეს მგზავრის საბაჟო დეკლარაცია.

4. მგზავრი, რომელსაც საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას თან არა აქვს დეკლარირებას დაქვემდებარებული საქონელი, საბაჟო კონტროლის ზონაში შესვლისას საქონლის დეკლარირებას ახდენს ზეპირად ან სხვა მოქმედებით საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად.

5. მგზავრის წერილობითი განცხადების საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საქონელი შეინახოს შემოსავლების სამსახურის საბაჟო საწყობში 20 კალენდარული დღის განმავლობაში. მგზავრის დასაბუთებული წერილობითი განცხადების შესაბამისად საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია აღნიშნული ვადა გააგრძელოს 10 კალენდარულ დღემდე. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

6. თუ ამ მუხლის მე-5 ნაწილით გათვალისწინებულ ვადაში მგზავრის მიზეზით ვერ განხორციელდა საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრისათვის აუცილებელი პროცედურები, საქონლის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის დებულებები. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

7. მგზავრის პირადი ნივთების საბაჟო საზღვარზე გადატანის/ გადმოტანის წესი, აგრეთვე მგზავრის საბაჟო დეკლარაციის ფორმა და შევსების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 91. საფოსტო გზავნილის დეკლარაცია

1. თუ საქართველოდან გასაგზავნი საქონელი მოთავსებულია საერთაშორისო საფოსტო გზავნილში, გამგზავნი ავსებს საფოსტო გზავნილის დეკლარაციას, რომელიც უნდა დაერთოს საფოსტო გზავნილს.

2. თუ უცხო ქვეყნიდან მიღებულ საფოსტო გზავნილში საქონლის რაოდენობა და ღირებულება აღემატება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 270⁵ მუხლის „ლ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებულ დაუბეგრავ რაოდენობასა და ღირებულებას, გზავნილის მიმღები, საფოსტო გზავნილის დეკლარაციასთან ერთად, წარადგენს საბაჟო დეკლარაციას. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

3. საფოსტო გზავნილის დეკლარაციის ფორმა და შევსების წესი

განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 92. ამოღებულია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

XIV¹ თავი

საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 92¹. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების ზოგადი დებულებანი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. ამ თავში განსაზღვრული საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების დებულებები გამოიყენება დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიმართ, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება არის საბაჟო კონტროლის მიზნით საბაჟო ორგანოს მიერ განხორციელებული საბაჟო პროცედურა, რომლის მიზანია:

ა) ხელი შეუწყოს და წაახალისოს საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად, შეუფერხებლად განხორციელება;

ბ) შეამციროს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი ან ამ ტერიტორიიდან გასატანი საქონლის მიმართ საბაჟო კონტროლის პროცედურებში საქონლის გაშვებამდე განსახორციელებელი საბაჟო კონტროლის ხვედრითი წილი;

გ) გაზარდოს საბაჟო დამუშავების ოპერაციების ადგილებისა და საბაჟო გამშვები პუნქტების (საბაჟო საგუშაგოების) გამტარუნარიანობა;

დ) გაზარდოს საბაჟო კონტროლის ეფექტიანობა.

3. სხვა მაკონტროლებელ და სამართალდამცავ ორგანოებს ეკრძალებათ დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიმართ საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების განხორციელება. ასეთი აუცილებლობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანო დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიმართ საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო შემოწმებას ახორციელებს ოპერატიულ-სამმებრო საქმიანობის განმახორციელებელი ორგანოს სათანადო გადაწყვეტილების საფუძველზე, ამ თავით გათვალისწინებული წესით.

4. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმება მოიცავს მიმდინარე კონტროლის პროცედურებს, დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვებას (დათვალიერებას), კამერალურ საბაჟო შემოწმებასა და გასვლით საბაჟო შემოწმებას.

5. მიმდინარე კონტროლისა და დაკვირვების პროცედურები ხორციელდება საბაჟო ზედამხედველობას დაქვემდებარებული საკითხების მიმართ, საქართველოს

საგადასახადო კოდექსის XIV და XV თავების შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

6. საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო შემოწმებასთან დაკავშირებულმა საბაჟო პროცედურებმა გონივრულ ფარგლებში არ უნდა დაარღვიოს დეკლარანტის საქმიანობის ჩვეული რიტმი და არ უნდა გააჩეროს მისი საქმიანობა.

7. ამ თავის მიზნებისთვის, სხვა ვალდებული პირი ნიშნავს საქართველოს საბაჟო ორგანოში დეკლარირებული საქონლის შემოტანის ან/და გატანის ოპერაციებთან დაკავშირებულ ნებისმიერ პირს (იმპორტიორის ან ექსპორტიორის წარმომადგენელს, გადამზიდველს, საბაჟო საწყობის/დროებითი შენახვის საქმიანობის ნებართვის მფლობელს და სხვა პირს), რომელიც პირდაპირ ან არაპირდაპირ დაკავშირებულია საქონლის შემოტანის ან/და გატანის ოპერაციებთან (მათ შორის, საქონლის ტრანსპორტირებასთან, გადატვირთვასთან, შენახვასთან, საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრასთან, საბაჟო ვალდებულების ოდენობის განსაზღვრასთან, განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის დასრულებასთან, საბაჟო ვალდებულების შესრულებასთან) – გადასახადის გადამხდელს.

8. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის ან/და სასაქონლო პარტიის შერჩევა, რომლის მიმართაც უნდა განხორციელდეს კამერალური ან/და გასვლითი საბაჟო შემოწმება, ხდება რისკების მართვის საფუძველზე, მიმდინარე კონტროლის და დაკვირვების პროცედურების შედეგად მიღებული ინფორმაციის, ოპერატიულ-სამმეზრო საქმიანობის განმახორციელებელი ორგანოს სათანადო გადაწყვეტილების საფუძველზე.

9. ამ მუხლის მე-8 ნაწილით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მისაღებად გამოსაყენებელი რისკების მართვის სისტემა განისაზღვრება ამ კოდექსის 64-ე მუხლის მე-8 ნაწილის შესაბამისად.

10. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების განხორციელების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 92². საქონლის დათვალიერება, სინჯის ან/და ნიმუშის აღება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვების პროცედურების განხორციელებისას საქართველოს საგადასახადო კოდექსის XV თავით გათვალისწინებული პროცედურების გარდა საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილ პირს უფლება აქვს დაათვალიეროს გაშვებული საქონელი ან/და აიღოს ამ საქონლის სინჯი ან/და ნიმუში, თუ შესაძლებელია გაშვებული საქონლის ფიზიკური წარდგენა.

2. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობაზე დაკვირვების პროცედურების განხორციელებისას საქონლის დათვალიერებისა და სინჯის ან/და ნიმუშის აღებასთან დაკავშირებული საბაჟო პროცედურები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 92³. კამერალური საბაჟო შემოწმება (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009

წლის 1 იანვრიდან)

1. კამერალური საბაჟო შემოწმება დეკლარანტის საქმიანობის ადგილზე გაუსვლელად, საბაჟო ორგანოში დეკლარანტის მიერ წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციების, ხელშეკრულების, ინვოისის, სატრანსპორტო დოკუმენტის, წარმოშობის სერტიფიკატის, შეფუთვის ფურცლის, საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული აკრძალვებისა და შეზღუდვების დაცვის დამადასტურებელი დოკუმენტის, გადასახდელის გადახდის დამადასტურებელი დოკუმენტის, საბაჟო ორგანოში არსებული საქონლის შემოტანა-გატანასთან დაკავშირებული სხვა დოკუმენტებისა და მონაცემების, აგრეთვე დეკლარანტისაგან მიღებული ახსნა-განმარტებისა და ინფორმაციის ანალიზის საფუძველზე ადგენს დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიერ საბაჟო ვალდებულებების, არასატარიფო ღონისძიებების შესრულების შესაბამისობას ამ კოდექსით გათვალისწინებულ მოთხოვნებთან.

2. კამერალურ საბაჟო შემოწმებას ატარებს საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი თავისი სამსახურებრივი უფლებამოსილების შესაბამისად, საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილის წერილობითი ბრძანების საფუძველზე.

3. თუ დეკლარანტის მიერ წარდგენილ დოკუმენტებში კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გამოვლინდა შეცდომები, აღნიშნულის შესახებ უნდა ეცნობოს დეკლარანტს, რომელმაც ამ დოკუმენტებში (გარდა საბაჟო დეკლარაციისა) უნდა შეიტანოს შესაბამისი ცვლილებები. საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებებს ახორციელებს საბაჟო ორგანოს მოხელე.

4. თუ კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გამოვლენილი შეცდომები იწვევს საბაჟო ვალდებულების თანხის ცვლილებას (შემცირებას ან გაზრდას) ან ავლენს არასატარიფო ღონისძიებების დაცვისთვის თავის არიდების ფაქტს, მაშინ კამერალური საბაჟო შემოწმების ჩამტარებელი უფლებამოსილი პირი ადგენს საბაჟო შემოწმების აქტს და ხელს აწერს მასზე. აღნიშნულ აქტს ამტკიცებს საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე.

5. კამერალური საბაჟო შემოწმების შედეგად გადასახადის, სანქციის დარიცხული თანხის შესახებ დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს ეგზავნება შეტყობინება ამ კოდექსით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁴. გასვლითი საბაჟო შემოწმება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. გასვლითი საბაჟო შემოწმებით გათვალისწინებულია დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობის ადგილზე საბაჟო გადასახდელის გამოანგარიშებასა და საქონლის მიმართ არასატარიფო ღონისძიებების დაცვასთან დაკავშირებული დოკუმენტაციის სრული ან შერჩევითი შემოწმება.

2. გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშვნის შესახებ ბრძანებას უნდა დაერთოს გასვლითი საბაჟო შემოწმების პროცესში შესასრულებელ იმ მოქმედებათა ჩამონათვალი, რომლებიც შემოწმების პროგრამითაა გათვალისწინებული.

3. გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარება დასაშვებია მხოლოდ დეკლარანტის სამუშაო საათებში ან/და ფაქტობრივი მუშაობის დროს.

4. გასვლითი საბაჟო შემოწმება შეიძლება იყოს მიმდინარე ან საკონტროლო.

5. მიმდინარე გასვლითი საბაჟო შემოწმება ტარდება საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის გადაწყვეტილებით, კალენდარული წლის განმავლობაში არა უმეტეს ერთხელ, რის თაობაზედაც დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს ეგზავნება წერილობითი შეტყობინება შემოწმების დაწყებამდე არა უგვიანეს 10 სამუშაო დღისა, ხოლო შემოწმება უნდა დაიწყოს გადამხდელისათვის შეტყობინების ჩაბარებიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა. თუ აღნიშნულ ვადაში დასაბუთებული მიზეზით შეუძლებელი ხდება შემოწმების დაწყება, წერილობითი შეტყობინების ბათილად ცნობის თაობაზე ეცნობება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს. შეტყობინებაში უნდა მიეთითოს მიმდინარე გასვლითი საბაჟო შემოწმების საფუძველი და საგანი, ასევე შემოწმების ჩატარების სავარაუდო დრო.

6. საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება ტარდება წერილობითი შეტყობინების გარეშე. საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარების თაობაზე სასამართლოსთვის მიმართვის შესახებ გადაწყვეტილებას იღებს საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე, თუ:

ა) ბოლო საბაჟო შემოწმებისას გამოვლინდა დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებულ პირის მიერ საბაჟო ვალდებულებათა მნიშვნელოვანი დარღვევის ფაქტები ან არსებობს სხვა ფაქტები, რომლებიც ადასტურებს ასეთი დარღვევის შემთხვევებს;

ბ) საბაჟო ორგანოში წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციებით და სხვა დოკუმენტებით არ დასტურდება დაბეგვრის ობიექტებისა და გამოანგარიშებული გადასახადების რეალობა;

გ) წარდგენილი არ არის საბაჟო დეკლარაცია ან გადასახადის გამოსაანგარიშებლად ან/და გადასახდელად საჭირო დოკუმენტები;

დ) არსებობს სანდო ინფორმაცია საქონლის არასწორად კლასიფიცირების შესახებ, რომლის შედეგადაც თავი იქნა არიდებული საქონლის მიმართ საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული არასატარიფო ღონისძიებების განხორციელებისათვის;

ე) არსებობს ინფორმაცია იმის შესახებ, რომ თავისუფალ მიმოქცევაში მიზნობრივად გაშვებული საქონელი არ გამოიყენება მიზნობრივი დანიშნულებით ან საბაჟო პროცედურების დარღვევით გამოიყენება სხვა მიზნობრივი დანიშნულებით.

7. გასვლითი საბაჟო შემოწმება შეიძლება გაგრძელდეს არა უმეტეს 2 თვისა. აუცილებლობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს ეს ვადა გააგრძელოს არა უმეტეს 1 თვისა. საჭიროების შემთხვევაში შემოწმების 3-თვიანი ვადის გასვლის შემდეგ, შემოსავლების სამსახურის უფროსთან შეთანხმებით, შესაძლებელია შემოწმების ვადის დამატებით გაგრძელება არა უმეტეს 2 თვისა იმ საწარმოში, რომლის მიერ საბაჟო ორგანოში დეკლარირებული საქონლის საბაჟო ღირებულება წინა 3 კალენდარული წლიდან ერთი წლის განმავლობაში მაინც აღემატებოდა 20 მილიონ ლარს.

8. ამ მუხლის მე-7 ნაწილით გათვალისწინებული ვადის დინება წყდება:

ა) საბაჟო ორგანოს ინდივიდუალური ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტის საფუძველზე, როდესაც გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას მიღებული ინფორმაციის უტყუარობის გადასამოწმებლად საერთაშორისო ხელშეკრულების შესაბამისად უცხო ქვეყნის საბაჟო ორგანოში ან სხვა სახელმწიფო ორგანოში იგზავნება სათანადო მოთხოვნა;

ბ) ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული დაუძლეველი ძალის პირობების დადგომისას.

9. გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშვნის შესახებ გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე ვალდებულია შექმნას საბაჟო შემოწმების ჯგუფი.

10. საბაჟო შემოწმების ჯგუფი ვალდებულია დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს წარუდგინოს აღნიშნული ჯგუფის წევრთა პირადობის დამადასტურებელი მოწმობები, საბაჟო ორგანოს უფროსის ბრძანება საბაჟო შემოწმების ჯგუფის შექმნის შესახებ, შემოწმების პროგრამა და დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის უფლებების განმარტებითი ბარათი, საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის ბრძანება შესაბამისი გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშვნის შესახებ. საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას საბაჟო შემოწმების ჯგუფი ვალდებულია ზემოაღნიშნულ დოკუმენტებთან ერთად დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს წარუდგინოს მოსამართლის ბრძანება საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების დანიშვნის თაობაზე, გარდა ამ კოდექსის 92⁵ მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

11. დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი ვალდებულია გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას საბაჟო შემოწმების ჯგუფს შეუქმნას ისეთი სამუშაო პირობები, როგორც, ჩვეულებრივ, არსებობს დეკლარანტთან ან/და სხვა ვალდებულ პირთან.

12. თუ საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი მიიჩნევს, რომ საბაჟო სამართალდარღვევის დამადასტურებელი დოკუმენტები შეიძლება განადგურდეს, დამალულ იქნეს, შესწორდეს ან შეიცვალოს, იგი უფლებამოსილია მოითხოვოს და მიიღოს საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებული სააღრიცხვო დოკუმენტაციის ან/და დაბეგვრასთან დაკავშირებული ინფორმაციის დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიერ დამოწმებული ასლი. დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მიერ აღნიშნული ვალდებულების შეუსრულებლობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს თანამდებობის პირი უფლებამოსილია ამოიღოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის დედანი. მან უნდა შეადგინოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის დედნის ამოღების აქტი, რომლის ერთი ეგზემპლარი გადაეცემა დეკლარანტს, გადაიღოს აღნიშნული დოკუმენტის ან სხვა მასალის ასლი და 5 დღის ვადაში დედანი დაუბრუნოს დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს.

13. მოსამართლის ბრძანების გარეშე აკრძალულია დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საქმიანობის იმავე პერიოდში უკვე შემოწმებული საკითხის მიმართ გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარება.

მუხლი 92⁵. გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. ამ კოდექსის 92⁴ მუხლის მე-6 ნაწილით განსაზღვრულ შემთხვევებში, საბაჟო ორგანოს გადაუდებელი აუცილებლობის ფარგლებში, საბაჟო ორგანოს უფროსის წერილობითი ბრძანების საფუძველზე უფლება აქვს წინასწარი შეტყობინების გარეშე ჩაატაროს გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმება.

2. გადაუდებელი აუცილებლობის შემთხვევა დგება, როდესაც საბაჟო ორგანო მიიჩნევს, რომ დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი გეგმავს თავი აარიდოს საბაჟო ვალდებულებათა შესრულებას საქართველოდან გასვლით, აქტივების სხვა პირისათვის გადაცემით, საბაჟო სამართალდარღვევის დამადასტურებელი დოკუმენტების განადგურებით, დამალვით, შესწორებით ან შეცვლით ანდა სხვა ღონისძიებების გატარებით.

3. საბაჟო ორგანო ვალდებულია გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების დაწყებიდან 48 საათში მიმართოს და ნებართვა მიიღოს სასამართლოსგან საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარების შესახებ.

4. სასამართლოსგან ნებართვის მიღებამდე საბაჟო შემოწმების ჯგუფის წევრებს უფლება არა აქვთ დაიწყონ გადაუდებელი საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების პროცედურები. საბაჟო ორგანოს წარმომადგენლებს უფლება აქვთ მხოლოდ დალუქონ დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის ის დოკუმენტები და შენობა-ნაგებობები, რომლებიც აუცილებელია საკონტროლო გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩასატარებლად.

მუხლი 92⁶. გასვლითი საბაჟო შემოწმების ჩატარების მიზნით საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის დაშვება ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი ვალდებულია ამ კოდექსის 92⁴ მუხლის მე-10 ნაწილით განსაზღვრული პირობების არსებობისას დაუბრკოლებლად დაუშვას საბაჟო შემოწმების ჯგუფი თავის ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში, ხოლო ფიზიკური პირის საცხოვრებელ ბინაში – მხოლოდ მოსამართლის ბრძანების საფუძველზე, თუ საქონლის შემოტანა-გატანის დოკუმენტაცია, სავარაუდოდ, ინახება ამ ადგილას. ასეთ შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირის ტერიტორიებზე ან/და შენობა-ნაგებობებში დაუშვებლობა ჩაითვლება საბაჟო სამართალდარღვევად და იწვევს პასუხისმგებლობას ამ კოდექსით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁷. ექსპერტიზა (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1

იანვრიდან)

1. საჭიროების შემთხვევაში გავლითი საბაჟო შემოწმების დროს შეიძლება მოწვეულ იქნეს ექსპერტი.

2. ექსპერტიზა ინიშნება, თუ საბაჟო შემოწმებისას წამოჭრილი საკითხები მოითხოვს სპეციალურ სიღრმისეულ ცოდნას.

3. ექსპერტის წინაშე დასმული საკითხები და მისგან მოთხოვნილი დასკვნები არ უნდა გავსდეს ექსპერტის სპეციალური ცოდნის ფარგლებს.

4. ექსპერტიზა ინიშნება საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის ბრძანებით.

5. პირი ექსპერტად მოიწვევა ხელშეკრულების საფუძველზე.

6. ექსპერტს უფლება აქვს გაეცნოს ექსპერტიზის საგანთან დაკავშირებულ შემოწმების მასალებს და დააყენოს შუამდგომლობა დამატებითი მასალების წარმოსადგენად. ექსპერტმა შეიძლება უარი თქვას დასკვნის გაცემაზე, თუ მისთვის წარდგენილი მასალები საკმარისი არ არის დასკვნის გასაცემად ან თუ დასმული საკითხები სცდება მისი სპეციალური ცოდნის ფარგლებს.

7. ექსპერტიზის დანიშვნისას და ჩატარებისას დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს უფლება აქვს:

ა) წარადგინოს დამატებითი საკითხები და მიიღოს მათ შესახებ ექსპერტის დასკვნა;

ბ) დაესწროს ექსპერტიზას და განმარტებები მისცეს ექსპერტს;

გ) გაეცნოს ექსპერტის დასკვნას.

8. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ვალდებულია ექსპერტიზის დანიშვნის შესახებ ბრძანება გააცნოს დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს, განუმარტოს ამ კოდექსით გათვალისწინებული მისი უფლებები და შეადგინოს შესაბამისი ოქმი.

9. ექსპერტი თავისი სახელით გაცემს წერილობით დასკვნას. ექსპერტის დასკვნაში აღინიშნება მის მიერ ჩატარებული გამოკვლევები, გამოკვლევების შედეგად გამოტანილი დასკვნები და დასმულ კითხვებზე დასაბუთებული პასუხები. თუ ექსპერტიზის ჩატარებისას ექსპერტი დაადგენს საქმისათვის მნიშვნელობის მქონე გარემოებებს, მას უფლება აქვს აღნიშნული გარემოებების შესახებ ფაქტები ჩართოს თავის დასკვნაში.

10. ექსპერტის დასკვნა ან განცხადება დასკვნის გაცემის შეუძლებლობის შესახებ წარედგინება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს. დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს უფლება აქვს მისცეს ახსნა-განმარტებები ექსპერტის დასკვნასთან დაკავშირებით, აგრეთვე მოითხოვოს ექსპერტისათვის დამატებითი კითხვების დასმა ან დამატებითი ანდა განმეორებითი ექსპერტიზის დანიშვნა საკუთარი ხარჯით.

11. დამატებითი ექსპერტიზა ინიშნება ექსპერტის დასკვნის არასაკმარისი სიცხადისა და სისრულის შემთხვევაში და მისი ჩატარება ევალება იმავე ან სხვა ექსპერტს.

12. განმეორებითი ექსპერტიზა ინიშნება, თუ ექსპერტის დასკვნა

დაუსაბუთებელია ან მისი სისწორე საეჭვოა. განმეორებითი ექსპერტიზის ჩატარება ევალუა სხვა ექსპერტს.

13. დამატებითი ან/და განმეორებითი ექსპერტიზა ინიშნება ამ მუხლით გათვალისწინებულ მოთხოვნათა დაცვით.

14. ექსპერტის მიერ ამ მუხლით გათვალისწინებულ მოვალეობათა შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება იწვევს პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁸. სპეციალისტის მოწვევა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საჭიროების შემთხვევაში, საბაჟო შემოწმების კონკრეტული მოქმედების განხორციელების მიზნით, სახელშეკრულებო საფუძველზე შეიძლება მოწვეულ იქნეს სპეციალისტი, რომელსაც ექნება საჭირო ცოდნა და ჩვევები და დაინტერესებული არ იქნება საქმის შედეგით.

2. სპეციალისტის მიერ ამ მუხლით გათვალისწინებული მოვალეობის შეუსრულებლობა ან არაჯეროვნად შესრულება იწვევს პასუხისმგებლობას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

მუხლი 92⁹. სპეციალისტის ან/და ექსპერტის კომპენსაცია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. სპეციალისტს ან/და ექსპერტს უფლება აქვს ხელშეკრულების თანახმად მოითხოვოს გამოძახებასთან დაკავშირებით გაწეული ხარჯების ანაზღაურება.

2. სპეციალისტი ან/და ექსპერტი ვალდებულია უარი თქვას მიწვევაზე, თუ მას აქვს პირადი ან სხვა მოტივაციით გამოწვეული ინტერესთა შეუთავსებლობა ან/და დაინტერესებულია საბაჟო შემოწმების პროცედურების შედეგით.

3. სპეციალისტს ან/და ექსპერტს უფლება აქვს მიიღოს გასამრჯელო თავისი მოვალეობის (მოვალეობების) შესრულებისათვის, იმ შემთხვევის გარდა, როდესაც ეს მოვალეობა (მოვალეობები) სრულდება სამსახურებრივი დავალების ფარგლებში.

4. სპეციალისტის ან/და ექსპერტის კომპენსაციისა და გასამრჯელოს ოდენობებს და მათი გაცემის წესს ადგენს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო.

მუხლი 92¹⁰. საქონლის გაშვების შემდგომი საბაჟო შემოწმების

განხორციელებისას შედგენილი საბაჟო

სამართალდარღვევის ოქმის ზოგადი მოთხოვნები(26.12.2008. N872

ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო სამართალდარღვევის (გარდა კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების დროს გამოვლენილი სამართალდარღვევებისა) გამოვლენისას საბაჟო ორგანოში ან სამართალდარღვევის აღმოჩენის ადგილზე საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადგენს საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმს ამ კოდექსის 235-ე მუხლით დადგენილი წესით.

მუხლი 92¹¹. კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების აქტი(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების შედეგების შესახებ დგება აქტი, რომელშიც უნდა აღინიშნოს:

ა) აქტის შედგენის თარიღი და ადგილი (დასახლებული პუნქტის დასახელება);

ბ) შემმოწმებელ პირთა ვინაობა და თანამდებობა;

გ) შემოწმების ფორმალური საფუძველი (საბაჟო ორგანოს უფროსის/მისი მოადგილის ბრძანება ან მოსამართლის ბრძანება (თარიღი და ნომერი));

დ) შემოწმების ვადა და პროგრამა;

ე) შესამოწმებელი სუბიექტის ვინაობა (დასახელება), საიდენტიფიკაციო ნომერი, სასამართლო და საგადასახადო რეგისტრაციის თარიღები და ნომრები, სხვა რეკვიზიტები (საჭიროების შემთხვევაში);

ვ) შესამოწმებელი სუბიექტისათვის მისი უფლებებისა და ვალდებულებების შესახებ განმარტებითი ბარათის ჩაბარების ფაქტი (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

ზ) შესამოწმებელი სუბიექტის მხრიდან შემოწმებაში მონაწილე პირთა (დირექტორი (ხელმძღვანელი), ბუღალტერი, აუდიტორი, ადვოკატი და სხვა) ვინაობა და თანამდებობა (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

თ) შემოწმების ფაქტობრივი საფუძვლები და მათი დასაბუთება;

ი) შემოწმების შედეგები შემოწმების პროგრამის თითოეული პუნქტის მიხედვით – დეკლარანტის მიმართ არასატარიფო ღონისძიებების დაცვის მოთხოვნებისა და საბაჟო ვალდებულებების წარმოშობის ზუსტი თარიღები (თუ ამის დადგენა შესაძლებელია), გადასახადის ოდენობა, საურავებისა და ჯარიმების განგარიშება, ჯამურად გადასახდელი ან მისაღები თანხა, იმ დოკუმენტების რეკვიზიტები (საჭიროების შემთხვევაში – ასლები), რომლებითაც დასტურდება ამ მოთხოვნებისა და ვალდებულებების წარმოშობა; აქტის დანართების შინაარსი;

კ) ის საკითხები, რომლებსაც არ ეთანხმება დეკლარანტი (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას);

ლ) მთლიანად გადასახდელი ან მისაღები თანხა – ძირითადი ვალდებულება, ჯარიმა, საურავი.

2. კამერალური ან გასვლითი საბაჟო შემოწმების აქტს ხელს აწერენ:

ა) საბაჟო ორგანოს მხრიდან – საბაჟო შემოწმების ჯგუფის წევრები;

ბ) დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მხრიდან – დირექტორი (ხელმძღვანელი), ბუღალტერი, აუდიტორი, ადვოკატი, თუ ისინი მონაწილეობდნენ შემოწმებაში. თუ დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის მხარემ უარი განაცხადა ხელის მოწერაზე (გასვლითი საბაჟო შემოწმებისას), აქტში კეთდება შესაბამისი ჩანაწერი.

3. თუ საბაჟო შემოწმების სპეციფიკა მოითხოვს შემოწმების რამდენიმე ეტაპად ჩატარებას, ყოველი ეტაპის შემდეგ დგება შუალედური აქტი, რომელიც უნდა

აკმაყოფილებდეს ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით განსაზღვრულ მოთხოვნებს.

მუხლი 92¹². საბაჟო შემოწმების მასალების განხილვის შედეგებზე გადაწყვეტილების მიღება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 თებერვლიდან)

1. თუ დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი არ ახორციელებს ბუღალტრულ აღრიცხვას საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული ფორმითა და წესით ან მას საერთოდ არ ახორციელებს, ანდა დოკუმენტაცია დაკარგულია ან/და განადგურებულია, რის გამოც შეუძლებელია საბაჟო დეკლარირებისას საბაჟო ორგანოში დარეგისტრირებული მონაცემების სისწორის დადგენა, საბაჟო ვალდებულებების განსაზღვრა, მაშინ საბაჟო ორგანოს საბაჟო ვალდებულების ოდენობის, საქონლის მიმართ არასატარიფო ღონისძიებების განხორციელების სისწორის დადგენის მიზნით უფლება აქვს დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის საბაჟო ვალდებულება განსაზღვროს საბაჟო ორგანოში არსებული ინფორმაციის საფუძველზე, შესაბამისი ფაქტებისა და გარემოებების გათვალისწინებით, პირდაპირი და არაპირდაპირი მეთოდების გამოყენებით.

2. საბაჟო ორგანოს უფროსი/მისი მოადგილე იღებს გადაწყვეტილებას საბაჟო შემოწმების მასალების განხილვის შედეგებზე საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციების თანხის დარიცხვის ან არდარიცხვის, საქონლის კლასიფიკაციის, საქონლის წარმოშობის, საბაჟო ღირებულების, გამოსავლიანობის ნორმის შეცვლის შესახებ.

3. მიღებული გადაწყვეტილების საფუძველზე დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს ეგზავნება „შეტყობინება“ საბაჟო გადასახდელის ვადაგადაცილებული დავალიანების, საბაჟო სანქციების თანხის გადახდის, გამოვლენილი დარღვევის აღმოფხვრის შესახებ ან იმ საბაჟო სანქციის თაობაზე, რომელიც ითვალისწინებს საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

4. საბაჟო ორგანოს გადაწყვეტილების ასლი და „შეტყობინება“ ბარდება დეკლარანტს ან/და სხვა ვალდებულ პირს, ან მათ წარმომადგენელს.

5. თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევისათვის დეკლარანტი ან/და სხვა ვალდებული პირი ან დეკლარანტის ან/და სხვა ვალდებული პირის – საწარმოს/ორგანიზაციის თანამდებობის პირი ექვემდებარება ადმინისტრაციულ პასუხისგებაში მიცემას, საბაჟო შემოწმების ჩამტარებელი საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადგენს ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის ოქმს. ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა საქმეების განხილვა და ადმინისტრაციული სახდელის გამოყენება ხდება საბაჟო ორგანოების მიერ, საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის შესაბამისად.

6. საბაჟო შემოწმების შედეგად დანაშაულის ნიშნების აღმოჩენის შემთხვევაში შესაბამისი მასალები დაუყოვნებლივ გადაეგზავნება შესაბამის საგამომიებო ორგანოს

ქვემდებარეობის მიხედვით. პირის მიმართ საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების საკითხი განიხილება, როდესაც საქმეზე საგამომიებო ორგანოს ან სასამართლოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილების შესაბამისად დადგინდება, რომ პირის მიერ ჩადენილი ქმედება არ შეიცავს დანაშაულის შემადგენლობას.

7. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული გადაწყვეტილების მიღებისთანავე საბაჟო ორგანო ახორციელებს ცვლილებებს საბაჟო დეკლარაციაში.

8. საქონლის გაშვების შემდგომ საბაჟო დეკლარაციაში ცვლილებების შეტანის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

თავი XV. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვება (იმპორტი)

მუხლი 93. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას საქონელს ენიჭება საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსი. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას გამოიყენება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები, ხორციელდება მისი შემოტანისას გათვალისწინებული საბაჟო პროცედურები და გადაიხდებიან საბაჟო გადასახდელები საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად.

2. საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 94. საბაჟო გადასახდელის შეღავათიანი განაკვეთის ან/და საბაჟო შეღავათების (პრეფერენციების) გამოყენება

1. დეკლარანტი უფლებამოსილია, მოითხოვოს საბაჟო გადასახდელის შეღავათიანი განაკვეთის ან/და საბაჟო შეღავათების (პრეფერენციების) გამოყენება, თუ:

ა) ამას ითვალისწინებს საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს მოქმედი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობა;

ბ) საქართველოს კანონმდებლობით საბაჟო გადასახდელის განაკვეთი შემცირდა საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის შემდეგ, მაგრამ არა უგვიანეს საქონლის გაშვებისა;

გ) საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გაშვების შემდეგ საბაჟო ორგანოში იგი წარადგენს წარმოშობის სერტიფიკატს, რაც ითვალისწინებს საბაჟო გადასახდელის შეღავათიანი განაკვეთის ან/და საბაჟო შეღავათების (პრეფერენციების) გამოყენებას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის დებულება არ გამოიყენება, თუ საქონლის გაშვება არ განხორციელებულა მხოლოდ დეკლარანტის მიზეზით ან მისი უმოქმედობის გამო.

მუხლი 95. საქონლის მიზნობრივი დანიშნულებით გამოყენებასთან დაკავშირებული გამონაკლისები

1. თუ საქონელი მიზნობრივი დანიშნულებით და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით გაშვებულია თავისუფალ მიმოქცევაში, იგი რჩება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ. საბაჟო ზედამხედველობა დასრულდება, თუ:

- ა) შესრულდება მიზნობრივი დანიშნულებით გამოყენების პირობა;
- ბ) საქონელი დეკლარირებული იქნება საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში გამოსაყენებლად;
- გ) საქონელი განადგურდება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ ამ კოდექსის 167-ე მუხლის შესაბამისად;
- დ) ამოღებულია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)
- ე) თუ გადახდილი იქნა იმპორტის გადასახდელების შესაბამისი თანხა ამ კოდექსის 193-ე მუხლის გათვალისწინებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. მიზნობრივი დანიშნულებით და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელზე საბაჟო ზედამხედველობის დასრულების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (3.11.2009. N1911)

მუხლი 96. საქონლისათვის საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსის ჩამორთმევა

1. თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელს ჩამოერთმევა საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსი, თუ მისი გაშვების შემდეგ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაცია საქართველოს ზოგადი ადმინისტრაციული კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში ცნობილია ბათილად, აღიარებულია არარად ან გამოცხადებულია ძალადაკარგულად.

2. თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელს ჩამოერთმევა საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსი, თუ იგი მოექცევა საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში.

თავი XVI. საქონლის ტრანზიტი

მუხლი 97. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, უცხოური საქონელი სხვა ქვეყნებს შორის ან ერთი ქვეყნის ტერიტორიულ ერთეულებს შორის გადაადგილდეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გავლით მის მიმართ იმპორტის გადასახდელების გადახდისა და არასატარიფო ღონისძიებების განხორციელების (გარდა საბაჟო ორგანოში წარსადგენი, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული ლიცენზიებისა და ნებართვებისა, რომელთა ნუსხა განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით) გარეშე. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის შესაბამისად საქონლის გადატანა

ხორციელდება:

ა) TIR-ის (საერთაშორისო საგზაო გადაზიდვების) დოკუმენტის საფუძველზე;
ბ) ფოსტით, საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებული დოკუმენტების საფუძველზე;

გ) სატრანსპორტო ზედდებულის, საჰაერო, სარკინიგზო და საზღვაო ტრანსპორტით გადაზიდვის შემთხვევაში, აგრეთვე სხვა დოკუმენტის საფუძველზე, რომელიც გამოიყენება შემდგომი გადაზიდვისათვის ან/და შეიცავს საქონლის და სატრანსპორტო საშუალების იდენტიფიკაციისათვის საჭირო მონაცემებს;

დ) სხვა დოკუმენტებით, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დადგენილ შემთხვევებში და დადგენილი ფორმით.

3. საქონლის ტრანზიტი შეიძლება განხორციელდეს ნებისმიერი მიმართულებითა და მარშრუტით, თუ უფლებამოსილი სახელმწიფო ორგანოების მიერ სხვა რამ არ არის დადგენილი.

4. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში შეიძლება მოექცეს ის უცხოური საქონელი, რომლის ტრანზიტი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე არ არის აკრძალული.

5. საქონელი, რომელიც გადაიტანება საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის შესაბამისად, უნდა დარჩეს უცვლელ მდგომარეობაში, გარდა იმ ცვლილებებისა, რომლებიც გამოწვეულია ბუნებრივი ცვლილებებით, ტრანსპორტირებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის ბუნებრივი დანაკარგებით, და არ უნდა იქნეს გამოყენებული სხვა მიზნით, გარდა ტრანზიტისა.

6. გაგზავნის საბაჟო ორგანოდ მიჩნეულია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის ადგილი, საიდანაც იწყება სატრანზიტო გადაზიდვა, ხოლო დანიშნულების საბაჟო ორგანოდ – საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის ადგილი, სადაც მთავრდება სატრანზიტო გადაზიდვა.

7. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 98. დეკლარანტის ან/და საქონლის გადამზიდველის ვალდებულება

1. დეკლარანტი ორგანიზებას უწევს საქონლის სატრანზიტო გადაზიდვას გაგზავნის საბაჟო ორგანოდან დანიშნულების საბაჟო ორგანომდე.

2. დეკლარანტი ან/და საქონლის გადამზიდველი ვალდებულია:

ა) დანიშნულების საბაჟო ორგანოში დადგენილ ვადაში და უცვლელ მდგომარეობაში წარადგინოს საქონელი საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებების (ნიშნების) დაუზიანებლად და თანმხლები დოკუმენტები;

ბ) წარადგინოს გარანტიები საქონელთან დაკავშირებით წარმოსაშობი საბაჟო ვალდებულების დაფარვის უზრუნველყოფის მიზნით;

გ) შეასრულოს საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმთან დაკავშირებული სხვა ვალდებულებები.

3. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის

გადამზიდველი ან სხვა პირი, რომელსაც საქონელი გადაეცა საბაჟო ორგანოსაგან შეთანხმებით, ვალდებულია, დანიშნულების საბაჟო ორგანოში დადგენილ ვადაში და უცვლელ მდგომარეობაში წარადგინოს საქონელი საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებების (ნიშნების) დაუზიანებლად და თანმხლები დოკუმენტები.

მუხლი 99. გარანტიის წარდგენა

1. სატრანზიტო გადაზიდვებთან დაკავშირებული საბაჟო ვალდებულების დაფარვის უზრუნველყოფის მიზნით, დეკლარანტი ან/და საქონლის გადამზიდველი ვალდებულია, გაგზავნის საბაჟო ორგანოს წარუდგინოს გარანტია, რომლის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

2. გარანტია შეიძლება იყოს:

- ა) ინდივიდუალური, ცალკეული სატრანზიტო გადაზიდვისათვის;
- ბ) საერთო, რამდენიმე სატრანზიტო გადაზიდვისათვის.

მუხლი 100. გარანტიის წარდგენისაგან განთავისუფლება

1. საბაჟო ვალდებულების დაფარვის უზრუნველსაყოფად გარანტიის წარდგენა სავალდებულო არ არის, თუ საქონელი გადაადგილდება:

- ა) საჰაერო ან საზღვაო ტრანსპორტით;
- ბ) მილსადენით ან ელექტროგადამცემი ხაზებით;
- გ) სარკინიგზო ტრანსპორტით.

2. გარანტიის წარდგენისაგან განთავისუფლების სხვა შემთხვევები, ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულის გარდა, განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 101. სატრანზიტო გადაზიდვის დასრულება და საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის შეწყვეტა

1. გაგზავნის საბაჟო ორგანოდან ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონელი და ყველა აუცილებელი დოკუმენტი დანიშნულების საბაჟო ორგანოს უნდა წარედგინოს გაგზავნის საბაჟო ორგანოს მიერ სატრანსპორტო საშუალების ტექნიკური მახასიათებლების, განსაზღვრული საბაჟო მარშრუტისა და გადაზიდვის სხვა პირობების გათვალისწინებით დადგენილ ვადაში, მაგრამ არა უმეტეს 10 დღისა.

2. სატრანზიტო გადაზიდვა დასრულებულად ჩაითვლება, თუ გაგზავნისა და დანიშნულების საბაჟო ორგანოებში არსებული მონაცემების შედარებით საბაჟო ორგანო დარწმუნდება, რომ სატრანზიტო გადაზიდვა განხორციელდა საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დაცვით.

3. საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება შეწყდება, თუ:

ა) საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონელი გადაკვეთს საქართველოს საბაჟო საზღვარს;

ბ) საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის მიმართ განისაზღვრება ახალი საბაჟო დამუშავების ოპერაცია.

4. თუ წარმოდგენილი არ იქნება მტკიცებულებები ამ კოდექსით

გაუთვალისწინებელი წესით განხორციელებული საქონლის ტრანზიტის საბაჟო რეჟიმის შეწყვეტის შესახებ, საბაჟო ორგანო ატარებს სათანადო ღონისძიებებს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დაცვის მიზნით.

თავი XVII. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვა

მუხლი 102. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საბაჟო საწყობში შენახვის მიზნით მოთავსდეს:

ა) უცხოური საქონელი იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლებისა) გადახდისა და არასატარიფო ღონისძიებების განხორციელების (გარდა საბაჟო ორგანოში წარსადგენი, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით გათვალისწინებული ლიცენზიებისა და ნებართვებისა, რომელთა წუსხა განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით) გარეშე; (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

ბ) საქართველოს საქონელი, თუ საბაჟო საწყობში მისი შენახვის მიზანია მისი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ გატანა.

2. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევებში საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონელი შესაძლებელია შენახულ იქნეს საბაჟო საწყობის გარეთ სხვა ადგილას.

3. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 103. საბაჟო საწყობის სახეები, საბაჟო საწყობის მფლობელი და მომთავსებელი

1. საბაჟო საწყობი არის საბაჟო კონტროლის ზონა, სადაც საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი წესების შესაბამისად შეიძლება მოთავსდეს საქონელი და რომლის საქმიანობისათვის სავალდებულოა შესაბამისი ორგანოს მიერ გაცემული საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვა.

2. საბაჟო საწყობი შეიძლება იყოს ღია ან დახურული. საბაჟო საწყობი:

ა) ღიაა, სადაც შესაძლებელია ნებისმიერი პირის:

ა.ა) საქონლის შენახვა, რომელიც მოქცეულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში;

ა.ბ) საქონლის დროებით შენახვა, რომლის მიმართაც განსაზღვრულია ან არ არის განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაცია;

ა.გ) იმ საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების დროებით გაჩერება, რომელიც იმყოფება საბაჟო კონტროლის ქვეშ;

ბ) დახურულია, სადაც შესაძლებელია მხოლოდ საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვის მფლობელის ან მხოლოდ ერთი პირის:

ბ.ა) საქონლის შენახვა, რომელიც მოქცეულია საბაჟო საწყობში საქონლის

შენახვის საბაჟო რეჟიმში;

ბ.ბ) საქონლის დროებით შენახვა, რომლის მიმართაც განსაზღვრულია ან არ არის განსაზღვრული საბაჟო დამუშავების ოპერაცია;

ბ.გ) იმ საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების დროებით გაჩერება, რომელიც იმყოფება საბაჟო კონტროლის ქვეშ. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. საბაჟო საწყობის მფლობელი შეიძლება იყოს საქართველოს საწარმო, მუდმივი დაწესებულება ან ინდივიდუალური საწარმო ან/და შემოსავლების სამსახური. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. მომთავსებელი არის პირი, რომელიც საქონელს ინახავს საბაჟო საწყობში და რომელსაც დაეკისრა შესაბამისი ვალდებულებები, ან რომელსაც გადაეცა შესაბამისი დეკლარირების განმახორციელებელი პირის უფლებები და ვალდებულებები.

მუხლი 104. საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვა

1. საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვას გაცემს შემოსავლების სამსახური. თუ შემოსავლების სამსახური თვითონ არის საბაჟო საწყობის მფლობელი, საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვა საჭირო არ არის. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

2. საბაჟო საწყობისათვის გათვალისწინებულ, ტერიტორიულად განცალკევებულ თითოეულ შენობაზე ან/და ტერიტორიულად განცალკევებულ თითოეულ ღია მოედანზე გაცივმა ცალკე ნებართვა.

3. „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვას 3 წლის ვადით გაცემს შემოსავლების სამსახური. საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვის მისაღებად, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი პირობების გარდა, საჭიროა:

ა) საბაჟო საწყობი აკმაყოფილებდეს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს. საბაჟო საწყობის ტექნიკური და უსაფრთხოების მოთხოვნები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით; (3.11.2009. N1911)

ბ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს საბაჟო საწყობისათვის განკუთვნილი მიწის ნაკვეთისა და შენობა-ნაგებობის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან ან არანაკლებ ნებართვის მოქმედების ვადით დადებული სარგებლობის ექსკლუზიური უფლების (იჯარა, ქირავნობა, უზუფრუქტი და სხვ.) დამადასტურებელი დოკუმენტი და ხელშეკრულების მხარის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან;

გ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს საბაჟო გარანტია, რომლის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით;

დ) ნებართვის მაძიებელს არ ჰქონდეს საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. აკრძალულია ამ მუხლით გათვალისწინებული ნებართვის სხვა პირისათვის

გადაცემა, მათ შორის:

ა) ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან შერწყმისას ან სხვა საწარმოსთან (საწარმოებთან) გაერთიანებისას;

ბ) ნებართვის მფლობელის საწარმოს გაყოფისას.(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

5. თუ ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ხორციელდება ისეთი ცვლილება, რომელიც დაკავშირებულია ნებართვის მფლობელის საწარმოს სრული საფირმო სახელწოდების შეცვლასთან, ნებართვის მფლობელი ვალდებულია საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილების განხორციელებიდან 7 დღის განმავლობაში წარადგინოს შემოსავლების სამსახურში საბაჟო გარანტია, რომელშიც „პრინციპალის“ გრაფაში მიეთითება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში განხორციელებული ცვლილების შესაბამისად სრული საფირმო სახელწოდება. წარდგენილი საბაჟო გარანტიის ვადა უნდა იყოს არანაკლებ ნებართვის მოქმედების დარჩენილი ვადისა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 105. საბაჟო საწყობის მფლობელის ვალდებულებები

1. საბაჟო საწყობის მფლობელი ვალდებულია:

ა) არ დაუშვას საბაჟო საწყობში შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადაადგილება საბაჟო ორგანოსთან შეუთანხმებლად;

ბ) გაატაროს ის ღონისძიებები, რომლებიც გათვალისწინებულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით;

გ) აწარმოოს საბაჟო საწყობში შენახული საქონლის აღრიცხვა და განახორციელოს ყოველკვარტალური ანგარიშგება, რისთვისაც კვარტალის დასრულებიდან 15 დღის ვადაში საბაჟო ორგანოს წარუდგენს ანგარიშს აღნიშნულ პერიოდში საბაჟო საწყობში წარმოებული ყველა ოპერაციის თაობაზე;

დ) უზრუნველყოს საქონლის დაცვა და ხელი შეუწყოს საბაჟო კონტროლის განხორციელებას, რისთვისაც საბაჟო ორგანოს საბაჟო საწყობში უსასყიდლოდ უნდა გამოუყოს საბაჟო კონტროლისა და საბაჟო პროცედურებისათვის აუცილებელი სათავსი, მოწყობილობები და კავშირგაბმულობის საშუალებები;

ე) განახორციელოს საბაჟო ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფა საბაჟო საწყობის საქმიანობის მთელი ვადის განმავლობაში;

ვ) გადაიხადოს საბაჟო გადასახდელები ამ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევებში.

2. საბაჟო ორგანოსთან შეუთანხმებლად საბაჟო საწყობიდან საქონლის გატანის ან საქონლის დაკარგვის შემთხვევაში საბაჟო გადასახდელების გადახდის ვალდებულება ეკისრება საბაჟო საწყობის მფლობელს, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც საქონლის განადგურება ან დანაკლისი გამოწვეულია ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის მოქმედებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის ბუნებრივი დანაკარგებით.

მუხლი 106. მომთავსებლის ვალდებულება

1. მომთავსებელი ვალდებულია შეასრულოს საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევასთან დაკავშირებული ვალდებულებები.

2. ურთიერთობა საბაჟო საწყობის მფლობელსა და მომთავსებელს შორის რეგულირდება ხელშეკრულებით.

მუხლი 107. საქონლის შენახვა შემოსავლების სამსახურის საბაჟო

საწყობში 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

1. შემოსავლების სამსახურის საბაჟო საწყობი ღია სახისაა.

2. შემოსავლების სამსახურის საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვისას საბაჟო ორგანოსა და მომთავსებელს შორის წარმოშობილი ურთიერთობები, მათი უფლება-მოვალეობები და პასუხისმგებლობა რეგულირდება საქართველოს სამოქალაქო კოდექსითა და ამ კოდექსით.

მუხლი 108. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში

მოქცეული საქონლის აღრიცხვა

საბაჟო საწყობის მფლობელმა საბაჟო საწყობში საქონლის მიტანის მომენტიდან უნდა აწარმოოს საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის აღრიცხვა საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დამტკიცებული ფორმით.

მუხლი 109. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვა და გადამუშავება

საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში

მოქცევის გარეშე

1. საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საბაჟო ორგანომ შესაძლებელია გასცეს თანხმობა:

ა) საქართველოს საქონლის საბაჟო საწყობში შენახვაზე, გარდა ამ კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისა;

ბ) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული უცხოური საქონლის საბაჟო საწყობში გადამუშავებაზე ამ რეჟიმით განსაზღვრული პირობებისა და იმ სპეციალური ნორმების შესაბამისად, რომლებიც ასეთი შემთხვევებისათვის გათვალისწინებულია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ შემთხვევებში საქონელი არ ჩაითვლება საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეულად.

3. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, მოითხოვოს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული საქონლის აღრიცხვა ამ კოდექსის 108-ე მუხლის შესაბამისად.

მუხლი 110. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის ვადები

1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის შენახვის ვადა არ არის შეზღუდული, გარდა ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრულ შემთხვევებში საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, მომთავსებელს განუსაზღვროს ვადა, რომლის განმავლობაშიც მან უნდა შეარჩიოს საქონლის საბაჟო დამუშავების ახალი ოპერაცია. ეს ვადა აითვლება საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის დღიდან.

3. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შეუძლია ამ კოდექსის 102-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული საქართველოს საქონლის ცალკეული სახეობის საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში შენახვისათვის განსაზღვროს კონკრეტული ვადები.

4. საქონლის შენახვის ვადა საბაჟო დეკლარაციაში მიეთითება მომთავსებლის მიერ მხოლოდ ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში. თუ დეკლარაციაში მითითებულია შენახვის ვადა, მისი გაგრძელება მოხდება საქონლის ხელახალი დეკლარირებით, არა უმეტეს ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილების საფუძველზე განსაზღვრული ზღვრული ვადისა (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 111. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის მიმართ დასაშვები ქმედებები

1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის მიმართ დასაშვები ქმედებების ნუსხა და განხორციელების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

2. საბაჟო საწყობში შენახულ საქონელზე, გარდა საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული გადამუშავების პროდუქტისა, ნაშთებისა ან/და ნარჩენებისა, დასაშვებია საკუთრების უფლების გადაცემა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 112. საქონლის საბაჟო საწყობიდან დროებითი გატანა ან/და სხვა საბაჟო საწყობში გადატანა

1. საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით შესაძლებელია, საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონელი დროებით გატანილ იქნეს საბაჟო საწყობიდან ან/და გადატანილ იქნეს სხვა საბაჟო საწყობში.

2. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის საბაჟო საწყობიდან დროებითი გატანის ან/და სხვა საბაჟო საწყობში გადატანის პირობები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 113. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის საბაჟო რეჟიმის დასრულება

1. საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის ვადის გასვლამდე ამ კოდექსით დადგენილი მოთხოვნების დაცვით შეირჩევა საქონლის მიმართ განსახორციელებელი საბაჟო დამუშავების ოპერაცია. შენახვის ვადის გასვლის შემდეგ საქონლის განკარგვა ხორციელდება ამ კოდექსის 87-ე მუხლის შესაბამისად. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის საქართველოს ტერიტორიაზე ყოფნის ვადის გაანგარიშებისას არ ჩაითვლება დროის ის მონაკვეთი, რომლის განმავლობაშიც ეს საქონელი იმყოფებოდა საბაჟო საწყობში.

მუხლი 114. საბაჟო კონტროლის ზონაში მდებარე და მგზავრების მომსახურებისათვის განკუთვნილი უბაჟო ვაჭრობის პუნქტი

1. მგზავრების მომსახურებისათვის განკუთვნილი უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობა (უბაჟო საცალო ვაჭრობა ფიზიკური პირებისათვის, რომლებიც ტოვებენ საქართველოს საბაჟო ტერიტორიას) საბაჟო კონტროლის ზონაში ნებადართულია საქონლის მიმართ სავაჭრო პოლიტიკის სატარიფო ღონისძიებების გატარების გარეშე. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტში შეიძლება გაიყიდოს ნებისმიერი საქონელი, გარდა იმ საქონლისა, რომლის საქართველოში შემოტანა, საქართველოდან გატანა ან საქართველოს ტერიტორიაზე გაყიდვა აკრძალულია.

3. საქონელი, რომლის საქართველოს ტერიტორიაზე გაყიდვა შეზღუდულია, შეიძლება გაიყიდოს უბაჟო ვაჭრობის პუნქტში მხოლოდ იმ პირობით, თუ დაცული იქნება საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნები.

4. „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვას 3 წლის ვადით გასცემს შემოსავლების სამსახური. ეს ნებართვა შეიძლება გაიცეს საქართველოს საწარმოზე, მუდმივ დაწესებულებაზე ან ინდივიდუალურ საწარმოზე. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4¹. აკრძალულია ამ მუხლით გათვალისწინებული ნებართვის სხვა პირისათვის გადაცემა, მათ შორის:

ა) ნებართვის მფლობელის საწარმოს სხვა საწარმოსთან შერწყმისას ან სხვა საწარმოსთან (საწარმოებთან) გაერთიანებისას;

ბ) ნებართვის მფლობელის საწარმოს გაყოფისას. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4². თუ ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ხორციელდება ისეთი ცვლილება, რომელიც დაკავშირებულია ნებართვის

მფლობელის საწარმოს სრული საფირმო სახელწოდების შეცვლასთან, ნებართვის მფლობელი ვალდებულია საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში ცვლილების განხორციელებიდან 7 დღის განმავლობაში წარადგინოს შემოსავლების სამსახურში საბაჟო გარანტია, რომელშიც „პრინციპალის“ გრაფაში მიეთითება ნებართვის მფლობელის საწარმოს სარეგისტრაციო მონაცემებში განხორციელებული ცვლილების შესაბამისად სრული საფირმო სახელწოდება. წარდგენილი საბაჟო გარანტიის ვადა უნდა იყოს არანაკლებ ნებართვის მოქმედების დარჩენილი ვადისა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

5. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მისაღებად, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი პირობების გარდა, საჭიროა:

ა) ნებართვის მაძიებელს არ ჰქონდეს საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება;

ბ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს გარანტია, რომლის თანხა არ უნდა იყოს 50 000 ევროს ეკვივალენტ ლარზე ნაკლები;

გ) ნებართვის მაძიებელმა წარადგინოს უბაჟო ვაჭრობის პუნქტისათვის განკუთვნილი შენობა-ნაგებობის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან ან არანაკლებ ნებართვის მოქმედების ვადით დადებული სარგებლობის ექსკლუზიური უფლების (იჯარა, ქირავნობა, უზუფრუქტი და სხვ.) დამადასტურებელი დოკუმენტი და ხელშეკრულების მხარის საკუთრების დამადასტურებელი ამონაწერი საჯარო რეესტრიდან. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

დ) უბაჟო ვაჭრობის პუნქტი აკმაყოფილებდეს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილ მოთხოვნებს. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის ტექნიკური და უსაფრთხოების მოთხოვნები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის დადგენილებით. (17.07.2009. N1529)

6. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მფლობელი ვალდებულია:

ა) აწარმოოს საბაჟო კონტროლს დაქვემდებარებული საქონლის მიმართ განხორციელებული ოპერაციების აღრიცხვის ჟურნალი და მოთხოვნისთანავე წარუდგინოს იგი საბაჟო ორგანოს;

ბ) განახორციელოს ყოველკვარტალური ანგარიშგება, რისთვისაც კვარტალის დასრულებიდან 15 დღის ვადაში საბაჟო ორგანოს წარუდგენს ანგარიშს აღნიშნულ პერიოდში უბაჟო ვაჭრობის პუნქტში განხორციელებული ყველა ოპერაციის შესახებ;

გ) განახორციელოს უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის საგარანტიო უზრუნველყოფა თავისი საქმიანობის მთელი ვადის განმავლობაში;

დ) ხელი შეუწყოს საბაჟო კონტროლის განხორციელებას, რისთვისაც საბაჟო ორგანოს უბაჟო ვაჭრობის პუნქტში უსასყიდლოდ გამოუყოფს საბაჟო კონტროლისა და საბაჟო პროცედურებისათვის აუცილებელ სათავსს, მოწყობილობებს და კავშირგაბმულობის საშუალებებს;

ე) შეასრულოს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი სხვა

მოთხოვნები. (17.07.2009. N1529)

7. უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

თავი XVIII. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავება

მუხლი 115. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. თუ ამ კოდექსის 116-ე მუხლით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული, საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე გამოყენებულ იქნეს საქონლის გადამუშავების ერთი ან ერთზე მეტი ოპერაცია:

ა) უცხოური საქონლის მიმართ, რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას არ გადაიხდევინება იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) და არ ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები, ხოლო მისგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისას არ გადაიხდევინება ექსპორტის გადასახდელები და არ ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები;

ბ) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონლის მიმართ, რომელზედაც გადახდილი იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) უნდა დაექვემდებაროს დაბრუნებას ან ჩათვლას, თუ გადახდილი იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნებული ან ჩათვლილი არ არის და მისგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტი გაიტანება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან;

გ) უცხოური საქონლის მიმართ, რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას არ გადაიხდევინება იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) და არ ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები, ხოლო მისგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას გადაიხდევინება იმპორტის გადასახდელები და ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები.

2. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 116. ეკვივალენტური საქონლის გამოყენება

1. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული შემოსატანი საქონელი საბაჟო ორგანოს თანხმობით შესაძლებელია შეიცვალოს საქართველოს საქონლით, თუ მისი აღწერილობა, ხარისხი, ტექნიკური მახასიათებლები და საბაჟო ღირებულება შეესაბამება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული შემოსატანი საქონლის შესაბამის მონაცემებს.

2. ეკვივალენტური საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული პროდუქტი,

ნაშთები ან/და ნარჩენები განიხილება, როგორც ამ თავის დებულებათა შესაბამისად საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული შემოტანილი საქონლის გადამუშავების პროდუქტი, ნაშთები ან/და ნარჩენები.

3. ამ კოდექსის მიზნებისათვის ეკვივალენტურ საქონელს აქვს უცხოური საქონლის საბაჟო სტატუსი, ხოლო შემოტანილ საქონელს – საქართველოს საქონლის საბაჟო სტატუსი.

4. ეკვივალენტური საქონლისაგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტის, ნაშთების ან/და ნარჩენების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანა ან თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვება შესაძლებელია მხოლოდ საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული შემოსატანი საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანამდე. ასეთი საქონლის შემოტანის ვადებს ადგენს საბაჟო ორგანო.

მუხლი 117. საქონლის იდენტიფიკაცია გადამუშავების პროდუქტებში

1. საქონლისა და განხორციელებული გადამუშავების ოპერაციების გათვალისწინებით გადამუშავების პროდუქტებში საქონლის იდენტიფიკაციისათვის დეკლარანტმა შესაძლებელია გამოიყენოს შემდეგი საშუალებები:

ა) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის მონიშვნა შტამპით, ციფრული ან სხვაგვარი მარკირებით;

ბ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის დაწვრილებითი აღწერა, მისი ფოტოგადაღება, მასშტაბურად გამოსახვა;

გ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლისა და მისი გადამუშავების პროდუქტის სინჯის ან/და ნიმუშის გამოკვლევის ან ანალიზის შედეგების შედარება;

დ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონელზე მწარმოებლის მიერ დატანილი სერიული ნომრები ან სხვა მარკირება.

2. გადამუშავების პროდუქტებში საქონლის იდენტიფიკაციისათვის საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, აირჩიოს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული და მისთვის მისაღები საშუალებები.

3. დეკლარანტის მოთხოვნითა და საბაჟო ორგანოს თანხმობით, საქონლის იდენტიფიკაცია შესაძლებელია უზრუნველყოფილ იქნეს საქონლის გადამუშავების ოპერაციაში გამოყენებული ნედლეულის, მასალებისა და მაკომპლექტებლების, აგრეთვე გადამუშავების პროდუქტების წარმოების ტექნოლოგიის შესახებ წარდგენილი დეტალური მონაცემების გამოკვლევით ან საქონლის გადამუშავების ოპერაციაზე საბაჟო კონტროლის განხორციელებით.

მუხლი 118. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები

1. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობებია:

ა) გადამუშავების პროდუქტში საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის

გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის იდენტიფიკაციის შესაძლებლობა;

ბ) ეკონომიკურად მომგებიანი საშუალებით გადამუშავების პროდუქტების პირვანდელ მდგომარეობაში აღდგენის შეუძლებლობა;

გ) დეკლარანტის მიერ დასაბუთებული მონაცემების წარდგენა:

გ.ა) იმ პირის შესახებ, რომელიც უშუალოდ ახორციელებს საქონლის გადამუშავების ოპერაციებს;

გ.ბ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის, მისი გადამუშავების პროდუქტის, ნაშთებისა და ნარჩენების აღწერილობის, ხარისხისა და რაოდენობის შესახებ;

გ.გ) საქონლის გადამუშავების ოპერაციების, მათი განხორციელების ვადებისა და საშუალებების შესახებ;

გ.დ) გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის ნორმის შესახებ;

გ.ე) გადამუშავების პროდუქტში საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის იდენტიფიკაციის საშუალებების შესახებ;

დ) დეკლარანტის მიერ საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანების არქონა;

ე) დეკლარანტის მიერ საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევ საქონელზე იმპორტის გადასახდელების შესაბამისი გარანტიის წარდგენა, რომლის ფარგლებშიც იგი უფლებამოსილია განახორციელოს საქმიანობა.

2. პირმა, რომელმაც მიიღო საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების უფლება, საბაჟო ორგანოს უნდა წარუდგინოს ანგარიში ამ თავით დადგენილი მოთხოვნებისა და პირობების შესრულების შესახებ იმ პერიოდისათვის, როდესაც საქონელი გამოიყენებოდა საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის შესაბამისად, და უნდა გადაიხადოს საბაჟო დავალიანება, თუ აღნიშნულ პერიოდში წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება.

მუხლი 119. საქონლის გადამუშავების ვადები

1. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას დეკლარანტი საქონლის გადამუშავების ვადას განსაზღვრავს საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით. იგი არ უნდა აღემატებოდეს 3 წელს. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების ვადა განისაზღვრება გადამუშავების პროცესის ხანგრძლივობისა და იმ დროის გათვალისწინებით, რომელიც საჭიროა გადამუშავების პროდუქტის, ნაშთების ან/და ნარჩენების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასატანად ან სხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრისათვის.

3. წინასწარ განსაზღვრული ვადა დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე შესაძლებელია გაგრძელდეს ერთჯერადად, არა უმეტეს ამ მუხლის

პირველი ნაწილით დადგენილი ვადისა, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრული წესითა და განსაზღვრულ შემთხვევებში. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. საქონლის გადამუშავების ვადა აითვლება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის დღიდან, ხოლო საქონლის ცალკეულ სასაქონლო პარტიებად შემოტანისას – ამ საბაჟო რეჟიმში საქონლის პირველი პარტიის მოქცევის დღიდან.

5. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო უფლებამოსილია, საქონლის გადამუშავებასთან დაკავშირებული განსაზღვრული მოქმედებისათვის ან ცალკეული საქონლის გადამუშავებისათვის დაადგინოს კონკრეტული ვადები.

მუხლი 120. გამოსავლიანობის ნორმა და მისი გაანგარიშების მეთოდის განსაზღვრა

1. საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისათვის დეკლარანტი საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით განსაზღვრავს გამოსავლიანობის ნორმას და საჭიროებისამებრ მისი გაანგარიშების მეთოდს იმ ფაქტობრივი პირობებიდან გამომდინარე, რომლებშიც ხორციელდება საქონლის გადამუშავება, გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

2. დეკლარანტთან გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის ნორმის შეთანხმებისას საბაჟო ორგანო ითვალისწინებს საექსპერტო ორგანიზაციების (მათ შორის, საბაჟო ლაბორატორიების) დასკვნებს, რომლებიც ეფუძნება საქონლის გადამუშავების კონკრეტულ ტექნოლოგიურ პროცესს.

3. თუ საქონლის გადამუშავების ოპერაციას აქვს მუდმივი მახასიათებლები და იგი ხორციელდება განსაზღვრული ტექნიკური პირობების დაცვით, რის შედეგადაც იწარმოება იმავე ხარისხის გადამუშავების პროდუქტი, საქართველოს მთავრობის უფლებამოსილი, კომპეტენტური ორგანოები საბაჟო მიზნებიდან გამომდინარე ადგენენ გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის სტანდარტულ ნორმებს.

მუხლი 121. საბაჟო ვალდებულებების განსაზღვრა საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას

თუ გადაუმუშავებელი საქონლის ან/და გადამუშავების პროდუქტის მიმართ (გარდა ამ კოდექსის 122-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა):

ა) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, გადასახდელი თანხა განისაზღვრება:

ა.ა) გადაუმუშავებელი საქონლის შემთხვევაში – საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელელების განაკვეთებით;

ა.ბ) გადამუშავების პროდუქტის შემთხვევაში – გამოსავლიანობის ნორმის

შესაბამისად ამ პროდუქტის საწარმოებლად (მისაღებად) დახარჯული შესაბამისი გადაუმუშავებელი საქონლის სახეობისა და საბაჟო ღირებულების საფუძველზე საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის გადამუშავების პროდუქტისთვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით;

ბ) საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის პირობების დარღვევისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, კერძოდ, დაიკარგა (გარდა ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევებისა) ან უკანონოდ იქნა განკარგული გადაუმუშავებელი საქონელი ან გადამუშავების პროდუქტი, გადასახდელი თანხა განისაზღვრება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით გაანგარიშებულ თანხასა და გამოსავლიანობის ნორმის შესაბამისად ამ პროდუქტის საწარმოებლად (მისაღებად) დახარჯული შესაბამისი გადაუმუშავებელი საქონლის სახეობისა და საბაჟო ღირებულების საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მიღებული ან მისაღები გადამუშავების პროდუქტისთვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით გაანგარიშებულ თანხას შორის უდიდესი თანხით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 122. გადამუშავების შედეგად წარმოქმნილ ნარჩენებზე ან/და
გადაუმუშავებელი საქონლის ნაშთებზე საბაჟო
ვალდებულების წარმოშობა

1. საქონლის გადამუშავების შედეგად წარმოქმნილი ნარჩენების ან/და გადაუმუშავებელი საქონლის ნაშთების თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვება ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას ისევე, როგორც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ასეთ მდგომარეობაში იმპორტირებული საქონელი.

2. თუ საქონლის გადამუშავების შედეგად წარმოქმნილი ნარჩენებისათვის ან/და გადაუმუშავებელი საქონლის ნაშთებისათვის განისაზღვრა საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახე (გარდა თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისა), ასეთ საქონელზე საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა განსაზღვრული საბაჟო ოპერაციის სახის მარეგულირებელი დებულებების შესაბამისად.

მუხლი 123. გადაუმუშავებელი საქონლის, გადამუშავების პროდუქტის
ან/და მათი მაკომპლექტებელი ნაწილების საქართველოს
საბაჟო ტერიტორიის გარეთ გადამუშავება

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას გადაუმუშავებელი საქონელი, გადამუშავების პროდუქტი ან/და მათი მაკომპლექტებელი ნაწილები საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და ამ კოდექსის 119-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრული ვადის ამოწურვამდე დაბრუნების პირობით გადამუშავებისათვის შეიძლება დროებით გატანილ იქნეს

საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ.

2. თუ ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დროებით გატანილი გადაუმუშავებელი საქონელი, გადამუშავების პროდუქტი ან/და მათი მაკომპლექტებელი ნაწილები ამ კოდექსის 119-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრული ვადის ამოწურვამდე დაბრუნდა გადამუშავების პროდუქტის სახით და მოექცა იმავე საბაჟო რეჟიმში, მაშინ მის მიმართ საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა. ამასთანავე, გადამუშავების პროდუქტის დაბრუნებისას დეკლარანტმა უნდა უზრუნველყოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისათვის წარდგენილი გარანტიის გაზრდა ამ კოდექსის 43-ე მუხლის პირველი ნაწილით გაანგარიშებული საბაჟო ღირებულების საქონელზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის ოდენობით.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული გადამუშავების პროდუქტის დაბრუნებასთან დაკავშირებით (გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) წარმოიშობა საბაჟო ვალდებულება ამ კოდექსის 121-ე და 122-ე მუხლებით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და შესაბამისად გაანგარიშებული იმპორტის გადასახდელების თანხის ოდენობით.

მუხლი 124. იმპორტის გადასახდელების დაბრუნება ან/და ჩათვლა

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობების შესრულების შემთხვევაში დეკლარანტს შეუძლია მოითხოვოს იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნება ან/და ჩათვლა, თუ იგი საბაჟო ორგანოს წარუდგენს სათანადო მტკიცებულებებს, რომ ამ კოდექსის 115-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტის შესაბამისად თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონლისგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტი ან გადაუმუშავებელი საქონელი:

ა) გატანილია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან, გარდა ამ კოდექსის 123-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევისა, როდესაც საქონელი დაბრუნებულ იქნა 3 წლის განმავლობაში;

ბ) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანის პირობით მოქცეულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის, საქონლის დროებითი შემოტანის ან საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში ან/და საქონელი მიტანილია თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში.

2. გადამუშავების პროდუქტი ან გადაუმუშავებელი საქონელი ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახის განსაზღვრისათვის განიხილება, როგორც უცხოური საქონელი.

3. თუ გადამუშავების პროდუქტი ან გადაუმუშავებელი საქონელი, რომელიც მოქცეულია ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნულ რომელიმე საბაჟო რეჟიმში ან მიტანილია თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში და გაიშვება თავისუფალ მიმოქცევაში, საბაჟო დავალიანება წარმოიშობა იმპორტის გადასახდელების დაბრუნებული ან ჩათვლილი თანხის ოდენობით.

თავი XIX. საქონლის დროებითი შემოტანა

მუხლი 125. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დაბრუნების ვალდებულებით შემოტანილი უცხოური საქონელი შემოტანისას იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ გათავისუფლების პირობითა და არასატარიფო ღონისძიებების გამოყენებით, გარკვეული დროის განმავლობაში საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე უცვლელად იქნეს გამოყენებული, გარდა იმ ცვლილებებისა, რომლებიც გამოწვეულია ექსპლუატაციით, ტრანსპორტირებით ან შენახვის ნორმალური პირობებისათვის ბუნებრივი დანაკარგებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1¹. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში შეიძლება მოექცეს ასევე ის უცხოური საქონელი, რომლის მიმართაც განსაზღვრული იყო სხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაცია, თუ საქართველოს კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 126. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცევის პირობებია:

ა) საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის საიმედო იდენტიფიკაციის უზრუნველყოფის შესაძლებლობა;

ბ) საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში ნებისმიერი საქონლის (გარდა იმ საქონლისა, რომლის საქართველოში დროებითი შემოტანა აკრძალულია ამ მუხლის მე-2 ნაწილის შესაბამისად) მოქცევის შესაძლებლობა;

გ) ამოღებულია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

დ) იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქონლის დროებითი შემოტანისას დეკლარანტის მიერ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევ საქონელზე იმპორტის გადასახდელების შესაბამისი გარანტიის წარდგენა.

2. იმ საქონლის ნუსხა, რომლის საქართველოში დროებითი შემოტანა აკრძალულია, განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 127. საქონლის დროებითი შემოტანის ვადები

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის ვადა არ უნდა აღემატებოდეს 2 წელს, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც შემოსავლების სამსახური საქონლის დროებითი შემოტანის კონკრეტულ შემთხვევაში ან/და

საქონლის ცალკეული სახეობისათვის ადგენს დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის განსხვავებულ ვადას. (17.07.2009. N1529)

2. საქონლის დროებითი შემოტანის მიზნის გათვალისწინებით და საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით, ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ზღვრული ვადების ფარგლებში დეკლარანტი განსაზღვრავს კონკრეტულ ვადას, რომლის განმავლობაშიც დროებით შემოტანილი საქონელი გატანილი უნდა იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან ან მის მიმართ უნდა განისაზღვროს სხვა საბაჟო დამუშავების ოპერაციის სახე.

3. საქონლის დროებითი შემოტანის ვადა აითვლება საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში უცხოური საქონლის მოქცევის დღიდან.

4. საბაჟო ორგანოს საჭიროების შემთხვევაში შეუძლია დეკლარანტის წერილობითი განცხადების საფუძველზე საქონლის დროებითი შემოტანის წინასწარ განსაზღვრული ვადა გააგრძელოს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ზღვრული ვადების ფარგლებში.

5. საქონლის დროებითი შემოტანის ვადის გაგრძელებისას წარმოიშობა ხელახალი დეკლარირების მოთხოვნები, რომლებიც წარმოიშობოდა ამ საქონლის თავდაპირველად დროებითი შემოტანისას.

მუხლი 128. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებით

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებით შესაძლებელია მოექცეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებითი შემოტანისათვის განკუთვნილი, ქვემოთ ჩამოთვლილი უცხოური საქონელი:

ა) ნებისმიერი სახის ცოცხალი ცხოველები (მათ შორის, თევზები), რომელთა შემოყვანის მიზანია:

ა.ა) წვრთნა, ვარჯიში, მოშენება, აწონვა, ვეტერინარული დამუშავება ან შემოწმება (შესყიდვის მიზნით და სხვა);

ა.ბ) წარმოდგენაში, გამოფენაში, კონკურსში, შეჯიბრებაში ან ჩვენებაში მონაწილეობა;

ა.გ) გართობა (ცირკის ცხოველები და სხვა), მოგზაურობა (მოგზაურთა შინაური ცხოველების ჩათვლით);

ა.დ) სპეციალური სამუშაოების შესრულება (პოლიციისათვის და სხვა მიზნებისათვის);

ა.ე) სამაშველო ოპერაციების ჩატარება;

ა.ვ) მოვება;

ა.ზ) სამუშაოების შესრულება ან ტრანსპორტირება;

ა.თ) სამედიცინო დანიშნულებით გამოყენება (გველის შხამის მიღება და სხვა);

ბ) ბაზრობისათვის, გამოფენისათვის, სხვადასხვა სახის შეხვედრისა და

მსგავსი ღონისძიებებისათვის განკუთვნილი საქონელი, გარდა ღონისძიებაზე წარმოდგენილი დასახარჯი (მოსახმარი, გასანადგურებელი) უცხოური საქონლის ნიმუშებისა (კვების პროდუქტები, ელექტროშედულებისათვის განკუთვნილი ელექტროდები, საღებავი, ლაქი, შპალერი, ნაბეჭდი მასალები, კატალოგები, სარეკლამო პლაკატები, ფასების მაჩვენებლები და სხვა). ეს საქონელია:

ბ.ა) საქონელი, რომელიც განკუთვნილია უცხოური დანადგარებისა და მოწყობილობების საჩვენებლად და გამოსაცდელად;

ბ.ბ) სამშენებლო დადეკორატიული მასალა (ელექტრომოწყობილობების ჩათვლით), რომელიც აუცილებელია უცხოური დანადგარებისა და მოწყობილობების საჩვენებლად და გამოსაცდელად;

ბ.გ) სარეკლამო-საჩვენებელი მასალა, რომელიც განკუთვნილია უცხოური საქონლის საჯარო დემონსტრირებისათვის (ხმისა და გამოსახულების ჩამწერი საშუალებები, ფილმები და სლაიდები, ასევე სხვა შესაბამისი მოწყობილობა);

გ) კინემატოგრაფიისათვის, პრესისათვის, ტელევიზიისა და რადიოს გადაცემებისათვის საჭირო პროფესიონალური მოწყობილობები, რომლებიც ეკუთვნის უცხოურ საწარმოს/ორგანიზაციას ან არარეზიდენტ ფიზიკურ პირს, საქართველოში შემოტანილია და გამოიყენება ამავე პირის მიერ მხოლოდ პრესის, ხმოვანი და სატელევიზიო მოწყობილობებისათვის, რომლებიც საჭიროა უცხოური კანონმდებლობის შესაბამისად შექმნილი პრესის, მაუწყებლობის ან სატელევიზიო ორგანიზაციის იმ წარმომადგენლობისათვის, რომელიც ამზადებს ან გადასცემს რეპორტაჟებს ან იწერს სპეციალურ პროგრამებს; კინემატოგრაფიული მიზნებისათვის განკუთვნილი პროფესიონალური მოწყობილობები, რომლებიც საჭიროა იმ უცხოური საწარმოსათვის/ორგანიზაციისათვის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირისათვის, რომელიც საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ახორციელებს ფილმის (ფილმების) გადაღებას. ეს მოწყობილობებია:

გ.ა) პრესისათვის განკუთვნილი მოწყობილობები: პერსონალური კომპიუტერი, ტელეფაქსი, საბეჭდი მანქანა, ყველა ტიპის ფოტოაპარატი (ფირიანი და ელექტრონული), ხმის გადამცემი ან გამოსახულების ჩამწერი ანდა აღმწარმოებელი აპარატები (მაგნიტოფონი, ვიდეომაგნიტოფონი, ფლეიერი, მიკროფონი, მიქშერული პულტი, აკუსტიკური სვეტი), ხმის ან გამოსახულების ჩანაწერების მატარებლები ჩანაწერით ან ჩანაწერის გარეშე, საზომ-საკონტროლო ხელსაწყოები და აპარატები (ოსცილოგრაფი, მაგნიტოფონისა და ვიდეომაგნიტოფონის შესამოწმებელი სისტემები, მულტიმეტრი, ჩემოდანი და ჩანთა ინსტრუმენტებისათვის, ვექტოროსკოპი, ვიდეოსიგნალების გენერატორი და ა.შ.), გამანათებელი მოწყობილობები (პროექტორი, ტრანსფორმატორი, სამფეხა), დამხმარე საკუთვნილები (კასეტა, ფოტომეტრი, ობიექტივი, სამფეხა, აკუმულატორი, ამძრავი ღვედი, ბატარეის დასატენი მოწყობილობა, მონიტორი);

გ.ბ) რადიომაუწყებლობისათვის განკუთვნილი მოწყობილობები: კავშირგაბმულობის მოწყობილობები (რადიოგადამცემი, რადიომიმღები ან გადამცემები, ტერმინალები, ქსელთან ან კაბელთან მისაერთებელი, კავშირგაბმულობის თანამგზავრული ხაზები), მოწყობილობები ბგერითი

სიხშირების გენერირებისათვის (ხმის ჩამწერი, რეგისტრაციის ან აღმწარმოებელი აპარატები), საზომ-საკონტროლო აპარატები და ხელსაწყოები (ოსცილოგრაფი, მაგნიტოფონისა და ვიდეომაგნიტოფონის შესამოწმებელი სისტემები, მულტიმეტრი, ჩემოდანი და ჩანთა ინსტრუმენტებისათვის, ვექტოროსკოპი, ვიდეოსიგნალების გენერატორი და ა.შ.), დამხმარე მოწყობილობები და საკუთვნოები (საათი, ქრონომეტრი, კომპასი, მიკროფონი, მიქშერული პულტი, ხმის ჩამწერი მაგნიტური ლენტი, ელექტროაგრეგატი, ტრანსფორმატორი, ბატარეა და აკუმულატორი, ბატარეის დასატენი მოწყობილობა, ჰაერის გამათბობელი, კონდიციონერისა და ვენტილაციის აპარატურა და ა.შ.), ხმის ჩანაწერების მატარებლები ჩანაწერით ან ჩანაწერის გარეშე;

გ.გ) ტელევიზიისათვის განკუთვნილი მოწყობილობები: ტელეკამერა, ტელეკინოპროექციის დანადგარი, საზომ-საკონტროლო აპარატები და ხელსაწყოები, გადამცემი და რეტრანსლაციის აპარატები, ხმის ან გამოსახულების ჩამწერი ანდა აღმწარმოებელი აპარატები (მაგნიტოფონი, ვიდეომაგნიტოფონი, ფლეიერი, მიკროფონი, მიქშერული პულტი, აკუსტიკური სვეტი), გამანათებელი მოწყობილობები (პროექტორი, ტრანსფორმატორი, სამფეხა), აპარატურა ვიდეომონტაჟისათვის, დამხმარე მოწყობილობები და საკუთვნოები (საათი, ქრონომეტრი, კომპასი, ობიექტივი, ფოტომეტრი, სამფეხა, ბატარეის დასატენი მოწყობილობა, კასეტა, ელექტროაგრეგატი, ტრანსფორმატორი, ბატარეა და აკუმულატორი, ჰაერის გამათბობელი, კონდიციონერისა და ვენტილაციის აპარატურა და ა.შ.), ხმის ან გამოსახულების ჩანაწერების მატარებლები ჩანაწერით ან ჩანაწერის გარეშე (გადამცემის სათაური, სადგურის პირობითი მოსახმობი სიგნალი, მუსიკალური ჩანართი და ა.შ.), მიმდინარე გადასაღები მასალა (კინოფირი და ა.შ.), მუსიკალური ინსტრუმენტები, კოსტიუმები, დეკორაციები და სხვა თეატრალური და სასცენო აქსესუარები, გრიმი, თმის საშრობი;

გ.დ) სატრანსპორტო საშუალებები, რომლებიც შემუშავებულია ან სპეციალურად მომარჯვებულია ზემოთ მითითებული მიზნებისათვის, კერძოდ, სატრანსპორტო საშუალებები ტელეგადამცემი აპარატურისათვის, სატელევიზიო დამხმარე მოწყობილობებისა და საკუთვნოებისათვის, ხმის ჩამწერი ან აღმწარმოებელი აპარატებისათვის, შენელებული აღწარმოების აპარატურისათვის, გამანათებელი მოწყობილობებისათვის;

გ.ე) კინემატოგრაფიისათვის განკუთვნილი მოწყობილობები: ყველა ტიპის კამერა (კინოკამერა და ვიდეოკამერა), საზომ-საკონტროლო მოწყობილობები და აპარატები (ოსცილოგრაფი, მაგნიტოფონისა და ვიდეომაგნიტოფონის შესამოწმებელი სისტემები, მულტიმეტრი, ჩემოდანი და ჩანთა ინსტრუმენტებისათვის, ვექტოროსკოპი, ვიდეოსიგნალების გენერატორი და ა.შ.), ამწე-ურიკა ოპერატორისათვის და შტატივი მიკროფონისათვის, გამანათებელი მოწყობილობები (პროექტორი, ტრანსფორმატორი, სამფეხა), აპარატურა ვიდეომონტაჟისათვის, ხმის ან გამოსახულების ჩამწერი ანდა აღმწარმოებელი აპარატები (მაგნიტოფონი, ვიდეომაგნიტოფონი, ფლეიერი, მიკროფონი, მიქშერული პულტი, აკუსტიკური სვეტი), მიმდინარე გადასაღები მასალა, დამხმარე

მოწყობილობები და საკუთვნოები (საათი, ქრონომეტრი, კომპასი, მიკროფონი, მიქშერული პულტი, ხმის ჩამწერი მაგნიტური ლენტი, ელექტროაგრეგატი, ტრანსფორმატორი, ბატარეა და აკუმულატორი, ბატარეის დასატენი მოწყობილობა, ჰაერის გამათბობელი, კონდიციონერისა და ვენტილაციის აპარატურა და ა.შ.), მუსიკალური ინსტრუმენტები, კოსტიუმები, დეკორაციები და სხვა თეატრალური და სასცენო აქსესუარები, გრიმი, თმის საშრობი;

გ.ვ) სატრანსპორტო საშუალებები, რომლებიც შემუშავებულია ან სპეციალურად მომარჯვებულია ზემოთ მითითებული მიზნებისათვის;

დ) სხვა მოწყობილობები:

დ.ა) მოწყობილობები მანქანის, დანადგარის, სატრანსპორტო მოწყობილობების მონტაჟის, გამოცდის, გაშვების, კონტროლის, შემოწმების, ტექნიკური მომსახურების ან შეკეთებისათვის: ხელსაწყოები, მოწყობილობები და ხელსაწყოები გაზომვისათვის, შემოწმებისა და კონტროლისათვის (ტემპერატურის, წნევის, მანძილის, სიმაღლის, ზედაპირის, სიჩქარის და ა.შ.), მათ შორის, ელექტრონული ხელსაწყოები (ვოლტმეტრი, ამპერმეტრი, საზომი სადენი, კომპარატორი, ტრანსფორმატორი, სარეგისტრაციო მოწყობილობა და ა.შ.) და მოსაჭერი მოწყობილობები, აპარატები და მოწყობილობები მანქანებისა და დანადგარების ფოტოგრაფირებისათვის მონტაჟის დროს და მის შემდეგ, ხელსაწყო გემის ტექნიკური კონტროლისათვის;

დ.ბ) ექსპერტის, ბუღალტრისა და მსგავსი პროფესიის ადამიანებისათვის აუცილებელი მოწყობილობები: პერსონალური კომპიუტერი, საბეჭდი მანქანა, ხმის ან გამოსახულების ჩამწერი ანდა აღმწარმოებელი ან გადამცემი აპარატები, საანგარიშო ხელსაწყო და აპარატი;

დ.გ) მოწყობილობა, რომელიც საჭიროა ექსპერტისათვის, რომელსაც ევალება ტოპოგრაფიული გადაღება ან გეოფიზიკური დაზვერვა: საკონტროლო-საზომი ხელსაწყოები და აპარატები, საბურღი მოწყობილობა, გადამცემი მოწყობილობა და კავშირგაბმულობის მოწყობილობა;

დ.დ) მოწყობილობა, რომელსაც იყენებს ექსპერტი გარემოს დაბინძურების წინააღმდეგ ბრძოლის მიზნით;

დ.ე) ხელსაწყოები და აპარატები, რომლებიც აუცილებელია ექიმის, ქირურგის, ვეტერინარის, სანიტრისა და მსგავსი პროფესიის ადამიანებისათვის;

დ.ვ) მოწყობილობები, რომლებიც აუცილებელია არქეოლოგიის, პალეონტოლოგიის, გეოგრაფიის, ზოოლოგიისა და სხვა სპეციალისტებისათვის;

დ.ზ) მოწყობილობები, რომლებიც აუცილებელია მსახიობისათვის, თეატრალური დასისა და ორკესტრისათვის; საგნები, რომლებიც გამოიყენება წარმოდგენის მსვლელობის დროს, მუსიკალური ინსტრუმენტები, დეკორაციები, კოსტიუმები და ა.შ.;

დ.თ) მოწყობილობა, რომელიც აუცილებელია მომხსენებლისათვის თავისი მოხსენების განმარტებისათვის;

დ.ი) მოწყობილობები, რომლებიც აუცილებელია მოგზაურობის დროს ფოტოსურათების გადასაღებად (ნებისმიერი სახის ფოტოაპარატი, კასეტა,

ექსპონომეტრი, ობიექტივი, სამფეხა, აკუმულატორი, ამძრავი ქამარი, ბატარეის დასატენი მოწყობილობა, მონიტორი, გამანათებელი, მოდური ტანსაცმელი და მანეკენის ტუალეტის საგნები და ა.შ.);

დ.კ) ზემოაღნიშნული მიზნებისათვის გამოყენებული სატრანსპორტო საშუალებები, როგორებიცაა: მოძრავი საკონტროლო დანადგარი, მოძრავი სახელოსნო, მოძრავი ლაბორატორია და ა.შ.;

ე) საგანმანათლებლო, სამეცნიერო და კულტურული მიზნებისათვის შემოტანილი საქონელი (თუ საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის დროს ეს საქონელი რჩება უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის საკუთრებაში):

ე.ა) ხმის ან გამოსახულების ჩამწერი ანდა აღმწარმოებელი აპარატები: ეპიდიასკოპი, კინოპროექტორი, რირპროექტორი და ეპისკოპი, მაგნიტოფონი, ვიდეომაგნიტოფონი და კინოსკოპი, დახშული სატელევიზიო სისტემა;

ე.ბ) ხმისა და გამოსახულების მატარებლები: დიაპოზიტივი, დიაფილმი და მიკროფილმი, კინოფილმი, ხმოვანი ჩანაწერი (მაგნიტური ლენტი, დისკი), ვიდეოლენტი;

ე.გ) სპეციალური მოწყობილობები: ბიბლიოგრაფიული მოწყობილობა და აუდიოვიზუალური საშუალებები ბიბლიოთეკისათვის, მოძრავი ბიბლიოთეკა, უცხოურ ენათა შემსწავლელი ლაბორატორია, სინქრონული თარგმანის მოწყობილობა, მექანიკური ან ელექტრონული პროგრამული სასწავლო მანქანა, სპეციალურად შექმნილი მოწყობილობა ინვალიდების სწავლებისათვის ან მათი პროფესიული მომზადებისათვის;

ე.დ) სხვა მოწყობილობები: კედლის დიაგრამა, მაკეტი, გრაფიკა, რუკა, გეგმა, ფოტოსურათი და ნახატი, საჩვენებლად შექმნილი ხელსაწყო, აპარატები და მოდელები, ხმოვანი ან ვიზუალური პედაგოგიური ინფორმაციის მატარებელი საგნების კოლექცია, რომელიც შექმნილია ამა თუ იმ საგნის (სასწავლო კომპლექტების) სასწავლებლად, ხელობის შესასწავლი ხელსაწყო, აპარატი, ინსტრუმენტი და ჩარხი, მოწყობილობა, რომელიც განკუთვნილია სამაშველო პერსონალის მოსამზადებლად, იმ სატრანსპორტო საშუალებების ჩათვლით, რომლებიც შექმნილია ან სპეციალურად გამოიყენება სამაშველო ოპერაციის დროს;

ე.ე) წიგნები და ბეჭდვითი პროდუქცია: ყველა ჟანრის წიგნი, დაუსწრებელი სწავლების სახელმძღვანელო, გაზეთი და პერიოდული გამოცემა, ბროშურა, რომელიც შეიცავს ინფორმაციას ნავსადგურში მეზღვაურების დასვენებისათვის ჩასატარებელი ღონისძიებების შესახებ;

ე.ვ) აუდიოვიზუალური დანადგარები: ხმის ან გამოსახულების აღმწარმოებელი აპარატები, მაგნიტოფონი, რადიომიმღები და ტელევიზორი, საპროექციო აპარატი, ჩანაწერი დისკზე ან მაგნიტურ ლენტზე (ენების შემსწავლელი კურსები, რადიოგადაცემები, მუსიკალური ჩანაწერები და გასართობი ხასიათის ჩანაწერები), გადაღებული ან გამჟღავნებული კინო- და ფოტოფირები, დიაპოზიტივი, ვიდეოლენტი;

ე.ზ) სპორტული ნაწარმი: სპორტული ტანსაცმელი, დიდი და პატარა

ბურთები, ჩოგანი და ბადე, გემბანის თამაშები (შესაბამისი მოწყობილობა), ინვენტარი მძლეოსნობისათვის, სატანვარჯიშო მოწყობილობა;

ე.თ) მოწყობილობები თამაშისა და დასვენებისათვის: ოთახის თამაშები, მუსიკალური ინსტრუმენტები, მოწყობილობები და აქსესუარები მოყვარულთა თეატრისათვის, მოწყობილობები ფერწერისათვის, სკულპტურისათვის, ხესა და ლითონზე მუშაობისათვის, ხალიჩის დასამზადებლად და ა.შ.;

ე.ი) რელიგიური რიტუალების ჩასატარებლად საჭირო ნივთები;

ე.კ) დასვენებისათვის აუცილებელი მოწყობილობის ნაწილები, დეტალები და საკუთვნოები;

ე.ლ) თეატრალური კოსტიუმები და აქსესუარები, რომლებიც გამოგზავნილია თეატრალური საზოგადოებისა და თეატრისათვის დროებით, უსასყიდლო სარგებლობისათვის;

ე.მ) პარტიტურა და ნოტები, რომლებიც გამოგზავნილია საკონცერტო დარბაზებისათვის ან ორკესტრისათვის დროებით, უსასყიდლო სარგებლობისათვის;

ე.ნ) საქონელი, რომელიც სახელმწიფო ორგანოებს ან/და დაწესებულებებს დროებით, უსასყიდლოდ გადაეცათ სტიქიური უბედურების, ავარიის, კატასტროფისა და ეპიდემიის შედეგების სალიკვიდაციოდ;

ზ) სასწავლო დამხმარე საშუალებები, მათი სათადარიგო და დამხმარე ნაწილები და სამეცნიერო მოწყობილობები, აგრეთვე ხელსაწყოები, რომლებიც განკუთვნილია ასეთ დამხმარე საშუალებათა შენახვის, შემოწმების, შეკეთების ან დაყალიბებისათვის, თუ შესრულებულია ყველა შემდეგი პირობა:

ზ.ა) დროებით შემოტანილია დამტკიცებული დაწესებულების მიერ საკუთარი საჭიროებისათვის, არა უმეტეს წინასწარ განსაზღვრული რაოდენობისა და გამოიყენება მხოლოდ ასეთი დაწესებულების მიერ მისი ზედამხედველობითა და პასუხისმგებლობით;

ზ.ბ) არ გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

ზ.გ) საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის დროს რჩება უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის საკუთრებაში;

თ) სამეცნიერო სამედიცინო მოწყობილობები, მათი სათადარიგო და დამხმარე ნაწილები, აგრეთვე ხელსაწყოები, რომლებიც განკუთვნილია ასეთ მოწყობილობათა შენახვის, შემოწმების, შეკეთების ან დაყალიბებისათვის, სამეცნიერო-კვლევითი ან სასწავლო მიზნებისათვის, თუ შესრულებულია ყველა შემდეგი პირობა:

თ.ა) დროებით შემოტანილია დამტკიცებული დაწესებულების მიერ საკუთარი საჭიროებისათვის, არა უმეტეს წინასწარ განსაზღვრული რაოდენობისა და გამოიყენება მხოლოდ ასეთი დაწესებულების მიერ მისი ზედამხედველობითა და პასუხისმგებლობით;

თ.ბ) არ გამოიყენება ეკონომიკური საქმიანობისათვის;

თ.გ) საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის დროს რჩება უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის საკუთრებაში;

ი) სატრანსპორტო საშუალებები (გარდა გემებისა და საჰაერო საფრენი საშუალებებისა), თუ შესრულებულია შემდეგი პირობები:

ი.ა) რეგისტრირებულია უცხო ქვეყნის ტერიტორიაზე;

ი.ბ) რეგისტრირებულია პირზე, რომელიც არ არის საქართველოს მოქალაქე, და გამოიყენება მის მიერ საქართველოს ტერიტორიაზე გადასაადგილებლად;“;

ი¹) გემები და საჰაერო საფრენი საშუალებები; (17.07.2009. N1529)

კ) საქონელი დიპლომატიური და ტურისტული მიზნებისათვის, თუ საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის დროს რჩება უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის საკუთრებაში;

ლ) კომერციულ ოპერაციასთან დაკავშირებით შემოტანილი კონტეინერი, ქვესადგამი, შეფუთვა, ნიმუში, სარეკლამო ფილმი და სხვა საქონელი;

ლ.ა) კონტეინერი („კონტეინერების შესახებ“ ქენევის 1972 წლის კონვენციის მიხედვით);

ლ.ბ) ქვესადგამი;

ლ.გ) შეფუთვა (ნებისმიერი ნაკეთობა და მასალა, რომლებიც განკუთვნილია იმ სახით, რა სახითაც ისინი შემოტანილია საქონლის შეფუთვის, დაცვის, განთავსების, დამაგრების ან დანაწევრების მიზნით, გარდა შესაფუთი მასალისა, როგორცაა: ჩალა-ნამჯა, ქალაღი, შუშაბამბა, ბურბუშელა და სხვა);

ლ.დ) ნიმუში (ნაკეთობა, რომელიც არის გარკვეული კატეგორიის მზა საქონელი ან წარმოებისათვის გათვალისწინებული საქონლის ნიმუში, გარდა იდენტური ნაკეთობისა, რომელიც მიეწოდა იმავე პირის მიერ ან გაეგზავნა იმავე მიმღებს იმ რაოდენობით, რომელიც ერთად აღებული, საყოველთაოდ მიღებული ვაჭრობის წესების თანახმად, აღარ არის ნიმუში);

ლ.ე) სარეკლამო ფილმი (გამოსახულების გადაღებული მატარებლები (ფონოგრამით ან ფონოგრამის გარეშე), რომელიც აჩვენებს უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის მიერ გასაყიდად ან გასაქირავებლად შემოთავაზებული ნაკეთობის ან მოწყობილობის არსს, იმ პირობით, რომ ის გამოსადეგია პოტენციური კლიენტისათვის საჩვენებლად, მაგრამ არა საჯარო დათვალიერების დარბაზში, შემოტანილია ყოველი ფილმის თითო ასლის შემცველ საფუთავში და არ არის ფილმის უფრო დიდი ამანათი);

ლ.ვ) საქონელი, რომელიც შემოტანილია გამოცდის, შემოწმების, ცდებისა და ჩვენების ჩატარების მიზნით;

ლ.ზ) საქონელი, რომელიც გამოიყენება გამოცდის, შემოწმების, ცდებისა და ჩვენების ჩატარების პროცესში;

ლ.თ) გადაღებული და გამჟღავნებული კინემატოგრაფიული ფირები, აგრეთვე პოზიტიური და გამოსახულების მატარებელი ფირები, რომლებიც განკუთვნილია მათ კომერციულ გამოყენებამდე საჩვენებლად;

ლ.ი) ფირი, მაგნიტური ლენტი, მაგნიტური ფირი და ხმის ან გამოსახულების მატარებელი სხვა ფირი ან ლენტი, რომლებიც განკუთვნილია გახმოვანებისათვის, დუბლირებისა და ხმის ან გამოსახულების აღწარმოებისათვის;

ლ.კ) ჩაწერილი ინფორმაციის მატარებლები, რომლებიც განკუთვნილია უფასოდ გაგზავნილ და განკუთვნილ მონაცემთა ავტომატური გადამუშავებისათვის;

ლ.ლ) ნაწარმი (სატრანსპორტო საშუალებების ჩათვლით), რომელიც თავისი მახასიათებლებით შეიძლება გამოყენებულ იქნეს გარკვეული სახის ნაწარმის რეკლამირებისათვის ან გარკვეული მიზნით პროპაგანდისათვის.

მ) არარეზიდენტი ფიზიკური პირის (რომელიც ლეგიტიმურად და ტურისტული მიზნით რჩება საქართველოს ტერიტორიაზე არანაკლებ 24 საათისა და არა უმეტეს 6 თვისა ნებისმიერი 12-თვიანი პერიოდის განმავლობაში) მიერ შემოტანილი შემდეგი საქონელი:

მ.ა) პირადი საიუველირო სამკაული;

მ.ბ) ერთი ფოტოაპარატი, ერთი კინოკამერა, ერთი ვიდეოკამერა შესაბამისი ფირმით;

მ.გ) ერთი ბინოკლი, ერთი მონოკულარი, ერთი დურბინდი, ერთი ჭოგრი;

მ.დ) ერთი მუსიკალური ინსტრუმენტი;

მ.ე) ერთი ბგერათაღმწერი, ერთი მაგნიტოფონი, ერთი დიქტოფონი;

მ.ვ) ერთი რადიომიმღები;

მ.ზ) ერთი ფიჭური ან ერთი მობილური ტელეფონი;

მ.თ) ერთი ტელევიზორი;

მ.ი) ერთი პერსონალური კომპიუტერი და მისი მოწყობილობა;

მ.კ) ერთი კალკულატორი;

მ.ლ) ერთი ჩვეულებრივი და ერთი სასაეირნო საბავშვო ეტლი (თითო ბავშვზე);

მ.მ) ტანსაცმელი (ფეხსაცმელი);

მ.ნ) ერთი კარავი და კარვის სხვა მოწყობილობა;

მ.ო) სპორტული აღჭურვილობა (სათევზაო მოწყობილობა, ერთი ველოსიპედი ძრავის გარეშე, ერთი ნავი, თხილამურები და სხვა სპორტული აღჭურვილობა). (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის მიზნებისათვის:

ა) ტერმინი „ღონისძიება“ ნიშნავს:

ა.ა) სავაჭრო, სამრეწველო, სოფლის მეურნეობის ან კერამიკული ნაწარმის გამოფენას, ბაზრობას ან მსგავს საჩვენებელ გამოფენას;

ა.ბ) გამოფენას ან შეხვედრას, რომელიც ორგანიზებულია განათლების, ხელოვნების, სპორტის, მეცნიერების, კულტურის დონის ამდლებსათვის;

ა.გ) სხვადასხვა საერთაშორისო ორგანიზაციების ჯგუფების შეხვედრას;

ა.დ) ოფიციალური ან ღირსშესანიშნავი ხასიათის წარმომადგენლობით შეხვედრას, გარდა გამოფენებისა, რომლებიც ორგანიზებულია კერძო მიზნებისათვის, მაღაზიებსა და ბიზნესცენტრებში საქონლის გასაყიდად;

ბ) ტერმინი „სასწავლო დამხმარე საშუალებები“ ნიშნავს დამხმარე საშუალებებს, რომლებიც განკუთვნილია სასწავლო მიზნებისათვის ან პროფესიული წვრთნისათვის, როგორებიცაა მოდელები, ინსტრუმენტები, აპარატები და ხელსაწყო მექანიზმები;

გ) ტერმინი „დამტკიცებული დაწესებულება“ ნიშნავს კერძო ან საჯარო სასწავლო ან პროფესიულ დაწესებულებას, რომელიც არ ითვალისწინებს მოგების მიღებას და რეგისტრირებულია შესაბამისი სახელმწიფო ორგანოს მიერ, რომელიც,

როგორც სასწავლო დამხმარე საშუალებების მიმღები, გასცემს რწმუნებას დროებითი შემოტანის რეჟიმზე;

დ) ტერმინი „სამეცნიერო სამედიცინო მოწყობილობა“ ნიშნავს ინსტრუმენტებს, აპარატებს და ხელსაწყო მექანიზმებს, რომლებიც გამოიყენება სამეცნიერო-კვლევითი ან სასწავლო მიზნებისათვის.

3. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში შესაძლებელია იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებით მოექცეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დროებითი შემოტანისათვის განკუთვნილი, ამ მუხლის პირველი ნაწილის „მ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული საქონელი. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 129. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით

იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით შესაძლებელია საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოექცეს უცხოური საქონელი, რომელიც რჩება უცხოური საწარმოს/ორგანიზაციის ან არარეზიდენტი ფიზიკური პირის საკუთრებაში და არ შედის ამ კოდექსის 128-ე მუხლის პირველ ნაწილში მოცემულ საქონლის ჩამონათვალში.

მუხლი 130. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებული საქონლის მიმართ გადასახდელი თანხის განსაზღვრა

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის ყოველ სრულ და არასრულ კალენდარულ თვეზე გადაიხდებინება იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) იმ თანხის 3 პროცენტი, რომელიც გადაიხდებინებოდა საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს ამ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას. აღნიშნული თანხა გადახდილ უნდა იქნეს ყოველთვიურად, არა უგვიანეს საანგარიშო თვის მომდევნო თვის 15 რიცხვისა, ხოლო ბოლო გადახდა უნდა განხორციელდეს საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის დასრულების დღეს. დეკლარანტის სურვილის შემთხვევაში მთელი გადასახდელი თანხა შეიძლება გადახდილ იქნეს ერთდროულად. (17.07.2009. N1529)

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული, გადახდას დაქვემდებარებული თანხების ჯამური ოდენობა (საურავის გარეშე) არ უნდა აღემატებოდეს იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) იმ თანხას, რომელიც გადაიხდებინებოდა საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს ამ საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას.

2¹. როდესაც ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად მთელი გადასახდელი თანხა გადახდილია ერთდროულად, დროებითი შემოტანის ვადის გასვლამდე საქონლის რეექსპორტის შემთხვევაში დაბრუნებას ან/და მომავალ ვალდებულებათა ანგარიშში ჩათვლას ექვემდებარება სხვაობა მთელ გადახდილ თანხასა (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) და საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ფაქტობრივად ყოფნის ყოველ სრულ და არასრულ კალენდარულ თვეზე კუთვნილ საბაჟო გადასახდელებს შორის. (17.07.2009. N1529)

3. საბაჟო ორგანოსა და საქონლის მესაკუთრის თანხმობით დასაშვებია საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადაცემა სხვა პირის სარგებლობაში, რომელსაც აქვს საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციის წარდგენის უფლება და აკმაყოფილებს ამ თავით განსაზღვრულ პირობებს. დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის სხვა პირის სარგებლობაში გადაცემის დღიდან ამ პირს გადაეცემა აღნიშნული საბაჟო რეჟიმის დეკლარანტის უფლება-მოვალეობანი (მათ შორის, საბაჟო სანქციები). ამასთანავე, საქონლის გადამცემი პირი ვალდებულია გადაიხადოს იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) 3 პროცენტი საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე ყოფნის ყოველ სრულ და არასრულ კალენდარულ თვეზე იმ პერიოდისათვის, რომლის განმავლობაშიც იგი იყენებდა საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებულ საქონელს.

4. თუ იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებულ, დროებით შემოტანილ საქონელზე წარმოიშვა საბაჟო დავალიანება, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული საურავი საბაჟო დავალიანების თანხაზე გადაიხდევინება დავალიანების წარმოშობის დღიდან. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 131. საბაჟო ვალდებულების განსაზღვრა

1. თუ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებულ საქონელზე:

ა) საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის დარღვევისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმპორტის გადასახდელების თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით;

ბ) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმპორტის გადასახდელების თანხა განისაზღვრება ამ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის საფუძველზე საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში

გაშვების (იმპორტის) დეკლარაციის რეგისტრაციის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. თუ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული, იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებული საქონლის მიმართ საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის დარღვევისათვის ან თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისათვის წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმპორტის გადასახდელების თანხა ამავე კოდექსის მე-200 მუხლით გათვალისწინებული დროიდან განისაზღვრება ამ მუხლის პირველი ნაწილის შესაბამისად გაანგარიშებულ თანხასა და ამავე კოდექსის 130-ე მუხლით გადახდილი იმპორტის გადასახდელების თანხას შორის სხვაობით.

მუხლი 132. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის ან/და მისი მაკომპლექტებელი ნაწილების საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ გადამუშავება

1. საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას ამ რეჟიმში მოქცეული საქონელი ან/და მისი მაკომპლექტებელი ნაწილები საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და ამ კოდექსის 127-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრული ვადის ამოწურვამდე დაბრუნების პირობით გადამუშავებისათვის შეიძლება დროებით გატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ.

2. თუ ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დროებით გატანილი საქონელი, რომელიც საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული იყო იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრული გათავისუფლებით, ამ კოდექსის 127-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრული ვადის ამოწურვამდე დაბრუნდა გადამუშავების პროდუქტის სახით და მოექცა იმავე საბაჟო რეჟიმში, მაშინ მის მიმართ საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა.

3. თუ ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული დროებით გატანილი საქონელი, რომელიც საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული იყო იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივი გათავისუფლებით, ამ კოდექსის 127-ე მუხლის საფუძველზე განსაზღვრული ვადის ამოწურვამდე დაბრუნდა გადამუშავების პროდუქტის სახით და მოექცა იმავე საბაჟო რეჟიმში, მაშინ დეკლარანტმა უნდა უზრუნველყოს წარდგენილი გარანტიის გაზრდა ამ კოდექსის 43-ე მუხლის პირველი ნაწილით გაანგარიშებული საბაჟო ღირებულების საქონელზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის ოდენობით და ასეთ საბაჟო ღირებულებაზე ამ კოდექსის 130-ე მუხლის შესაბამისად გაანგარიშებული იმპორტის გადასახდელების თანხის გადახდა.

4. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული საქონლის დაბრუნებასთან დაკავშირებით (გარდა ამ მუხლის მე-2 და მე-3 ნაწილებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) წარმოიშობა საბაჟო ვალდებულება ამ კოდექსის 131-ე მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევებში და შესაბამისად გაანგარიშებული

იმპორტის გადასახდელების თანხის ოდენობით.

თავი XX. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავება

მუხლი 133. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. თუ ამ კოდექსის 123-ე, 131-ე და 143-ე–146-ე მუხლებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ დროებით გატანილი საქართველოს საქონლის მიმართ გამოყენებულ იქნეს საქონლის გადამუშავების ერთი ან ერთზე მეტი ოპერაცია და გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას გაშვებულ იქნეს თავისუფალ მიმოქცევაში იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ გათავისუფლებით.

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქართველოს საქონლის დროებითი გატანისას გადაიხდებინება ექსპორტის გადასახდელები და ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები, ასევე ხორციელდება ის საბაჟო პროცედურები, რომლებიც გათვალისწინებულია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქართველოს საქონლის ექსპორტისას.

3. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 134. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების შეზღუდვის პირობები

1. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმი არ შეიძლება გამოყენებულ იქნეს საქართველოს საქონლის მიმართ, თუ:

ა) მისი გატანა გამოიწვევს მასზე გადახდილი საბაჟო გადასახადის დაბრუნებას ან ჩათვლას; (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

ბ) იგი გატანამდე მიზნობრივი დანიშნულებით და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით თავისუფალ მიმოქცევაში იყო გაშვებული და ასეთი შეღავათების გამოყენების პირობა ძალაშია.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული შემთხვევისაგან გამონაკლისს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 135. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები

საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობებია:

ა) გადამუშავების პროდუქტში საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის იდენტიფიკაციის

შესაძლებლობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ხდება გადამუშავების პროდუქტის შეცვლა უცხოური საქონლით;

ბ) დეკლარანტის მიერ დასაბუთებული მონაცემების წარდგენა:

ბ.ა) იმ პირის შესახებ, რომელიც უშუალოდ ახორციელებს საქონლის გადამუშავების ოპერაციებს;

ბ.ბ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის, მისი გადამუშავების პროდუქტის, ნაშთებისა და ნარჩენების აღწერილობის, ხარისხისა და რაოდენობის შესახებ;

ბ.გ) საქონლის გადამუშავების ოპერაციების, მათი განხორციელების ვადებისა და საშუალებების შესახებ;

ბ.დ) გადამუშავების პროდუქტში საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის იდენტიფიკაციის საშუალებების შესახებ;

ბ.ე) საქონლის გადამუშავების ვადების შესახებ;

ბ.ვ) გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის ნორმის შესახებ;

ბ.ზ) გადამუშავების პროდუქტის უცხოური საქონლით შეცვლის შესახებ;

გ) დეკლარანტის მიერ საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანების არქონა.

მუხლი 136. საქონლის იდენტიფიკაცია გადამუშავების პროდუქტებში

1. საქონლისა და განხორციელებული გადამუშავების ოპერაციების გათვალისწინებით გადამუშავების პროდუქტებისა და გატანილი საქონლის იდენტიფიკაციისათვის დეკლარანტმა შესაძლებელია გამოიყენოს შემდეგი საშუალებები:

ა) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის მონიშვნა შტამპით, ციფრული ან სხვაგვარი მარკირებით;

ბ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლის დაწვრილებითი აღწერა, მისი ფოტოგადაღება, მასშტაბურად გამოსახვა;

გ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონლისა და მისი გადამუშავების პროდუქტის სინჯის ან/და ნიმუშის გამოკვლევის ან ანალიზის შედეგების შედარება;

დ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოსაქცევი საქონელზე მწარმოებლის მიერ დატანილი სერიული ნომრები ან სხვა მარკირება;

ე) დოკუმენტები, რომლებითაც დასტურდება საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმით გატანილ საქონელზე განხორციელებული გადამუშავების ოპერაციები;

ვ) იდენტიფიკაციის სხვა საშუალებები, რომლებიც ითვალისწინებს თანამედროვე ტექნოლოგიების გამოყენებას.

2. გადამუშავების პროდუქტებში საქონლის იდენტიფიკაციისათვის საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, აირჩიოს ამ მუხლის პირველი ნაწილით

გათვალისწინებული და მისთვის მისაღები საშუალებები.

3. დეკლარანტის მოთხოვნითა და საბაჟო ორგანოს თანხმობით, საქონლის იდენტიფიკაცია შესაძლებელია უზრუნველყოფილ იქნეს საქონლის გადამუშავების ოპერაციაში გამოყენებული ნედლეულის, მასალებისა და მაკომპლექტებლების, აგრეთვე გადამუშავების პროდუქტების წარმოების ტექნოლოგიის შესახებ წარდგენილი დეტალური მონაცემების გამოკვლევით ან საქონლის გადამუშავების ოპერაციაზე საბაჟო კონტროლის განხორციელებით.

მუხლი 137. საქონლის გადამუშავების ვადები

1. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას დეკლარანტი საქონლის გადამუშავების ვადას განსაზღვრავს საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და იგი არ უნდა აღემატებოდეს 2 წელს.

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების ვადა განისაზღვრება გადამუშავების პროცესის ხანგრძლივობისა და იმ დროის გათვალისწინებით, რომელიც საჭიროა გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოსატანად.

3. წინასწარ განსაზღვრული ვადა დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე შესაძლებელია გაგრძელდეს ერთჯერადად, არა უმეტეს ამ მუხლის პირველი ნაწილით დადგენილი ვადისა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. საქონლის გადამუშავების ვადა აითვლება საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევის დღიდან, ხოლო საქონლის ცალკეულ სასაქონლო პარტიებად გატანისას – ამ საბაჟო რეჟიმში საქონლის პირველი პარტიის მოქცევის დღიდან.

5. საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო უფლებამოსილია, საქონლის გადამუშავებასთან დაკავშირებული განსაზღვრული მოქმედებისათვის ან ცალკეული საქონლის გადამუშავებისათვის დაადგინოს კონკრეტული ვადები.

6. გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა საქონლის გადამუშავების ვადის დარღვევით ან გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოუტანლობა, გარდა ამ კოდექსის 148-ე მუხლის მე-2 ნაწილითა და 171-ე მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევებისა, ჩაითვლება რეჟიმის პირობების დარღვევად და გამოიწვევს პასუხისმგებლობას ამ კოდექსის 247-ე მუხლით გათვალისწინებული საბაჟო სამართალდარღვევისათვის. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 138. გამოსავლიანობის ნორმა და მისი გაანგარიშების მეთოდის განსაზღვრა

1. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისათვის დეკლარანტი საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით განსაზღვრავს გამოსავლიანობის ნორმას და საჭიროებისამებრ მისი გაანგარიშების მეთოდს იმ ფაქტობრივი პირობებიდან გამომდინარე, რომლებშიც ხორციელდება საქონლის

გადამუშავება, გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევისა.

2. დეკლარანტთან გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის ნორმის შეთანხმებისას საბაჟო ორგანო ითვალისწინებს საექსპერტო ორგანიზაციების (მათ შორის, საბაჟო ლაბორატორიების) დასკვნებს, რომლებიც ეფუძნება საქონლის გადამუშავების კონკრეტულ ტექნოლოგიურ პროცესს.

3. თუ საქონლის გადამუშავების ოპერაციას აქვს მუდმივი მახასიათებლები და იგი ხორციელდება განსაზღვრული ტექნიკური პირობების დაცვით, რომლის შედეგადაც იწარმოება იმავე ხარისხის გადამუშავების პროდუქტი, საქართველოს მთავრობის უფლებამოსილი, კომპეტენტური ორგანოები საბაჟო მიზნებიდან გამომდინარე ადგენენ გადამუშავების პროდუქტის გამოსავლიანობის სტანდარტულ ნორმებს.

მუხლი 139. იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად ან

ნაწილობრივ გათავისუფლების პირობები

1. ამ კოდექსის 140-ე მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული იმპორტის გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ გათავისუფლება შესაძლებელია მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას შემოტანილი გადამუშავების პროდუქტი დეკლარირებულია თავისუფალ მიმოქცევაში გასაშვებად:

ა) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მომქცევი დეკლარანტის მიერ;

ბ) ნებისმიერი რეზიდენტის მიერ, თუ მას თანხმობა მისცა საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მომქცევმა დეკლარანტმა, და საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები შესრულებულია.

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას შემოტანილი გადამუშავების პროდუქტი იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ არ თავისუფლდება, თუ არ შესრულდა საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმთან დაკავშირებული ყველა პირობა ან ვალდებულება.

მუხლი 140. გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო

ტერიტორიაზე შემოტანისას საბაჟო ვალდებულების

განსაზღვრა

1. თუ საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებული გადამუშავების პროდუქტის ამ კოდექსის 133-ე მუხლით გათვალისწინებული იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად ან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება (გარდა ამ კოდექსის 141-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა),

გადასახდელი თანხა განისაზღვრება ამ კოდექსის 43-ე მუხლის პირველი ნაწილით გაანგარიშებული გადამუშავების პროდუქტის საბაჟო ღირებულების საფუძველზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის ოდენობით.

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული გადასახდელი თანხის განსაზღვრისას გათვალისწინებული უნდა იქნეს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის და მისგან მიღებული გადამუშავების პროდუქტის სახეობა და რაოდენობა, აგრეთვე გადამუშავების პროდუქტის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაციის დღეს მოქმედი იმპორტის გადასახდელების განაკვეთები.

მუხლი 141. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის უსასყიდლოდ გადამუშავება

1. თუ დეკლარანტი დაადასტურებს, რომ საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავება განხორციელდა უსასყიდლოდ (კონტრაქტის ან საგარანტიო ვალდებულებების საფუძველზე, ასევე საწარმოო დეფექტის გამო), მაშინ გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას იგი თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული უნდა იქნეს იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან სრულად გათავისუფლებით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული შეღავათი არ ვრცელდება გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას, თუ საქონლის საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცევამდე საწარმოო დეფექტი გათვალისწინებული იყო მისი თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას.

მუხლი 142. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავება კომპენსაციის გადახდით

თუ საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავება ხორციელდება შესაბამისი კომპენსაციის გადახდით, გადამუშავების პროდუქტის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას იგი თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული უნდა იქნეს იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით. ასეთ შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულება განისაზღვრება ამ კოდექსის 140-ე მუხლის შესაბამისად.

მუხლი 143. სტანდარტული გაცვლის სისტემა

1. ამ კოდექსის 143-ე–146-ე მუხლების გამოყენებისას სტანდარტული გაცვლის სისტემა საშუალებას იძლევა, საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მისაღები გადამუშავების პროდუქტი შეიცვალოს უცხოური საქონლით (შემდგომში –

შემცვლელი პროდუქტი).

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია მიიღოს გადაწყვეტილება სტანდარტული გაცვლის სისტემის გამოყენების შესახებ.

3. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენებისას დეკლარანტის მოტივირებული განცხადების საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადასამუშავებლად გატანამდე მიიღოს გადაწყვეტილება შემცვლელი პროდუქტის შემოტანაზე (შემდგომში – წინასწარ შემოტანა).

4. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მისაღებ გადამუშავების პროდუქტთან დაკავშირებული, ამ თავით გათვალისწინებული დებულებები ვრცელდება აგრეთვე შემცვლელ პროდუქტზე.

მუხლი 144. შემცვლელი პროდუქტის სტანდარტული გაცვლის სისტემის გამოყენების პირობები

1. შემცვლელ პროდუქტს უნდა ჰქონდეს ისეთივე საქონლის კოდი, ხარისხი და ტექნიკური მაჩვენებლები, როგორც ექნებოდა საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის გადამუშავების შედეგად მიღებულ გადამუშავების პროდუქტს.

2. შემცვლელი პროდუქტის სტანდარტული გაცვლის სისტემის გამოყენება ნებადართულია იმ შემთხვევაში, თუ დეკლარანტი საბაჟო ორგანოს დაუდასტურებს ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მოთხოვნების შესრულებას და იმას, რომ გადასამუშავებელი საქონელი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გადის მხოლოდ ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 34-ე ნაწილის „გ“ ქვეპუნქტის მიზნებისთვის. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 145. შემცვლელი პროდუქტის წინასწარ შემოტანისას გარანტიის წარდგენა და საქონლის გატანის ვადები

1. შემცვლელი პროდუქტის წინასწარ შემოტანიდან (თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებიდან) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანამდე დეკლარანტმა უნდა განახორციელოს საგარანტიო უზრუნველყოფა იმპორტის გადასახდელების თანხის იმ ოდენობით, რომელიც გადაიხდებიან საქონლის (შემცვლელი პროდუქტის) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების დღეს. ამ შემთხვევაში საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანის ვადა, რომელიც აითვლება საბაჟო ორგანოს მიერ შემცვლელი პროდუქტის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან, არ უნდა აღემატებოდეს 2 თვეს.

2. დეკლარანტის დასაბუთებული შუამდგომლობის საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის ამ მუხლის პირველ ნაწილში მითითებული ვადა გააგრძელოს 1 თვით.

მუხლი 146. შემცვლელი პროდუქტის წინასწარ შემოტანისას
იმპორტის გადასახდელეების გაანგარიშება

თუ ამ კოდექსის 141-ე მუხლით სხვა რამ არ არის დადგენილი, შემცვლელი პროდუქტის წინასწარ შემოტანისას საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა:

ა) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან დადგენილ ვადებში გატანისას და გადასახდელი იმპორტის გადასახდელეები გაიანგარიშება ამ კოდექსის 140-ე მუხლის შესაბამისად;

ბ) საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის დარღვევისას და გადასახდელი იმპორტის გადასახდელეები გაიანგარიშება შემცვლელი პროდუქტის სახეობის, რაოდენობისა და საბაჟო ღირებულების გათვალისწინებით, მისი თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს მოქმედი საქართველოს კანონმდებლობის დებულებათა შესაბამისად.

თავი XXI. საქონლის ექსპორტი

მუხლი 147. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენება

1. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმი საშუალებას იძლევა, საქართველოს საქონელი გატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ, თუ გატარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები და განსაზღვრულ შემთხვევებში გადაიხდება ექსპორტის გადასახდელეები.

2. საქართველოს საქონელი, რომლის გატანა განზრახულია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ, უნდა მოექცეს საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში, გარდა იმ საქონლისა, რომელიც მოქცეულია საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში.

3. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული საქონელი გატანილი უნდა იქნეს საქონლის ექსპორტის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან 120 კალენდარულ დღეში, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ამ ვადის დარღვევის შემთხვევაში დეკლარანტი ვალდებულია 5 კალენდარულ დღეში საბაჟო ორგანოს წარუდგინოს შუამდგომლობა საბაჟო დეკლარაციის გაუქმების შესახებ ან შუამდგომლობა საქონლის გასატანად დადგენილი ვადის 10 კალენდარული დღით გაგრძელების თაობაზე. საქონლის გატანისა და საბაჟო პროცედურების შესრულებისათვის პასუხისმგებელია დეკლარანტი. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

4. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებული საქონელი საბაჟო

ზედამხედველობას ექვემდებარება საქონლის ექსპორტის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანამდე.

5. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების წესები განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით.

მუხლი 148. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმის გამოყენების პირობები

1. საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმი გამოიყენება, თუ საქონელი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისას იყო ისეთივე მდგომარეობაში, როგორშიც ექსპორტის საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღეს.

2. საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეულ საქონელზე გადამუშავების ვადის გასვლამდე შეიძლება განისაზღვროს ექსპორტის საბაჟო რეჟიმი, თუ დეკლარანტი საბაჟო ორგანოში წარადგენს საქონლის გასხვისების დამადასტურებელ დოკუმენტს. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

თავი XXII. თავისუფალი ზონა და თავისუფალი საწყობი

მუხლი 149. თავისუფალი ზონისა და თავისუფალი საწყობის არსი

1. თავისუფალი ზონა საშუალებას იძლევა, მისი ტერიტორია გამოყენებულ იქნეს მხოლოდ ამ კოდექსის 155-ე მუხლით ნებადართული საქმიანობისათვის, სადაც:

ა) იმპორტის გადასახდელების გადახდისათვის და სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებების გატარებისათვის უცხოური საქონლის შეტანა არ ითვლება საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცევად და, შესაბამისად, მასზე არ გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელები;

ბ) საქართველოს საქონლის მოთავსებისას გამოიყენება საბაჟო კანონმდებლობის ისეთივე ნორმები, როგორც გამოიყენება საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში ანალოგიური საქონლის მოქცევისას (მათ შორის, ენიჭება უცხოური საქონლის სტატუსი).

2. თავისუფალი საწყობი, რომლის საქმიანობისთვისაც სავალდებულოა შემოსავლების სამსახურის მიერ გაცემული ნებართვა, საშუალებას იძლევა, მისი ტერიტორია გამოყენებულ იქნეს მხოლოდ უცხოური საქონლის შენახვისა და თავისუფალ საწყობში რეალიზაციის (მყიდველის მიერ ნებისმიერი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრით) ან/და საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანის (რეექსპორტის) მიზნით, ამ ტერიტორიაზე იმპორტის გადასახდელების გადახდისათვის და სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებების გატარებისათვის უცხოური საქონლის შეტანა არ ითვლება საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცევად და, შესაბამისად, მასზე არ გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელები. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

მუხლი 150. თავისუფალი ზონის შექმნა და თავისუფალი
საწყობის მოწყობა

1. თავისუფალი ზონის შექმნა შესაძლებელია საქართველოს ნებისმიერ ტერიტორიაზე (გარდა საქართველოს კანონმდებლობით განსაზღვრული დაცული ტერიტორიებისა) წინასწარ განსაზღვრული ვადით.

2. დაინტერესებული პირის განცხადებისა და შესაბამისი გარანტიის წარდგენის საფუძველზე თავისუფალი ზონის შექმნის გადაწყვეტილებას იღებს საქართველოს მთავრობა.

3. თავისუფალი ზონა უნდა იყოს შემოსაზღვრული და შესაბამისად მონიშნული. თავისუფალ ზონაში უნდა განისაზღვროს შესასვლელი და გამოსასვლელი ადგილები, რათა თავიდან იქნეს აცილებული საქონლის სხვა ადგილებიდან შეტანა ან გატანა, და პერიმეტრის ზღუდე.

4. თავისუფალი ზონის შექმნისათვის წარსადგენი გარანტიის ოდენობას, თავისუფალი ზონის შექმნის პირობებს, მათი ფუნქციონირების, საქონლის შენახვისა და საბაჟო კონტროლის წესებს განსაზღვრავს საქართველოს მთავრობა შესაბამისი დადგენილებით.

5. „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონის შესაბამისად, თავისუფალი საწყობის საქმიანობის ნებართვას 5 წლის ვადით გასცემს შემოსავლების სამსახური. თავისუფალი საწყობის საქმიანობის ნებართვის მისაღებად, „ლიცენზიებისა და ნებართვების შესახებ“ საქართველოს კანონით დადგენილი პირობების გარდა, საჭიროა:

ა) თავისუფალი საწყობი აკმაყოფილებდეს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს. თავისუფალი საწყობის ტექნიკური და უსაფრთხოების მოთხოვნები განისაზღვრება საქართველოს მთავრობის შესაბამისი დადგენილებით;

ბ) ნებართვის მაძიებლის საკუთრებაში ან არანაკლებ 5 წლის ვადით დადებული საიჯარო ხელშეკრულებით მის მფლობელობაში არსებობდეს თავისუფალი საწყობისათვის განკუთვნილი მიწის ნაკვეთი და შენობა-ნაგებობა;

გ) წარდგენილ იქნეს საბაჟო გარანტია, რომლის ოდენობა განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. თავისუფალი საწყობის საქმიანობის მთელი ვადის განმავლობაში საბაჟო ვალდებულების შესრულების უზრუნველყოფის მიზნით, თუ პირველად წარდგენილი საბაჟო გარანტიის მოქმედების ვადა გადის, იგი ახლით უნდა შეიცვალოს;

დ) ნებართვის მაძიებელს არ ჰქონდეს საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება. 23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან.

მუხლი 151. თავისუფალ ზონასა და თავისუფალ საწყობში საბაჟო
კონტროლის განხორციელება

1. თავისუფალი ზონისა და თავისუფალი საწყობის შესასვლელებსა და გამოსასვლელებზე, თავისუფალი ზონისა და თავისუფალი საწყობის საზღვრებზე (პერიმეტრის ზღუდეზე) კონტროლს ახორციელებს საბაჟო ორგანო.

2. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია:

ა) განახორციელოს კონტროლი თავისუფალი ზონის ან თავისუფალი საწყობის პერიმეტრზე პირის, საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებაზე;

ბ) მოითხოვოს და მიიღოს თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში არსებული საქონლის დოკუმენტების ასლები;

გ) ნებისმიერ დროს დაათვალიეროს თავისუფალ საწყობში, აგრეთვე საფუძვლიანი ეჭვის არსებობისას თავისუფალ ზონაში შენახული საქონელი. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 152. თავისუფალი საწყობის მფლობელის ვალდებულებები

1. თავისუფალი საწყობის მფლობელი ვალდებულია:

ა) უზრუნველყოს საქონლის დაცვა და ხელი შეუწყოს საბაჟო კონტროლის განხორციელებას, რისთვისაც საბაჟო ორგანოს მოთხოვნის შესაბამისად თავისუფალ საწყობში უსასყიდლოდ უნდა გამოუყოს საბაჟო კონტროლისა და საბაჟო პროცედურებისათვის აუცილებელი სათავსი, მოწყობილობები და კავშირგაბმულობის საშუალებები;

ბ) გადაიხადოს საბაჟო გადასახდელები ამ მუხლის მე-2 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევებში.

2. საბაჟო ორგანოსთან შეუთანხმებლად თავისუფალი საწყობიდან საქონლის გატანის ან საქონლის დაკარგვის ანდა საქონლის სასაქონლო სახის იმდენად დაკარგვის შემთხვევაში, რომ თავისუფალი საწყობიდან გატანისას საქონელი ვერ იდენტიფიცირდება თავისუფალ საწყობში შეტანისას საქონლისთვის მინიჭებული საგარეო-ეკონომიკური საქმიანობის ეროვნული სასაქონლო ნომენკლატურის სასაქონლო კოდით, საბაჟო გადასახდელების გადახდის ვალდებულება ეკისრება თავისუფალი საწყობის მფლობელს, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც საქონლის განადგურება ან დანაკლისი ანდა სასაქონლო სახის ცვლილება გამოწვეულია ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული მიზეზით. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 153. საქონლის წარდგენა და დეკლარირება

1. თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში შესატანი საქონელზე საბაჟო ორგანოს წარედგინება მხოლოდ გამარტივებული საბაჟო დეკლარაცია, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი. (14.03.2008. N5916)

2. თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში შესატანი საქონელი ექვემდებარება წარდგენას და საბაჟო პროცედურების განხორციელებას, თუ:

ა) იგი მოქცეული იყო საბაჟო რეჟიმში, რომელიც დასრულდა თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში საქონლის შეტანით. ამასთანავე, საქონლის წარდგენა არ არის სავალდებულო, თუ საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულია საქონლის საბაჟო ორგანოში წარდგენის ვალდებულებისაგან გათავისუფლება;

ბ) იგი მოთავსებულ იქნა თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში

იმპორტის გადასახდელების დაბრუნების ან მათი გადახდისაგან გათავისუფლების შესახებ მიღებული გადაწყვეტილების საფუძველზე;

გ) მის მიმართ გამოიყენება ექსპორტის საბაჟო რეჟიმში მსგავსი საქონლის მოქცევისას გათვალისწინებული ღონისძიებები.

3. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია მოითხოვოს, აცნობონ იმ საქონლის შესახებ, რომელიც ექვემდებარება ექსპორტის გადასახდელების გადახდას ან რომლის მიმართაც საქონლის ექსპორტის საბაჟო რეჟიმის შემთხვევაში ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები.

4. ამოღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 154. თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში

საქონლის შენახვის ვადები

საქონელი თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში შენახვას ექვემდებარება ამ კოდექსის 150-ე მუხლით განსაზღვრული ვადით. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 155. თავისუფალ ზონასა და თავისუფალ საწყობში

ნებადართული საქმიანობა

1. თავისუფალ ზონაში დასაშვებია ნებისმიერი საქონლის შეტანა/გამოტანა (მათ შორის, ნებისმიერი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრა), შენახვა, გადამუშავება, მიწოდება ან/და მომსახურების გაწევა, თუ ამ მუხლით სხვა რამ არ არის გათვალისწინებული.

2. თავისუფალ ზონაში აკრძალულია:

ა) იარაღის, საბრძოლო მასალის გადამუშავება/მიწოდება;

ბ) ბირთვული, რადიოაქტიური ნივთიერებების გადამუშავება/მიწოდება;

გ) ნარკოტიკული და ფსიქოტროპული საშუალებების შეტანა, გადამუშავება, შენახვა ან/და მიწოდება;

დ) აქციზური საქონლის შეტანა, შენახვა, გადამუშავება ან/და მიწოდება, გარდა ამ მუხლის მე-3 ნაწილით განსაზღვრული შემთხვევისა.

3. თავისუფალ ზონაში დასაშვებია აქციზური საქონლის შეტანა ადგილზე მოხმარებისათვის ან/და გამოყენებისათვის და საქართველოს საქონლის შემთხვევაში ეს არ განიხილება, როგორც საქონლის ექსპორტი.

4. თავისუფალ საწყობში დამუშავების ოპერაციის რეჟიმში დასაშვებია მხოლოდ უცხოური საქონლის შეტანა, შენახვა ან/და თავისუფალ საწყობში რეალიზაცია (მყიდველის მიერ ნებისმიერი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განსაზღვრით) ან/და რეექსპორტი, გარდა ამ მუხლის მე-2 ნაწილის „ა“-„გ“ ქვეპუნქტებით გათვალისწინებული საქონლისა.

5. თავისუფალ საწყობში შესანახად მოთავსებული საქონლის მიმართ მისი შენახვის პერიოდში შესაძლებელია განხორციელდეს მხოლოდ ამ კოდექსის 111-ე მუხლით გათვალისწინებული მოქმედებები.

6. თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში საბაჟო ზედამხედველობის

განხორციელების მიზნით შესაძლებელია საქართველოს მთავრობის დადგენილებით დაწესდეს ცალკეული საქმიანობის სახეობაზე აკრძალვები და შეზღუდვები. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 156. ამოღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 157. ამოიღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 158. ამოღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 159. თავისუფალ ზონასა და თავისუფალ საწყობში აღრიცხვის წარმოება

1. თავისუფალ ზონაში საქონლის დასაწყობებისას საქონლის მომთავსებელი და ზონის მფლობელი, ხოლო თავისუფალ საწყობში საქონლის დასაწყობებისას თავისუფალი საწყობის მფლობელი ვალდებულია აწარმოოს საწყობის აღრიცხვა საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დამტკიცებული ფორმით. (14.03.2008. N5916)

2. ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული პირის მიერ საწყობში საქონლის შეტანისას იგი დაუყოვნებლივ უნდა აღრიცხოს საწყობის აღრიცხვის დოკუმენტში.

3. საწყობის აღრიცხვის დოკუმენტი ხელმისაწვდომი უნდა იყოს საბაჟო ორგანოსათვის, რომელიც ახორციელებს საქონლის იდენტიფიკაციას და აღრიცხავს საქონლის მოძრაობას.

მუხლი 160. თავისუფალი ზონის საქმიანობის შეწყვეტა

თავისუფალი ზონის საქმიანობა წყდება:

ა) ამ საქმიანობის ვადის გასვლისთანავე;

ბ) თავისუფალი ზონის მფლობელის განცხადების საფუძველზე;

გ) საქართველოს მთავრობის შუამდგომლობის საფუძველზე სასამართლოს გადაწყვეტილებით, თუ თავისუფალი ზონა აღარ შეესაბამება საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებულ მოთხოვნებს ან აღნიშნული მოთხოვნები არ სრულდება. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 161. თავისუფალი ზონიდან ან თავისუფალი საწყობიდან საქონლის გატანის პირობები

1. თუ საქართველოს კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი, თავისუფალი ზონიდან ან თავისუფალი საწყობიდან გასატანი საქონელი შეიძლება:

ა) გატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან;

ბ) გადატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის სხვა ადგილზე.

2. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის სხვა ადგილზე გადატანილი საქონლის მიმართ გამოიყენება ამ კოდექსის 44-ე-61-ე მუხლების დებულებები. (14.03.2008. N5916)

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილი არ ვრცელდება იმ საქონელზე, რომლის გატანა თავისუფალი ზონიდან ხდება საზღვაო ან საჰაერო გზით მის მიმართ საბაჟო რეჟიმის

გამოყენების გარეშე.

4. თავისუფალ ზონაში არსებული საქონლის საქართველოს ტერიტორიიდან გატანა განიხილება, როგორც საქონლის ექსპორტი. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 162. საბაჟო ღირებულების განსაზღვრის სპეციალური დებულებები

თუ საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა თავისუფალი ზონიდან ან თავისუფალი საწყობიდან გამოტანილი საქონლის მიმართ, ამ შემთხვევაში საბაჟო ღირებულება უნდა განისაზღვროს არსებული მეთოდების გამოყენებით. (14.03.2008. N5916)

მუხლი 163. ამოღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 164. ამოღებულია (14.03.2008. N5916)

მუხლი 165. საქონლის გატანისას საბაჟო ორგანოს ვალდებულება

საბაჟო ორგანო ვალდებულია თავისუფალი ზონიდან ან თავისუფალი საწყობიდან საქონლის გატანისას განახორციელოს კონტროლი საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებული ნორმების დაცვაზე.

თავი XXIII. საქონლის რეექსპორტი, მისი განადგურება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ და საქონლის გადაცემა სახელმწიფო საკუთრებაში

მუხლი 166. საქონლის რეექსპორტი

1. საქონლის რეექსპორტის საბაჟო დამუშავების ოპერაცია საშუალებას იძლევა, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონელი გატანილ იქნეს საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საბაჟო გადასახდელების გადახდისაგან გათავისუფლებით ან გადახდილი თანხის (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნებით ან/და მომავალ ვალდებულებათა ანგარიშში ჩათვლით, იმ საბაჟო რეჟიმისათვის დადგენილი პირობების გათვალისწინებით, რომელშიც მოქცეული იყო საქონელი. (17.07.2009. N1529)

2. საქონლის რეექსპორტის საბაჟო დამუშავების ოპერაციას შესაძლებელია დაექვემდებაროს უცხოური საქონელი ან საქართველოს საქონელი ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ განსაზღვრულ შემთხვევებში საქონლის რეექსპორტის საბაჟო დამუშავების ოპერაცია ხორციელდება საბაჟო ორგანოს წინასწარი შეტყობინებით. თუ განზრახულია საბაჟო საწყობში საქონლის შენახვის, საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების, საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში მოქცეული, თავისუფალ საწყობში არსებული საქონლის ან საქართველოს საქონლის (ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში) რეექსპორტი, საბაჟო ორგანოს წარედგინება საბაჟო დეკლარაცია.

(17.07.2009. N1529)

4. თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონელი, რომელსაც დადგენილია, რომ აქვს დეფექტი ან მისი რაოდენობა, ხარისხი, შეფუთვა ან აღწერილობა არ შეესაბამება საგარეო-ეკონომიკურ გარიგებას და ამ მიზეზით იგი უბრუნდება მომწოდებელს ან მის მიერ მითითებულ სხვა პირს, შესაძლებელია რეექსპორტირებულ იქნეს, თუ იგი:

ა) არ გამოიყენებოდა და მისი გადამუშავება არ განხორციელებულა საქართველოს ტერიტორიაზე, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც საქონლის გამოყენება დაკავშირებული იყო დეფექტის ან სხვა გარემოებების აღმოჩენასთან, რამაც გამოიწვია საქონლის დაბრუნება;

ბ) შეიძლება იდენტიფიცირებულ იქნეს საბაჟო ორგანოს მიერ;

გ) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების დღიდან 6 თვეში გატანილ იქნება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან.

5. ამ მუხლის მე-4 ნაწილის შესაბამისად საქონლის რეექსპორტისას ხორციელდება გადახდილი საბაჟო გადასახდელების (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) დაბრუნება ან/და მომავალ ვალდებულებათა ანგარიშში ჩათვლა. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

6. საქონლის რეექსპორტის გამოყენების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 167. საქონლის განადგურება საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ

1. საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით უცხოური საქონელი შეიძლება განადგურდეს საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ, რისთვისაც საქონლის მესაკუთრე ან/და მფლობელი (მათ შორის, საბაჟო საწყობის მფლობელი) საბაჟო ორგანოს წარუდგენს წერილობით შუამდგომლობას და ახორციელებს ზოგად დეკლარირებას. იმისათვის, რომ საქონლის განადგურებამ მნიშვნელოვანი ზიანი არ მიაყენოს გარემოს ან/და პირდაპირი ან პოტენციური საფრთხე არ შეუქმნას ადამიანის სიცოცხლესა და ჯანმრთელობას, საქონლის განადგურება დასაშვებია მხოლოდ გარემოს დაცვის ორგანოებთან შეთანხმებით.

2. არ შეიძლება განადგურდეს:

ა) კულტურული ფასეულობები;

ბ) გადაშენების საფრთხის წინაშე მყოფი ცხოველთა და მცენარეთა სახეობები, ასევე მათი ნაწილები და წარმოშობის წყაროები, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც მათი განადგურება ნებადართულია ეპიდემიისა და ეპიზოოტიის შეჩერების მიზნით;

გ) საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად ჩამორთმეული საქონელი ან საქონელი, რომელსაც ყადაღა აქვს დადებული, გარდა იმ შემთხვევებისა, როდესაც მისი განადგურება ნებადართულია ეპიდემიისა და ეპიზოოტიის შეჩერების მიზნით ან როდესაც იგი პირდაპირ ან პოტენციურ საფრთხეს უქმნის ადამიანის სიცოცხლესა და ჯანმრთელობას.

3. საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ საქონლის განადგურება ხდება მხოლოდ განმცხადებლის (საქონლის მესაკუთრის ან/და მფლობელის) ხარჯით. განადგურების

შედეგად მიღებული ნებისმიერი ნარჩენის ან ჯართის მიმართ გამოიყენება საბაჟო დამუშავების შესაბამისი ოპერაცია. ნარჩენი ან ჯართი საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ რჩება ამ კოდექსის 44-ე მუხლის მე-2 ნაწილში აღნიშნულ მოქმედებათა განხორციელებამდე.

4. საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის განადგურების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 168. საქონლის გადაცემა სახელმწიფო საკუთრებაში

1. საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით უცხოური საქონელი შეიძლება გადაცემულ იქნეს სახელმწიფო საკუთრებაში, რისთვისაც საქონლის მფლობელი საბაჟო ორგანოს წარუდგენს საქონლის მესაკუთრესთან შეთანხმებულ წერილობით შუამდგომლობას ან განცხადებას, თუ საქონლის მესაკუთრე თავად ახდენს საქონლის გადაცემას სახელმწიფო საკუთრებაში. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

2. საქონლის გადაცემა სახელმწიფო საკუთრებაში ხდება იმპორტის გადასახდელების გადახდის გარეშე, საქონლის მფლობელის ხარჯით.

3. სახელმწიფო საკუთრებაში საქონლის გადაცემის წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

კარი VI

საქონელი, რომელიც გაიტანება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან

თავი XXIV. საქონელი, რომელიც გაიტანება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან

მუხლი 169. საბაჟო ზედამხედველობა საქონელზე, რომელიც გაიტანება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან

1. საქონელი, რომელიც გაიტანება საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან, ექვემდებარება საბაჟო ზედამხედველობას. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია აღნიშნულ საქონელზე განახორციელოს საბაჟო კონტროლი.

2. საქონლის გატანა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან ხორციელდება შესაბამისი საბაჟო პროცედურების დაცვით, ამ კოდექსის 45-ე მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ადგილების გავლითა და საბაჟო ორგანოს მიერ განსაზღვრული საბაჟო მარშრუტით.

2¹. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანა იმ ადგილების გავლით, რომლებიც განსაზღვრული არ არის ამ კოდექსის 45-ე მუხლის მე-6 ნაწილში აღნიშნული საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით, ან სასაზღვრო საბაჟო ორგანოს არასამუშაო დროს დაიშვება საქონლის გამტანი პირის განცხადების საფუძველზე, მისივე ხარჯებით, საბაჟო ორგანოსთან შეთანხმებით და საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს მიერ დადგენილი წესით. (3.11.2009. N1911)

3. თუ წარმოიშვა ეჭვი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის

გატანაზე ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანილ საქონელზე დეკლარირებული მონაცემების უტყუარობის თაობაზე, საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია მტკიცებულებად ჩათვალოს დოკუმენტი ან დეკლარაცია, რომელიც გასცა სხვა ქვეყნის საბაჟო ორგანომ და ადასტურებს საქართველოდან გატანილი საქონლის ამ ქვეყანაში შეტანის რეგისტრაციას.

კარი VII

საბაჟო შეღავათები (პრეფერენციები)

თავი XXV. საბაჟო შეღავათები (პრეფერენციები)

მუხლი 170. საქონლის გათავისუფლება საბაჟო გადასახდელებისაგან

1. საბაჟო გადასახდელებისაგან საქონლის გათავისუფლების შემთხვევებს განსაზღვრავს საქართველოს პარლამენტი რატიფიცირებული და ძალაში შესული საერთაშორისო ხელშეკრულებებით, საქართველოს საგადასახადო კოდექსითა და „საბაჟო მოსაკრებლების შესახებ“ საქართველოს კანონით. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

2. დაუშვებელია მიზნობრივი დანიშნულებითა და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით შემოტანილი საქონლის სხვა მიზნით გასხვისება, დაგირავება, გასესხება ან სხვა დავალიანების დაფარვის უზრუნველსაყოფად გადაცემა, აგრეთვე სხვა პირის სარგებლობაში გადაცემა ან გამოყენება. იმპორტის გადასახდელების გადახდის შემთხვევაში ეს აკრძალვა არ მოქმედებს. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 171. დაბრუნებული საქონლის დაბეგვრა

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანილი საქართველოს საქონლის, რომელიც საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციიდან 3 კალენდარული წლის ვადაში, ხოლო საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმში მოქცეული გადაუმუშავებელი საქონლის შემთხვევაში – გადამუშავების ვადის გასვლამდე უცვლელ მდგომარეობაში დაუბრუნდა დეკლარანტს, რაც დასტურდება მის მიერ წარმოდგენილი დოკუმენტებით, შემოტანა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე ჩაითვლება საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცევად და მასზე არ გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა). (17.07.2009. N1529)

2. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრულ შემთხვევებსა და დეკლარანტის წერილობითი მოთხოვნის საფუძველზე ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ვადა გააგრძელოს ერთი კალენდარული წლით.

3. თუ საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანამდე იგი გაშვებულ იქნა თავისუფალ მიმოქცევაში მიზნობრივი დანიშნულებით და იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებით, ამ მუხლის პირველი ნაწილით

განსაზღვრული გადასახდელების გადახდისაგან გათავისუფლება დაიშვება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, როდესაც დაბრუნებული საქონელი შემოტანილია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე უცვლელ მდგომარეობაში და იმავე მიზნით.

4. თუ ამ მუხლის მე-3 ნაწილის შესაბამისად საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონელი სხვა მიზნითაა შემოტანილი, ამ საქონლის იმპორტის გადასახდელების ოდენობა უნდა შემცირდეს იმ ოდენობით, რომელიც გადახდილი იყო თავისუფალ მიმოქცევაში საქონლის პირველად გაშვებისას.

5. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან არ თავისუფლდება საქონელი:

ა) რომელიც გატანილი იყო საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საბაჟო ტერიტორიის გარეთ საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის შესაბამისად, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ამ საქონლის მდგომარეობა არ შეიცვალა მისი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანის შემდეგ;

ბ) რომლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისას ტარდება სავაჭრო პოლიტიკის ღონისძიებები.

6. ამ მუხლით განსაზღვრული იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან გათავისუფლება დაიშვება მხოლოდ იმ შემთხვევაში, თუ საქონელი საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე დაბრუნებულია იმავე მდგომარეობაში, როგორშიც იგი იყო საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანისას.

მუხლი 172. დაბრუნებული გადამუშავების პროდუქტის დაბეგრა

1. გადამუშავების პროდუქტზე, რომელიც საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის გამოყენების შემდეგ გატანილ იქნა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან და უცვლელ მდგომარეობაში ბრუნდება, ვრცელდება ამ კოდექსის 171-ე მუხლის დებულებები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში იმპორტის გადასახდელების ოდენობა განისაზღვრება საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის გადამუშავების საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი დებულებების საფუძველზე.

მუხლი 173. საზღვაო თევზჭერის პროდუქტებისა და ზღვის სხვა

პროდუქტების გათავისუფლება იმპორტის
გადასახდელებისაგან

თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის შესაბამისად საქონლის წარმოშობის განსაზღვრის წესებით სხვა რამ არ არის დადგენილი, საქონლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების (იმპორტის) საბაჟო რეჟიმში მოქცევად არ ჩაითვლება და, შესაბამისად, მასზე არ გადაიხდებიან იმპორტის გადასახდელები (გარდა საბაჟო მოსაკრებლისა) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემდეგი საქონლის შემოტანისას:

ა) საქართველოში რეგისტრირებული და საქართველოს ალმით მცურავი გემის მიერ მოპოვებული თევზჭერის პროდუქტები და ზღვის სხვა პროდუქტები;

ბ) პროდუქტები, რომლებიც საქართველოშია რეგისტრირებული და

საქართველოს ალმით მცურავი გადამამუშავებელ (მწარმოებელ) გემზე მიიღება ამ მუხლის „ა“ ქვეპუნქტში აღნიშნული პროდუქტებისაგან.

მუხლი 174. საბაჟო კონტროლისაგან გათავისუფლება

1. საბაჟო კონტროლისაგან გათავისუფლება ხდება მხოლოდ ამ კოდექსის საფუძველზე.

2. საბაჟო კონტროლისაგან გათავისუფლება არ ნიშნავს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით, საერთაშორისო ხელშეკრულებებითა და შეთანხმებებით გათვალისწინებული მოთხოვნების დარღვევის შემთხვევაში პასუხისმგებლობისაგან გათავისუფლებას.

3. საბაჟო კონტროლს არ ექვემდებარება საქართველოს პრეზიდენტი, პარლამენტის თავმჯდომარე, საქართველოს პარლამენტისა და საქართველოს მთავრობის წევრები, სხვა სახელმწიფოში საქართველოს დიპლომატიური წარმომადგენლობის დიპლომატიური და დიპლომატიური იმუნიტეტის მქონე ადმინისტრაციულ-ტექნიკური პერსონალი, მათი თანმხლები ოჯახის წევრები, პირადი ნივთები, გარდა საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

4. საბაჟო კონტროლს არ ექვემდებარება საქართველოში სხვა სახელმწიფოს დიპლომატიურ და მასთან გათანაბრებულ წარმომადგენლობათა დიპლომატიური და ადმინისტრაციულ-ტექნიკური პერსონალი (მათთან მცხოვრები ოჯახის წევრების ჩათვლით) და მათი პირადი ნივთები, გარდა საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული შემთხვევებისა.

5. საქართველოს საბაჟო საზღვრის გადაკვეთისას აკრძალულია სხვა სახელმწიფოს დიპლომატიური ფოსტისა და საკონსულო ვალიზას გახსნა ან დაკავება. თუ არსებობს სერიოზული ვარაუდის საფუძველი, რომ საკონსულო ვალიზაში მოთავსებულია საგნები, რომლებიც არ არის გათვალისწინებული ამ მუხლის მე-7 ნაწილით, საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს მოითხოვოს საკონსულო ვალიზას გახსნა სახელმწიფოს წარმომადგენელი უფლებამოსილი პირის მიერ საბაჟო ორგანოს თანამდებობის პირთა თანდასწრებით. საკონსულო ვალიზას გახსნაზე უარის შემთხვევაში იგი ბრუნდება გამოგზავნის ადგილზე.

6. ყველა გზავნილს, რომელიც შეადგენს დიპლომატიურ ფოსტასა და საკონსულო ვალიზას, უნდა ჰქონდეს თვალსაჩინო გარეგნული ნიშანი, რომელიც მიუთითებს გზავნილის ხასიათზე.

7. დიპლომატიური ფოსტა შეიძლება შეიცავდეს მხოლოდ დიპლომატიურ საბუთებსა და ოფიციალური სარგებლობისათვის გათვალისწინებულ საქონელს, ხოლო საკონსულო ვალიზა – მხოლოდ ოფიციალურ კორესპონდენციას, საბუთებს ან ოფიციალური სარგებლობისათვის გათვალისწინებულ საქონელს.

8. სხვა ქვეყნის დიპლომატიურ და საკონსულო კურიერებს უფლება აქვთ საქართველოში შემოიტანონ და საქართველოდან გაიტანონ პირადი სარგებლობისათვის გათვალისწინებული საქონელი ნაცვალგების პრინციპით, ორ ქვეყანას შორის არსებული საერთაშორისო ხელშეკრულებებისა და შეთანხმებების

საფუძველზე, საბაჟო კონტროლის გარეშე, საბაჟო გადასახადისა და მოსაკრებლებისაგან გათავისუფლებით. (29.12.2006. N4247 ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან)

9. სხვა სახელმწიფოს წარმომადგენლებზე, საპარლამენტო და სამთავრობო დელეგაციის, აგრეთვე ნაცვალგების პრინციპით უცხო ქვეყნის დელეგაციის იმ წევრებზე, რომლებიც საქართველოში ჩამოდიან სახელმწიფოთაშორის მოლაპარაკებებში, საერთაშორისო კონფერენციებსა და თათბირებში მონაწილეობის მისაღებად ან სხვა ოფიციალური დავალებით, აგრეთვე მათ თანმხლებ ოჯახის წევრებზე ვრცელდება ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული საბაჟო შეღავათები.

10. საბაჟო შეღავათები საერთაშორისო სამთავრობათაშორისო ორგანიზაციებისათვის, მათთან არსებული სხვა სახელმწიფოთა წარმომადგენლობებისათვის, აგრეთვე ამ ორგანიზაციებისა და წარმომადგენლობების პერსონალისათვის, მათი თანმხლები ოჯახის წევრებისათვის განისაზღვრება საქართველოს შესაბამისი საერთაშორისო ხელშეკრულებით.

11. სხვა სახელმწიფოს წარმომადგენლობის დიპლომატიურ პერსონალზე, საკონსულო თანამდებობის პირებსა და მათი ოჯახის წევრებზე, აგრეთვე ამ მუხლის მე-9 ნაწილში აღნიშნულ პირებზე, რომლებიც იმავე მიზნით გადაადგილდებიან ტრანზიტით საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის გავლით, ვრცელდება ამ მუხლის მე-4 ნაწილით გათვალისწინებული საბაჟო შეღავათები.

კარი VIII

საბაჟო ვალდებულება

თავი XXVI. საბაჟო ვალდებულების შესრულების გარანტია

მუხლი 175. ზოგადი დებულებანი

1. პირმა, რომელსაც წარმოეშვა ან შეიძლება წარმოეშვას საბაჟო ვალდებულება, უნდა წარადგინოს გარანტია, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. ერთ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით საბაჟო ორგანოს შეუძლია მოითხოვოს მხოლოდ ერთი გარანტიის წარდგენა.

3. მესამე პირს უფლება აქვს გარანტიის წარმდგენი ვალდებული პირის ნაცვლად წარადგინოს გარანტია.

4. გარანტიის წარდგენა საჭირო არ არის, თუ პირი, რომელსაც წარმოეშვა ან შეიძლება წარმოეშვას საბაჟო ვალდებულება, სახელმწიფო ხელისუფლების ან ადგილობრივი თვითმმართველობის ორგანოა.

5. გარანტიის წარდგენისა და გამოყენების, მისი წარდგენისაგან გათავისუფლების შემთხვევებს და საგარანტიო თანხის განსაზღვრის წესებს ადგენს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 176. გარანტიის წარდგენა

საბაჟო ორგანოში გარანტიის წარდგენა სავალდებულოა:

ა) უცხოური საქონლის საბაჟო ტერიტორიაზე გადაადგილებისას, გარდა საბაჟო საწყობში საქონლის განთავსებისა და ამ კოდექსის მე-100 მუხლის პირველი ნაწილის „ა“, „ბ“ და „გ“ ქვეპუნქტებში მითითებული ტრანსპორტით გადაადგილებული ნებისმიერი საბაჟო დამუშავების ოპერაციისათვის განკუთვნილი საქონლისა;

ბ) საბაჟო დამუშავების ოპერაციების მარეგულირებელი დებულებების საფუძველზე;

გ) თუ საბაჟო ორგანო დაადგენს, რომ წარმოშობილი საბაჟო ვალდებულების შესრულება არ არის უზრუნველყოფილი.

მუხლი 177. საერთო გარანტია

ამ კოდექსის 175-ე მუხლის პირველ და მე-3 ნაწილებში აღნიშნული პირების შუამდგომლობის საფუძველზე საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, მისცეს მათ უფლება საერთო გარანტიის წარდგენისა ორ ან ორზე მეტ ისეთ საბაჟო დამუშავების ოპერაციაზე ან საბაჟო პროცედურაზე, რომლის მიმართაც უკვე წარმოიშვა ან შესაძლებელია წარმოიშვას საბაჟო ვალდებულება. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 178. საგარანტიო თანხის ოდენობის განსაზღვრა

1. თუ გარანტიის წარდგენა სავალდებულოა, საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობისა და საქონლის ტრანზიტით გადაადგილებასთან დაკავშირებით დადგენილი მოთხოვნების შესაბამისად, საბაჟო ორგანო განსაზღვრავს საგარანტიო თანხის ოდენობას, რომელიც ეკვივალენტურია:

ა) ერთი ან რამდენიმე საბაჟო ვალდებულებისაგან წარმოშობილი გადასახდელი თანხისა, თუ აღნიშნული თანხის განსაზღვრა შესაძლებელია გარანტიის წარდგენის მოთხოვნის მომენტში;

ბ) საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით განსაზღვრული საგარანტიო თანხის ოდენობისა.

2. თუ საერთო გარანტია წარდგენილია ისეთ წარმოშობილი ან წარმოსაშობი საბაჟო ვალდებულების შესრულებაზე, რომლის სიდიდეც დროთა განმავლობაში იცვლება, საერთო გარანტიის თანხა განისაზღვრება იმ ოდენობით, რომელიც ნებისმიერ მომენტში უზრუნველყოფს საბაჟო გადასახდელების დაფარვას.

3. ამ კოდექსის 176-ე მუხლის „გ“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული შემთხვევისას საბაჟო ორგანო განსაზღვრავს საგარანტიო თანხის ოდენობას, რომელიც არ უნდა აღემატებოდეს ამ მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ და „ბ“ ქვეპუნქტებით დადგენილ ოდენობებს.

მუხლი 179. გარანტიის სახეები

1. საბაჟო ორგანოს წარედგინება შემდეგი სახის გარანტიები:

ა) საბანკო გარანტია;

ბ) ფინანსური რისკის დაზღვევის პოლისი;

გ) დეპოზიტი სახელმწიფო ხაზინაში.

2. ვალდებული პირი უფლებამოსილია საბაჟო ვალდებულება შეასრულოს ამ მუხლის პირველ ნაწილში აღნიშნული ნებისმიერი საშუალებით.

3. საჭიროების შემთხვევაში გარანტიის სხვა სახეს ადგენს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 180. საბანკო გარანტია

1. საბაჟო ორგანოსათვის წარსადგენი საბანკო გარანტიის გამცემი ბანკების ნუსხას, ერთი საბანკო გარანტიისა და ერთი ბანკის მიერ გასაცემი საბანკო გარანტიის მაქსიმალურ ოდენობას განსაზღვრავს საქართველოს ეროვნული ბანკი საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან შეთანხმებით.

2. საბანკო გარანტიით უზრუნველყოფილი საბაჟო გადასახდელების გადაუხდელობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს მოთხოვნისთანავე შესაბამის თანხას გარანტორი ჩარიცხავს საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში.

მუხლი 181. ფინანსური რისკის დაზღვევის პოლისი

1. საბაჟო ორგანოსათვის წარსადგენი ფინანსური რისკის დაზღვევის პოლისის გამცემი სადაზღვევო ორგანიზაციების ნუსხას, ერთი ფინანსური რისკის დაზღვევის პოლისისა და ერთი სადაზღვევო ორგანიზაციის მიერ გასაცემი პოლისის მაქსიმალურ ოდენობას განსაზღვრავს საქართველოს დაზღვევის ზედამხედველობის სამსახური საქართველოს ფინანსთა სამინისტროსთან შეთანხმებით.

2. ფინანსური რისკის დაზღვევის პოლისით უზრუნველყოფილი საბაჟო გადასახდელების გადაუხდელობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს მოთხოვნისთანავე შესაბამის თანხას დამზღვევი ჩარიცხავს საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში.

მუხლი 182. დეპოზიტი სახელმწიფო ხაზინაში

1. სახელმწიფო ხაზინაში სათანადო თანხა შეიტანება ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე – დეპოზიტების საბაჟო საბიუჯეტო შემოსულობების სახაზინო კოდზე, რის შესახებაც სახელმწიფო ხაზინა გასცემს შესაბამის ცნობას, საბაჟო ორგანოსათვის წარსადგენად.

2. შესაბამისი საბაჟო ორგანოს მიერ სახელმწიფო ხაზინისათვის წერილობითი ნებართვის გაცემის გარეშე აკრძალულია დეპოზიტზე თანხის შემტანის მიერ მისი განკარგვა.

3. სახელმწიფო ხაზინაში დეპოზიტით უზრუნველყოფილი საბაჟო გადასახდელების გადაუხდელობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანოს მოთხოვნისთანავე დეპოზიტის თანხა ჩარიცხება საქართველოს სახელმწიფო ბიუჯეტში.

მუხლი 183. გარანტიის შეთანხმება

1. გარანტიის წარმდგენი ვალდებული პირი უფლებამოსილია, ამ კოდექსის 179-ე მუხლში მითითებული გარანტიის სახეებიდან ამოირჩიოს წარსადგენი

გარანტია, ხოლო საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია, მოითხოვოს არჩეული გარანტიის შესრულება განსაზღვრულ ვადაში.

2. საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია უარი თქვას წარდგენილ გარანტიაზე, თუ:

ა) იგი ეწინააღმდეგება საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობას;

ბ) იგი, საგარანტიო თანხის ან/და გარანტიის მოქმედების ვადის გათვალისწინებით, ვერ უზრუნველყოფს წარმოსაშობი საბაჟო ვალდებულების შესრულებას.

მუხლი 184. ახალი ან დამატებითი გარანტიის წარდგენა

თუ საბაჟო ორგანო დაადგენს, რომ წარდგენილი გარანტიის საგარანტიო თანხა არასაკმარისია ან მისი მოქმედების ვადა ველარ უზრუნველყოფს წარმოსაშობი საბაჟო ვალდებულებების შესრულებას, საბაჟო ორგანო ვალდებულია, ამ კოდექსის 175-ე მუხლის პირველ ნაწილში მითითებული პირისაგან მოითხოვოს პირველად წარდგენილი გარანტიის ახლით შეცვლა ან დამატებითი გარანტიის წარდგენა.

მუხლი 185. გარანტიის გაუქმება ან შესრულება

1. თუ არ წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, შესრულდა საბაჟო ვალდებულება ან შეწყდა მისი წარმოშობის საფუძვლები, საბაჟო ვალდებულების შესრულების უზრუნველსაყოფად წარდგენილი გარანტიები უქმდება.

2. თუ საბაჟო დავალიანება ნაწილობრივ დაფარულია ან საბაჟო დავალიანება შესაძლოა წარმოიშვას მხოლოდ საბაჟო გადასახდელების უზრუნველყოფილი თანხის ნაწილზე, ვალდებული პირის მიერ საბაჟო ორგანოში წარდგენილი განცხადების საფუძველზე საგარანტიო თანხის ნაწილი ექვემდებარება გაუქმებას.

3. დადგენილ ვადაში საბაჟო გადასახდელების თანხის გადაუხდელობის შემთხვევაში საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია სასამართლოს გადაწყვეტილების გარეშე მოითხოვოს წარდგენილი გარანტიის შესრულება საბაჟო გადასახდელების თანხისა და საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღიდან დარიცხული, საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული საურავის გადახდით.

თავი XXVII. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა

მუხლი 186. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს

საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილი საქონლის

დეკლარირებისას(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანილ საქონელზე (გარდა ამ კოდექსის 187-ე მუხლით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან, თუ იგი:

ა) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას;

ბ) მოექცა იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში.

2. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოსატან საქონელზე საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო ორგანოში წინასწარ წარდგენილი საბაჟო დეკლარაციით დეკლარირებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანისას, თუ იგი:

ა) თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებისას ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას;

ბ) მოექცა იმპორტის გადასახდელების გადახდისაგან ნაწილობრივ გათავისუფლებით საქონლის დროებითი შემოტანის საბაჟო რეჟიმში.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან დეკლარანტი და საქონლის მესაკუთრე.

მუხლი 187. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის უკანონოდ შემოტანისას

1. ამ კოდექსის მიზნებისათვის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის უკანონოდ შემოტანა გულისხმობს ამავე კოდექსის 44-ე-47-ე მუხლებისა და 161-ე მუხლის მე-2 ნაწილის დებულებათა დარღვევას.

2. საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა:

ა) საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე იმ საქონლის უკანონოდ შემოტანის დღიდან, რომლის თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვება ექვემდებარება იმპორტის გადასახდელების გადახდას;

ბ) თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში მოთავსებული საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიის სხვა ადგილზე უკანონოდ გადაადგილების დღიდან.

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან დეკლარანტი, საქონლის მესაკუთრე და საქონლის მფლობელი.

მუხლი 188. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საბაჟო ზედამხედველობიდან საქონლის გატანისას

1. საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო ზედამხედველობიდან იმ საქონლის გატანის დღიდან, რომელიც ექვემდებარება საბაჟო გადასახდელებით დაბეგვრას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან დეკლარანტი, საქონლის მესაკუთრე და საქონლის მფლობელი.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილი აგრეთვე ვრცელდება საქონლის ისეთ გატანაზე, რომლის დროსაც საქონელს უსაფუძვლოდ ენიჭება საქართველოს საქონლის სტატუსი.

მუხლი 189. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი მოთხოვნებისა და პირობების შეუსრულებლობისას

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე საქონლის შემოტანის დღიდან საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა, თუ:

ა) არ სრულდება იმპორტის გადასახდელელებით დაბეგვრას დაქვემდებარებული საქონლის დროებითი დასაწყობების ან მის მიმართ შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის გამოყენების მოთხოვნები, გარდა ამ ნაწილის „ბ“ ქვეპუნქტში აღნიშნული შემთხვევისა;

ბ) არ სრულდება შესაბამის საბაჟო რეჟიმში საქონლის მოქცევისათვის ან იმპორტის გადასახდელელებზე შეღავათების გამოყენებისათვის დადგენილი პირობები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირი არის პირი, რომელმაც საქონელთან დაკავშირებული გარემოებებიდან გამომდინარე უნდა შეასრულოს იმპორტის გადასახდელელებით დაბეგვრას დაქვემდებარებულ საქონელთან, მის საბაჟო საწყობში დროებით შენახვასთან, დეკლარირებული საბაჟო რეჟიმის გამოყენებასთან ან ამ რეჟიმში საქონლის მოქცევასთან დაკავშირებული პირობები.

მუხლი 190. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში საქონლის მოხმარებისას ან გამოყენებისას

1. იმპორტთან დაკავშირებული საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში იმპორტის გადასახდელელების გადახდას დაქვემდებარებული საქონლის საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული პირობებისაგან განსხვავებულად მოხმარების ან გამოყენების დროს. თუ საქონელი დაიკარგა, საქონლის მფლობელი ვალდებულია დაუყოვნებლივ შეატყობინოს საბაჟო ორგანოს და წარუდგინოს მას საქონლის დაკარგვის უტყუარი მტკიცებულებები, რომლებიც დამოწმებულია შესაბამისი უფლებამოსილი სახელმწიფო ორგანოს მიერ. სხვა შემთხვევებში საქონელი ჩაითვლება თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული პირობებისაგან განსხვავებულად მოხმარებულად ან გამოყენებულად.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა იმ დღიდან, როდესაც თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში დაიწყება საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრული პირობებისაგან განსხვავებულად საქონლის მოხმარება ან გამოყენება.

3. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირი არის თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში საქმიანობის განმახორციელებელი პირი, რომელმაც მოიხმარა ან გამოიყენა საქონელი.

4. თუ საბაჟო ორგანო დაკარგულ საქონელს ჩათვლის თავისუფალ ზონაში ან თავისუფალ საწყობში მოხმარებულ ან გამოყენებულ საქონლად და შეუძლებელია ამ მუხლის მე-3 ნაწილის გამოყენება, საბაჟო გადასახდელების გადახდა დაეკისრება პირს, რომელიც საბაჟო ორგანოს ინფორმაციით იყო ამ საქონლის ბოლო მფლობელი.

მუხლი 191. შემთხვევები, როდესაც საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა

1. ამ კოდექსის 187-ე მუხლითა და 189-ე მუხლის პირველი ნაწილის „ა“ ქვეპუნქტით გათვალისწინებული, საქონლის იმპორტთან დაკავშირებული საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა, თუ ვალდებული პირი დაამტკიცებს, რომ ამ კოდექსის 45-ე–47-ე მუხლებითა და 161-ე მუხლის მე-2 ნაწილით დადგენილი, თავისუფალი ზონიდან ან თავისუფალი საწყობიდან საქონლის გატანასთან, დროებით შენახვასთან და შესაბამისი საბაჟო რეჟიმის პირობებთან დაკავშირებული ვალდებულებების შეუსრულებლობა გამოწვეულია ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის შედეგად საქონლის მთლიანად განადგურებით ან გაფუჭებით. ამ მუხლის გამოყენების მიზნით საქონელი გაფუჭებულად ჩაითვლება, თუ შეუძლებელია მისი შემდგომი გამოყენება.

2. იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებითა და მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონლის მიმართ საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა, თუ იგი გატანილია საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საბაჟო ორგანოს თანხმობით.

მუხლი 192. ნარჩენების საბაჟო სტატუსი

თუ ამ კოდექსის 191-ე მუხლის პირველი ნაწილის გათვალისწინებით იმ საქონლის, რომელიც იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებითა და მიზნობრივი დანიშნულებით გაშვებულია თავისუფალ მიმოქცევაში და საბაჟო ვალდებულება არ ითვლება წარმოშობილად, განადგურების შედეგად წარმოქმნილი ნარჩენები ჩაითვლება უცხოურ საქონლად.

მუხლი 193. მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელზე საბაჟო გადასახდელების გაანგარიშება

1. იმპორტის გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებითა და მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებული საქონლისათვის მიზნობრივი სტატუსის გაუქმების შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულების წარმოშობისას იმპორტის გადასახდელების თანხა განისაზღვრება საქონლის მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების საბაჟო დეკლარაციაში მითითებული საქონლის სახეობის, საბაჟო ღირებულებისა და რაოდენობის გათვალისწინებით ამ კოდექსის მე-200 მუხლის შესაბამისად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღისათვის მოქმედი საბაჟო გადასახდელების განაკვეთებით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის გათვალისწინებით იმპორტის

გადასახდელებზე შეღავათების გამოყენებითა და მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვებულ საქონელზე საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულების მთლიან თანხას უნდა გამოაკლდეს საქონლის მიზნობრივი დანიშნულებით თავისუფალ მიმოქცევაში გაშვების დროს გადახდილი გადასახდელების ოდენობა. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 194. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასატან საქონლის დეკლარირებისას

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გასატან საქონელზე საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღიდან, თუ მისი გატანა ექვემდებარება ექსპორტის გადასახდელების გადახდას.
2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან დეკლარანტი და საქონლის მესაკუთრე.

მუხლი 195. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან არადეკლარირებული საქონლის გატანისას

1. საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან იმ არადეკლარირებული საქონლის გატანისას, რომელიც ექვემდებარება ექსპორტის გადასახდელების გადახდას.
2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან საქონლის მესაკუთრე და საქონლის მფლობელი.

მუხლი 196. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანის პირობების შეუსრულებლობისას

1. საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან საქონლის გატანისას საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა იმ პირობების შეუსრულებლობისას, რომლებიც დაკავშირებულია ექსპორტის გადასახდელებისაგან საქონლის ნაწილობრივ ან სრულად გათავისუფლებასთან.
2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საბაჟო ტერიტორიიდან ექსპორტის გადასახდელებისაგან ნაწილობრივ ან სრულად გათავისუფლებით გატანილი საქონლის დანიშნულების ადგილისაგან განსხვავებულ ადგილზე მიტანის დღიდან. თუ საბაჟო ორგანო ვერ ახერხებს ამ დღის განსაზღვრას, საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა საქონლის გატანასთან დაკავშირებული პირობების შესრულებისათვის დადგენილი ვადის გასვლისას.
3. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ საბაჟო ვალდებულებასთან დაკავშირებით ვალდებული პირები არიან დეკლარანტი, საქონლის მესაკუთრე და

საქონლის მფლობელი.

მუხლი 197. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა აკრძალვებისა და შეზღუდვების არსებობისას

1. ამ კოდექსის 186-ე–190-ე და 194-ე–196-ე მუხლებით გათვალისწინებული საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა, თუ იგი შეეხება იმ საქონლის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანას ან საქართველოს საბაჟო ტერიტორიიდან გატანას, რომელთანაც დაკავშირებულია აკრძალვები ან შეზღუდვები.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილის დებულების გათვალისწინებით საბაჟო ვალდებულება არ წარმოიშობა საბაჟო ტერიტორიაზე ყალბი ფულის, ნარკოტიკების ან ფსიქოტროპული ნივთიერებების უკანონოდ შემოტანაზე, თუ იგი საბაჟო ორგანოს მკაცრი ზედამხედველობის გამო საქართველოს ტერიტორიაზე მიმოქცევაში არ შევიდა სამედიცინო და სამეცნიერო დანიშნულებით გამოყენებისა და ექპერტიზის ჩატარების მიზნით.

3. თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევებთან დაკავშირებული დებულებების შესაბამისად საბაჟო გადასახდელები წარმოადგენს ჯარიმის საფუძველს, ან საბაჟო გადასახდელების არსებობა წარმოადგენს სისხლის სამართლის საქმის აღძვრის საფუძველს, საბაჟო ვალდებულების წარმოშობა უნდა განისაზღვროს ამ მუხლის მე-2 ნაწილში აღნიშნული პირობების დაცვით.

მუხლი 198. საბაჟო გადასახდელებისაგან გათავისუფლების გამოყენების პირობები

თუ ამ კოდექსის 95-ე, 133-ე ან 170-ე–172-ე მუხლების თანახმად ხორციელდება იმპორტისა და ექსპორტის გადასახდელებისაგან საქონლის ნაწილობრივ ან სრულად გათავისუფლება, აღნიშნული გათავისუფლება ასევე უნდა შეეხოს იმ საქონელს, რომლის მიმართაც ამ კოდექსის 187-ე–190-ე, 195-ე ან 196-ე მუხლების შესაბამისად წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, იმის გათვალისწინებით, რომ სათანადო პირი არ უნდა შეიმჩნეოდეს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობის განზრახ დარღვევაში ან მის დაუდევრად გამოყენებაში და მას უნდა შეეძლოს იმის დამტკიცება, რომ საბაჟო გადასახდელებისაგან ნაწილობრივ ან სრულად გათავისუფლებასთან დაკავშირებული ყველა პირობა შესრულებულია.

მუხლი 199. სოლიდარული პასუხისმგებლობა

თუ ამ კოდექსის 186-ე–192-ე ან/და 194-ე–197-ე მუხლებით საბაჟო გადასახდელების გადახდაზე პასუხისმგებელია რამდენიმე პირი, ისინი ჩაითვლებიან გადახდაზე სოლიდარულად პასუხისმგებელ პირებად.

მუხლი 200. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დროის განსაზღვრა

1. ამ კოდექსის თანახმად საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დროს განსაზღვრისათვის გამოიყენება საქონელთან დაკავშირებული ექსპორტის ან იმპორტის გადასახდელების განაკვეთები, რომლებიც მოქმედებს საბაჟო

ვალდებულების წარმოშობის დღეს, თუ საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. თუ საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის ზუსტი დროის განსაზღვრა შეუძლებელია, მისი წარმოშობის დროდ ჩაითვლება ის დღე, როდესაც წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება საბაჟო ორგანოში არსებული ინფორმაციის საფუძველზე. ასეთი ინფორმაციის არარსებობის შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის დღედ ჩაითვლება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის დღე.

მუხლი 201. საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის ადგილი

1. საბაჟო ვალდებულება წარმოიშობა იმ ადგილას, სადაც ხორციელდება საბაჟო ვალდებულების წარმოშობასთან დაკავშირებული მოქმედებები.

2. თუ ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრული ადგილის დადგენა შეუძლებელია, საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის ადგილად ჩაითვლება ის ადგილი, სადაც საბაჟო ორგანოში არსებული ინფორმაციის საფუძველზე წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება. ასეთი ინფორმაციის არარსებობის შემთხვევაში საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის ადგილად ითვლება საბაჟო დეკლარაციის რეგისტრაციის ადგილი.

3. თუ საქონელი მოქცეულია საბაჟო რეჟიმში, საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის ადგილად ჩაითვლება ის ადგილი, სადაც საქონელი მოექცა საბაჟო რეჟიმში.

თავი XXVIII. საბაჟო ვალდებულების შესრულება

მუხლი 202. საბაჟო გადასახდელების გამოიანგარიშებისა და მათი გადახდის წესი

1. დეკლარანტი დაბეგვრის ობიექტის, გადასახდელის განაკვეთისა და შეღავათების გათვალისწინებით დამოუკიდებლად გამოიანგარიშებს გადასახდელ საბაჟო გადასახდელის თანხას, თუ საქართველოს საგადასახადო და საბაჟო კანონმდებლობებით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობით გათვალისწინებულ შემთხვევებში გადასახდელი საბაჟო გადასახდელის თანხის გამოიანგარიშების ვალდებულება შეიძლება დაეკისროს საბაჟო ორგანოს ან სხვა ვალდებულ პირს.

3. საბაჟო გადასახდელები გამოიანგარიშება შესაბამისი გადასახდელებისათვის საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი წესით.

4. საბაჟო გადასახდელების გადახდა ხორციელდება საბაჟო პროცედურების შესრულებისას საბაჟო ორგანოს მიერ რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის ან შეტყობინების საფუძველზე, ხოლო გადახდილი საბაჟო გადასახდელის თანხა საბაჟო პროცედურების შესრულებისას ან საბაჟო პროცედურების დასრულების შემდეგ აისახება ბიუჯეტის ანგარიშზე.

5. საბაჟო გადასახდელების გადახდა ხორციელდება ეროვნულ ვალუტაში –

ლარში ნაღდი ან უნაღდო ანგარიშსწორებით საბანკო დაწესებულების მეშვეობით, თუ საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობით სხვა რამ არ არის დადგენილი. საბანკო დაწესებულებების არარსებობის შემთხვევაში დეკლარანტი ფიზიკურ პირს უფლება აქვს საბაჟო გადასახდელები გადაიხადოს საბაჟო ორგანოს სალაროში მკაცრი აღრიცხვის ქვითრის სავალდებულო გამოწერით.

6. ვალდებული პირის საბაჟო ვალდებულება/დავალიანება შეიძლება შეასრულოს სხვა პირმა საქართველოს ეროვნული ბანკის მიერ სპეციალურად განსაზღვრული ფორმით. ასეთ შემთხვევაში შესრულებული საბაჟო ვალდებულება უკან დაბრუნებას არ ექვემდებარება. (17.07.2009. N1529)

მუხლი 203. საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის დარიცხვა

1. საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის დარიცხვა გულისხმობს საბაჟო ორგანოში კონკრეტული პერიოდისათვის ვალდებული პირის მიერ გადასახდელი საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის აღრიცხვას. დარიცხვა მოიცავს შესწორებით დარიცხვასა და სავარაუდო დარიცხვას. ამასთანავე, შესწორებითი დარიცხვის შემთხვევაში უქმდება სავარაუდო დარიცხვა.

2. საბაჟო ორგანოს უფლება აქვს განხორციელოს თითოეული ვალდებული პირის კუთვნილი საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის დარიცხვა საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობის თანახმად, შემდეგი ერთი ან ერთზე მეტი ინფორმაციის საფუძველზე:

ა) ვალდებული პირის საბაჟო დეკლარაცია;

ბ) შემოწმების მასალები და სხვა ინფორმაცია, რომელიც ცნობილია საბაჟო ორგანოსათვის.

3. თუ დეკლარანტი არ წარმოადგენს საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის დასარიცხად საჭირო ინფორმაციას, საბაჟო ორგანო უფლებამოსილია დაარიცხოს მას საბაჟო გადასახდელები ან/და საბაჟო სანქციის თანხა მის ხელთ არსებული ინფორმაციის საფუძველზე და გაუგზავნოს შესაბამისი შეტყობინება.

4. თუ საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობით არ არის გათვალისწინებული საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის გადახდა საბაჟო დეკლარაციის წარდგენასთან ერთად, აგრეთვე თუ საბაჟო ორგანო დაასკვნის, რომ ადრინდელი დარიცხვა შეცდომით განხორციელდა, საბაჟო ორგანომ საბაჟო გადასახდელები ან/და საბაჟო სანქციის თანხა უნდა დაარიცხოს ვალდებულ პირს და გაუგზავნოს მას შეტყობინება.

5. თუ საბაჟო გადასახდელის გადახდევინება დაკავშირებულია საბაჟო დეკლარაციის შევსებასთან, გადასახდელის გადახდის ვალდებულებათა ამსახველი დეკლარაციის შევსება განიხილება, როგორც:

ა) ამ გადასახდელის დარიცხვა;

ბ) შეტყობინება და საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილ ვადებში შესასრულებელი ვალდებულება.

6. ვალდებული პირის მიერ გადასახდელი საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის დარიცხული და გადახდილი თანხების აღრიცხვის წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

მუხლი 204. დარიცხვის ხანდაზმულობის ვადა

საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის დარიცხვის ხანდაზმულობის ვადაა 6 კალენდარული წელი, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ეს ვადა აითვლება შესაბამისი ვალდებულების წარმოშობის კალენდარული წლის დასრულებიდან.

მუხლი 205. შეტყობინება დარიცხულ საბაჟო ვალდებულებებზე

1. შეტყობინება არის საბაჟო ორგანოს ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტი, რომელიც წარედგინება ვალდებულ პირს. შეტყობინების შესრულება სავალდებულოა ამ კოდექსით განსაზღვრულ შემთხვევებში და დადგენილი წესით.

2. საბაჟო ორგანო ვალდებულია ვალდებულ პირს წარუდგინოს შეტყობინება, თუ დადგინდა საბაჟო ვალდებულების არსებობა, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის საფუძველი არის მხოლოდ საბაჟო დეკლარაცია და გადახდას დაქვემდებარებული გადასახდელების თანხა დეკლარირებულია საბაჟო დეკლარაციაში და ეს თანხა შეესაბამება საბაჟო ორგანოს მიერ გაანგარიშებულ გადასახდელის თანხას. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

3. შეტყობინებაში უნდა აღინიშნოს:

- ა) საბაჟო ორგანოს დასახელება და მისამართი;
- ბ) შეტყობინების გაგზავნის (გადაცემის) თარიღი;
- გ) ვალდებული პირის რეკვიზიტები (სახელი და გვარი; დასახელება, მისამართი);
- დ) ვალდებული პირის საიდენტიფიკაციო ნომერი (მისი არსებობის შემთხვევაში);
- ე) მისი წარდგენის საფუძველი საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობის აქტის იმ ნორმაზე მითითებით, რომლის თანახმადაც მოხდა საბაჟო ვალდებულებების დარიცხვა ან რომელიც დაარღვია ვალდებულმა პირმა;
- ვ) მისი შინაარსი (დაბეგვრის ობიექტი, დარიცხული გადასახდელის, საურავისა და ჯარიმის ოდენობა, საურავის დაწყების დღე, ამ მოთხოვნის შესრულების ვადა, გადახდის წესი);
- ზ) ვალდებული პირის უფლებები და მოვალეობანი (მათ შორის, შეტყობინების გასაჩივრების წესი);
- თ) მისი შესრულების უზრუნველყოფის ღონისძიებები, რომლებიც გამოიყენება ვალდებული პირის მიმართ ამ მოთხოვნის შეუსრულებლობის შემთხვევაში.

4. შეტყობინება შეიძლება გასაჩივრდეს ამ კოდექსით დადგენილი წესით.

5. შეტყობინების გაგზავნისა და ადრესატისათვის ჩაბარების პროცედურებზე

ვრცელდება საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 44-ე მუხლის დებულებები.
(17.07.2009. N1529)

მუხლი 206. საბაჟო გადასახდელების გადახდის ვადები

1. თუ საბაჟო ვალდებულების წარმოშობის საფუძველია საბაჟო დეკლარაცია, საბაჟო გადასახდელების გადახდა ხდება საქონლის საბაჟო პროცედურების დამთავრებამდე საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. თუ საბაჟო ვალდებულების შესრულების საფუძველს არ წარმოადგენს საბაჟო დეკლარაცია, გადასახდელი თანხა ექვემდებარება გადახდას დარიცხული საბაჟო ვალდებულების შესახებ შეტყობინების მიღებიდან 15 კალენდარულ დღეში.

3. თუ პირი სარგებლობს საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის შეცვლით (გაგრძელებით), გადასახდელი თანხა ექვემდებარება გადახდას არა უგვიანეს ამ შეცვლილი (გაგრძელებული) ვადის დასრულებისა.

4. გამარტივებული წესით საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას საბაჟო გადასახდელების თანხა ექვემდებარება იმ ვადაში გადახდას, რომელიც გათვალისწინებულია საბაჟო რეჟიმის მარეგულირებელი დებულებებით.

5. ამ კოდექსის 64¹ მუხლით გათვალისწინებულ შემთხვევაში საბაჟო გადასახდელების გადახდა ხდება საქონლის საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განხორციელებიდან არა უგვიანეს 30 კალენდარული დღისა. (15.07.2008. N207)

მუხლი 207. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის შეცვლის
ზოგადი პირობები

1. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის შეცვლად ითვლება საბაჟო გადასახდელის ან მისი ნაწილის გადახდისათვის დადგენილი ვადის გაგრძელება გარკვეული დროით.

2. რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის საფუძველზე წარმოშობილი საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადა შეიძლება შეიცვალოს გადასახდელის მთლიანი თანხის ან მისი ნაწილის მიმართ საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული საურავის დარიცხვით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. ვალდებული პირის წერილობითი განცხადების მიღებისა და ამ კოდექსით გათვალისწინებული შესაბამისი გარანტიის წარდგენის შემდეგ რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის საფუძველზე წარმოშობილი საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადა შეიძლება გაგრძელდეს 1 კალენდარული თვით.

4. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის გაგრძელების შესახებ გადაწყვეტილების მიღებისას საბაჟო ვალდებულებების დაფარვის გრაფიკზე იდება ხელშეკრულება.

5. საბაჟო ვალდებულებების დაფარვის ამ მუხლით გათვალისწინებული

პირობების დარღვევისას საბაჟო ორგანო ვალდებულია ვალდებული პირის მიმართ გამოიყენოს წარმოდგენილი გარანტიის შესრულება.

მუხლი 208. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის შეცვლის
გამომრიცხველი გარემოებები

1. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადა არ შეიძლება შეიცვალოს, თუ:

ა) იგი არ არის წარმოშობილი რეგისტრირებული საბაჟო დეკლარაციის საფუძველზე;

ბ) თუ დეკლარანტს აქვს შეუსრულებელი საგადასახადო ან/და საბაჟო დავალიანება;

გ) თუ წარდგენილი გარანტიის მოქმედების ვადა ან საგარანტიო თანხა ვერ უზრუნველყოფს საბაჟო ვალდებულების შესრულებას;

დ) ვალდებული პირის წინააღმდეგ აღძრულია სისხლის სამართლის საქმე საქართველოს საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევის გამო;

ე) მიმდინარეობს საგადასახადო სამართალდარღვევის, საბაჟო სამართალდარღვევის ან ადმინისტრაციული სამართალდარღვევის საქმის წარმოება ვალდებული პირის მიერ საგადასახადო ან/და საბაჟო კანონმდებლობის დარღვევის გამო.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული გარემოებების აღმოჩენისას საბაჟო ვალდებულებების შესრულების ვადის შეცვლასთან დაკავშირებით ნებისმიერი გადაწყვეტილება ითვლება ბათილად, ხოლო ამ გადაწყვეტილების შესასრულებლად დადებული ნებისმიერი ხელშეკრულება – ბათილ გარიგებად.

3. გადაწყვეტილების მიმღები უფლებამოსილი პირი ვალდებულია ამ მუხლის მე-2 ნაწილის თანახმად გადაწყვეტილების ბათილად ცნობის დღიდან 3 დღეში წერილობითი შეტყობინება გაუგზავნოს ვალდებულ პირს და შესაბამის საბაჟო ორგანოს.

მუხლი 209. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის შეცვლის
შესახებ გადაწყვეტილების მიმღები პირები

1. საბაჟო ვალდებულების შესრულების ვადის გაგრძელების შესახებ ვალდებული პირის დასაბუთებული წერილობითი განცხადების მიღების შემდეგ საბაჟო ვალდებულებების დაფარვის გადავადების უფლება აქვს შემოსავლების სამსახურის უფროსს/მის მოადგილეს. (23.02.2010. N2668 ამოქმედდეს 2010 წლის 1 აპრილიდან)

2. საბაჟო გადასახდელების გადახდის ვადის გაგრძელება არ ათავისუფლებს ვალდებულ პირს ბიუჯეტში საბაჟო გადასახდელების არადროულად ჩარიცხვის გამო დარიცხული საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული საურავის გადახდისაგან.

მუხლი 210. გადავადების მოქმედების შეწყვეტა

1. გადავადების მოქმედება წყდება შესაბამისი გადაწყვეტილების (ხელშეკრულების) ვადის ამოწურვისას ან შეიძლება შეწყდეს აღნიშნული ვადის ამოწურვამდე ამ კოდექსით გათვალისწინებულ შემთხვევებში.

2. გადავადება წყდება ვადამდე, თუ ვალდებული პირი დადგენილი ვადის ამოწურვამდე სრულად გადაიხდის გადასახდელების კუთვნილ თანხებს და საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებულ საურავს.

3. შესაბამისი გადაწყვეტილების მიმღები უფლებამოსილი პირი ვადამდე შეწყვეტს გადავადებას, თუ ვალდებული პირი არღვევს გადავადების პირობებს.

4. გადაწყვეტილება გადავადების ვადამდე შეწყვეტის შესახებ უფლებამოსილი პირის მიერ მისი მიღებიდან 5 დღის ვადაში წერილობით გადაეცემა ვალდებულ პირს. გადაწყვეტილების ასლი ამავე ვადაში ეგზავნება შესაბამის საბაჟო ორგანოს.

მუხლი 211. დარიცხული საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო

სანქციის თანხის გადახდევინება

თუ ვალდებულმა პირმა განსაზღვრულ ვადაში არ გადაიხადა დადგენილი საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხა, საბაჟო ორგანოები ამ ვალდებული პირის მიმართ ახორციელებენ საბაჟო ვალდებულებების შესრულების უზრუნველყოფის ღონისძიებებს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის XI თავით საგადასახადო ორგანოებისათვის დადგენილი წესით.

მუხლი 212. ბანკებისა და სხვა ორგანიზაციების ვალდებულებანი

საბაჟო ვალდებულების შესრულებასთან დაკავშირებით

1. ბანკები და ცალკეულ სახეობათა საბანკო ოპერაციების შემსრულებელი სხვა ორგანიზაციები ვალდებული არიან, უპირველეს ყოვლისა, შეასრულონ ვალდებული პირის საგადახდო დავალებები და საბაჟო ორგანოების გადაწყვეტილებები (საინკასო დავალებები) ვალდებული პირის საბანკო ანგარიშებიდან საბაჟო გადასახდელების გადახდის შესახებ.

2. ბანკების მიერ საგადახდო დავალება ან საინკასო დავალება სრულდება არა უგვიანეს აღნიშნული დავალების ან გადაწყვეტილების მიღების დღის მომდევნო საოპერაციო დღისა, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი. საინკასო დავალების მომსახურება ხორციელდება ვალდებული პირის ხარჯით იმავე ფასად, რომლითაც მისი საგადახდო დავალების შესრულება.

3. ვალდებული პირის ანგარიშზე ფულადი სახსრების არსებობისას ბანკს უფლება არა აქვს შეაფერხოს ვალდებული პირის საგადახდო დავალება ან საბაჟო ორგანოს საინკასო დავალება შესაბამის ბიუჯეტში გადასახდელის ჩარიცხვის თაობაზე. თუ ვალდებულ პირს ანგარიშზე არ აქვს ფულადი სახსრები ან ანგარიშებზე არსებული ფულადი სახსრები არასაკმარისია საგადახდო დავალების ან/და საინკასო დავალების შესასრულებლად, მათი აღსრულება ხორციელდება ამ ანგარიშებზე არსებული ფულადი სახსრების ჩარიცხვის შესაბამისად, არა უგვიანეს ყოველი ასეთი ჩარიცხვის დღის მომდევნო საოპერაციო დღისა.

4. ვალდებული პირის ანგარიშზე ფულადი სახსრების არსებობისას

ანგარიშებიდან თანხების ჩამოწერისა და ბიუჯეტში მათი გადარიცხვის თაობაზე ვალდებული პირის საგადახდო დავალების ან საბაჟო ორგანოს საინკასო დავალების დროულად შეუსრულებლობისათვის ბანკს დაერიცხება საურავი საქართველოს საგადასახადო კოდექსით დადგენილი წესით. ასეთ შემთხვევაში ვალდებულ პირს სანქცია არ დაეკისრება.

5. ვალდებული პირის მომსახურე ბანკის მიერ ან ცალკეულ სახეობათა საბანკო ოპერაციების შემსრულებელი ორგანიზაციების მიერ გადასახდელი თანხების ბიუჯეტში ჩარიცხვის ამ მუხლით დადგენილი წესის დარღვევა წარმოადგენს ბანკისა და ცალკეულ სახეობათა საბანკო ოპერაციების შემსრულებელი ორგანიზაციების ან/და მათი თანამდებობის პირების საგადასახადო სამართალდარღვევისათვის პასუხისგებაში ამ კოდექსითა და სხვა საკანონმდებლო აქტებით განსაზღვრული წესით მიცემის საფუძველს.

თავი XXIX. საბაჟო ვალდებულების შესრულების პირობები

მუხლი 213. საბაჟო ვალდებულების შესრულების პირობები

1. საბაჟო ვალდებულების შესრულება არის ვალდებული პირის ერთ-ერთი ძირითადი მოვალეობა. საბაჟო ვალდებულება სრულდება ვალდებული პირისათვის დაკისრებული სხვა ვალდებულებებისაგან დამოუკიდებლად.

2. საბაჟო ვალდებულების შესრულებად ჩაითვლება:

ა) დადგენილ ვადაში საბაჟო გადასახდელელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხის გადახდა;

ბ) საბაჟო გადასახდელელების თანხის ჩათვლისას – ჩათვლილი ნაწილი;

გ) საბაჟო რეჟიმში დეკლარირებულ და საბაჟო გადასახდელეების გადახდას დაქვემდებარებულ საქონელზე;

გ.ა) საბაჟო დეკლარაციის ძალადაკარგულად გამოცხადება;

გ.ბ) მის გაშვებამდე ჩამორთმევა, ამ კოდექსის 167-ე მუხლის შესაბამისად საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ განადგურება, ამ კოდექსის 168-ე მუხლის შესაბამისად სახელმწიფო საკუთრებაში მიქცევა, ამ კოდექსის 233-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებული ავარიისა და დაუძლეველი ძალის მოქმედების შედეგად საქონლის მთლიანი განადგურება;

დ) თუ ხანდაზმულობის ვადის გასვლასთან დაკავშირებით ვერ განხორციელდა დარიცხვა და ვალდებულებების შესრულების უზრუნველყოფის ღონისძიებები;

ე) თუ საქონლის, რომელთან დაკავშირებითაც ამ კოდექსის 187-ე მუხლის შესაბამისად წარმოიშვა საბაჟო ვალდებულება, საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე უკანონოდ შემოტანისას განხორციელდა მისი უსასყიდლოდ ჩამორთმევა.

3. ვალდებული პირი საბაჟო ვალდებულების შესრულებაზე პასუხს აგებს მთელი თავისი კუთვნილი ქონებით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

თავი XXX. საბაჟო გადასახდელეების ჩათვლა ან დაბრუნება

მუხლი 214. ზედმეტად გადახდილი საბაჟო გადასახდელების თანხის ჩათვლა ან დაბრუნება

1. თუ კონკრეტული საბაჟო გადასახდელის ან/და საბაჟო სანქციის გადახდილი თანხა აღემატება დარიცხული საბაჟო გადასახდელის ან/და საბაჟო სანქციის თანხას, გადამხდელის მოთხოვნის შემთხვევაში საბაჟო ორგანო:

ა) ზედმეტად გადახდილ თანხას გადამხდელს ჩაუთვლის მომავალი საბაჟო ვალდებულებების ანგარიშში;

ბ) ზედმეტად გადახდილ თანხას გადაიტანს სახელმწიფო ხაზინის ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე გადამხდელის სხვა საბაჟო გადასახდელების გადახდის ანგარიშებში კალენდარული წლის განმავლობაში გადასახდელების სახეებში მობილიზებული სახსრების ფარგლებში.

2. თუ საბაჟო გადასახდელებისა და საბაჟო სანქციების გადახდილი თანხების ჯამი აღემატება დარიცხული საბაჟო გადასახდელებისა და საბაჟო სანქციების თანხების ჯამს, გადამხდელის მოთხოვნის შემთხვევაში საბაჟო ორგანო მოთხოვნიდან 45 კალენდარულ დღეში გადამხდელს დაუბრუნებს დარჩენილ თანხას სახელმწიფო ხაზინის ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშის საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშიდან მასზე რიცხული ნაშთის ფარგლებში.

3. თუ გადამხდელის მიერ ზედმეტად გადახდილი თანხა გადაიტანება სხვა საბაჟო გადასახდელის ვალდებულებათა ანგარიშში, გადამხდელისათვის გაგზავნილ შეტყობინებაში უნდა აღინიშნოს, რომელი საბაჟო გადასახდელის ანგარიშზე (ანგარიშებზე) იქნა გადატანილი ზედმეტად გადახდილი თანხა.

4. გადამხდელის მიერ ბიუჯეტში ზედმეტად გადახდილი საბაჟო გადასახდელების ან/და საბაჟო სანქციის თანხა სხვა პირის საბაჟო დავალიანების დაფარვის ანგარიშში არ გადაიტანება.

მუხლი 215. საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე თანხების აკუმულირება

1. საბაჟო გადასახდელების ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების უზრუნველყოფისათვის საბაჟო ორგანოების მიერ ადმინისტრირებადი შემოსავლებიდან ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე ფაქტობრივად ჩარიცხული თანხების ნაწილი ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული პროცენტის ოდენობით ირიცხება საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე. თანხებს ამ ქვეანგარიშზე ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიან ანგარიშზე ფაქტობრივად ჩარიცხული თანხების პროპორციულად რიცხავს სახელმწიფო ხაზინა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით განსაზღვრულ შემთხვევაში ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშიდან საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე ჩასარიცხი თანხის პროცენტი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ინდივიდუალური

ადმინისტრაციულ-სამართლებრივი აქტით. ეს პროცენტი იმდენი უნდა იყოს, რომ უზრუნველყოფილ იქნეს ზედმეტად გადახდილი თანხის სრულად დაბრუნება ამ კოდექსით განსაზღვრულ ვადაში.(4.12.2009. N2233)

2¹. გარდა ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული შემთხვევისა, საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშზე თანხის ჩარიცხვა შესაძლებელია მოხდეს საქართველოს კანონმდებლობით გათვალისწინებული სხვა წყაროდანაც, საქართველოს ფინანსთა მინისტრის მიერ დამტკიცებული წესის შესაბამისად. (4.12.2009. N2233)

3. ბიუჯეტის შემოსულობების ერთიანი ანგარიშის საგადასახადო შემოსავლის ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების ქვეანგარიშიდან ზედმეტად გადახდილი თანხის დაბრუნების წესს განსაზღვრავს საქართველოს ფინანსთა სამინისტრო. (3.11.2009. N1911)

მუხლი 216. ზედმეტად გადახდილი საბაჟო გადასახდელების თანხის ჩათვლის ან დაბრუნების ხანდაზმულობის ვადა

ზედმეტად გადახდილი საბაჟო გადასახდელების თანხის ჩათვლის ან დაბრუნების მოთხოვნის წარდგენის ხანდაზმულობის ვადაა 6 წელი, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი. ეს ვადა აითვლება შესაბამისი ვალდებულების წარმოშობის კალენდარული წლის დასრულებიდან.

კარი IX საბაჟო დავა

თავი XXXI. საბაჟო დავის განხილვის საერთო წესი

მუხლი 217. საბაჟო დავის დაწყების საფუძველი

1. საბაჟო დავის დაწყების მატერიალური საფუძველია საბაჟო ორგანოს, დეკლარანტის, საქონლის მფლობელის, საქონლის მესაკუთრის ან სხვა ვალდებული პირის (შემდგომში – საბაჟო პროცედურების განმახორციელებელი პირის) მიერ საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი ვალდებულების დარღვევა.

2. საბაჟო დავის დაწყების ფორმალური საფუძველია საბაჟო ორგანოს წერილობითი გადაწყვეტილება ან საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით განსაზღვრულ ვადაში წერილობითი გადაწყვეტილების მიუღებლობა.

3. ამ მუხლის მე-2 ნაწილით განსაზღვრული საფუძვლის არსებობისას და საბაჟო ორგანოს წერილობითი გადაწყვეტილების წარდგენის უზრუნველყოფის შემთხვევაში საბაჟო პროცედურების განმახორციელებელ პირს ან მის წარმომადგენელს უფლება აქვს სადავო საკითხი გაასაჩივროს საქართველოს საგადასახადო კოდექსის VIII კარით დადგენილი წესით. (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

მუხლი 218. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

მუხლი 219. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

მუხლი 220. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

მუხლი 221. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

მუხლი 222. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

თავი XXXII. ამოღებულია (29.12.2006. N4256 ამოქმედდეს შემოსავლების სამსახურის შექმნისთანავე, მაგრამ არა უგვიანეს 2007 წლის 1 აპრილისა.)

კარი X

საბაჟო სამართალდარღვევა და პასუხისმგებლობა

თავი XXXIII. საბაჟო სამართალდარღვევისთვის პასუხისმგებლობის ზოგადი დებულებანი

მუხლი 232. საბაჟო სამართალდარღვევის ცნება (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო სამართალდარღვევად ითვლება პირის მართლსაწინააღმდეგო ქმედება (მოქმედება ან უმოქმედობა), რომლისთვისაც ამ კოდექსის XXXIV თავით გათვალისწინებულია პასუხისმგებლობა.

მუხლი 233. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პასუხისმგებლობის ზოგადი პრინციპები (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პირს შეიძლება დაეკისროს პასუხისმგებლობა მხოლოდ ამ კოდექსით დადგენილი საფუძვლით და წესით.

2. პირს არ შეიძლება განმეორებით დაეკისროს პასუხისმგებლობა ერთი და იმავე საბაჟო სამართალდარღვევისათვის.

3. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო სამართალდარღვევისათვის პირს იმ შემთხვევაში დაეკისრება სანქცია, თუ ამ ქმედებისთვის საქართველოს კანონმდებლობის შესაბამისად არ შეეფარდა სისხლის სამართლის

პასუხისმგებლობა.

4. საბაჟო სამართალდარღვევა განმეორებით ჩადენილად ჩაითვლება, თუ იგივე ქმედება ჩადენილია სამართალდარღვევის გამოვლენიდან 12 თვის განმავლობაში.

5. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის გამო პირის მიმართ საბაჟო სანქციის გამოყენება არ ათავისუფლებს მას კუთვნილი გადასახადებისა და მოსაკრებლების გადახდის ვალდებულებისაგან.

6. ამ კარით დადგენილი პასუხისმგებლობა არ დაეკისრება პირს, თუ საბაჟო სამართალდარღვევა გამოწვეულია დაუძლეველი ძალის პირობების მოქმედების შედეგად. დაუძლეველი ძალის პირობებად ითვლება ისეთი საგანგებო ან განსაკუთრებული გარემოებები, რომლებიც შეუძლებელს ხდის ამ კოდექსით დადგენილ ვალდებულებათა შესრულებას და რომელთა დადგომა არ არის დამოკიდებული პირის ნებაზე, მათ შორის:

ა) სტიქიური უბედურებები (მიწისძვრა, წყალდიდობა, მეწყერი, ზვავი, ხანძარი და სხვა);

ბ) საგარეო ვაჭრობის შეზღუდვა, საგანგებო/საომარი მდგომარეობის გამოცხადება, აგრეთვე სახელმწიფო ორგანოების სხვა გადაწყვეტილებები;

გ) მასობრივი არეულობა, გაფიცვა.

7. საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების დროს, თუ კანონით გაუქმებულია ან შემსუბუქებულია პასუხისმგებლობა ასეთი სამართალდარღვევის ჩადენისათვის, მოქმედებს ახალი კანონით დადგენილი ნორმა.

მუხლი 234. საბაჟო სანქცია (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საბაჟო სანქცია არის პასუხისმგებლობის ზომა ჩადენილი საბაჟო სამართალდარღვევისათვის.

2. საბაჟო სანქცია გამოიყენება საურავის, ფულადი ჯარიმის, აგრეთვე საბაჟო ორგანოს გადაწყვეტილებით – სამართალდარღვევის საქონლისა და სატრანსპორტო საშუალების უსასყიდლოდ ჩამორთმევის სახით, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

3. რამდენიმე საბაჟო სამართალდარღვევის გამოვლენისას საბაჟო სანქცია გამოიყენება თითოეული სამართალდარღვევისათვის ცალ-ცალკე.

4. თუ სამართალდამრღვევი ერთზე მეტი პირია, მათ ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო სანქცია დაეკისრებათ სოლიდარულად.

5. საბაჟო სანქციას საურავი არ ერიცხება.

მუხლი 235. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოება (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საბაჟო სამართალდარღვევათა საქმეებს აწარმოებენ, განიხილავენ და შესაბამის გადაწყვეტილებებს იღებენ საბაჟო ორგანოები თავიანთი კომპეტენციის

ფარგლებში, თუ ამ კოდექსით სხვა რამ არ არის დადგენილი.

2. ამ კოდექსით გათვალისწინებული საბაჟო სამართალდარღვევის გამოვლენისას დგება საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი არ დგება, თუ სამართალდარღვევა დაფიქსირებულია შემოწმების აქტში ან ქმედება შეიცავს დანაშაულის ნიშნებს.

3. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმში აღინიშნება:

ა) ოქმის დასახელება;

ბ) ოქმის შედგენის თარიღი და ადგილი;

გ) ოქმის შემდგენის, აგრეთვე იმ პირის თანამდებობა, სახელი და გვარი, რომელმაც გამოავლინა სამართალდარღვევა;

დ) სამართალდამრღვევი პირის დასახელება (არსებობის შემთხვევაში – საიდენტიფიკაციო ნომერი, ფიზიკური პირის შემთხვევაში – სახელი, გვარი, პირადი ნომერი);

ე) საბაჟო სამართალდარღვევის შინაარსი;

ვ) ამ კოდექსის ნორმა, რომელიც ითვალისწინებს პასუხისმგებლობას ამ სამართალდარღვევისათვის;

ზ) მოწმის გვარი, სახელი და მისამართი (მათი არსებობის შემთხვევაში);

თ) საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების უზრუნველყოფის ღონისძიებები (ასეთის გამოყენების შემთხვევაში);

ი) ოქმის შემდგენის, სამართალდამრღვევი პირის (მისი წარმომადგენლის), აგრეთვე საქმის წარმოების სხვა მონაწილეთა ხელმოწერები.

4. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი გასაცნობად წარედგინება საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების მონაწილე ყველა პირს. მათ უფლება აქვთ გამოთქვან შენიშვნები, რომლებიც აისახება ოქმში.

5. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმის ერთი ეგზემპლარი გადაეცემა სამართალდამრღვევ პირს. თუ სამართალდამრღვევი პირი ხელს არ აწერს ოქმს, ოქმში კეთდება შესაბამისი ჩანაწერი.

6. თუ პირი სადავოდ არ ხდის ჩადენილი საბაჟო სამართალდარღვევის ფაქტს და აღნიშნულს ადასტურებს ოქმზე ხელმოწერით, ხოლო სამართალდარღვევისათვის შესაძლებელია მხოლოდ ჯარიმის შეფარდება, მას შესაბამისი პასუხისმგებლობა დაეკისრება სამართალდარღვევის ადგილზე მხოლოდ ოქმის საფუძველზე, რომელიც ითვლება საბაჟო შეტყობინებად.

7. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმეზე საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი ადგენს:

ა) განეკუთვნება თუ არა საქმე შესაბამისი საბაჟო ორგანოს კომპეტენციას;

ბ) გამოთხოვილია ან/და მიღებულია თუ არა პირისაგან დამატებითი დოკუმენტები;

გ) შედგენილია თუ არა საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმი კანონის შესაბამისად;

დ) ჩადენილია თუ არა პირის მიერ საბაჟო სამართალდარღვევა;

ე) ექვემდებარება თუ არა პირი ამ კოდექსით გათვალისწინებულ

პასუხისმგებლობას.

8. შესაბამისი სამართლებრივი საფუძვლების არსებობის შემთხვევაში, საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი თანამდებობის პირი გამოსცემს ბრძანებას საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის შეწყვეტის შესახებ. ამ შემთხვევაში პირს სანქცია არ დაეკისრება.

9. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმის შედგენიდან 30 დღის ვადაში (გარდა ამ მუხლის მე-6 და მე-13 ნაწილებით გათვალისწინებული შემთხვევებისა) საქმის მასალებზე დაყრდნობით საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირი იღებს გადაწყვეტილებას, რომელიც ფორმდება შესაბამისი გადაწყვეტილებით/შეტყობინებით. საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმის შედგენიდან 30 დღის შემდეგ მიღებული გადაწყვეტილება/ შეტყობინება ბათილია.

10. დანაშაულის ნიშნების აღმოჩენის შემთხვევაში შესაბამისი მასალები დაუყოვნებლივ გადაეგზავნება შესაბამის საგამომიებო ორგანოს ქვემდებარეობის მიხედვით, ხოლო პირის მიმართ საბაჟო სამართალდარღვევისათვის სანქციის შეფარდების საკითხი გადაწყდება საქმეზე საგამომიებო ორგანოს ან სასამართლოს მიერ შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღების შემდეგ.

11. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოების უზრუნველსაყოფად გამოიყენება საქართველოს ადმინისტრაციულ სამართალდარღვევათა კოდექსის 244-ე, 245-ე, 247-ე, 248-ე და 249-ე მუხლებით განსაზღვრული ღონისძიებები. საბაჟო სანქციის აღსრულების უზრუნველსაყოფად საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოებისას სამართალდამრღვევი პირის, სამართალდარღვევის საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მიმართ გამოსაყენებელი უზრუნველყოფის ღონისძიებები და მათი განხორციელების წესი განისაზღვრება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (3.11.2009. N1911)

12. საბაჟო სამართალდარღვევის საქმის წარმოება და განხილვა, აგრეთვე შესაბამისი გადაწყვეტილების მიღება ხდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით დადგენილი წესით.

13. თუ 30 დღის ვადაში შეუძლებელია სამართალდამრღვევის დადგენა ან/და პირის იდენტიფიკაცია, უფლებამოსილი პირი გამოსცემს ინდივიდუალურ სამართლებრივ აქტს სამართალდარღვევის საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების სახელმწიფო საკუთრებაში მიქცევის და შესაბამისი ორგანოსთვის გადაცემის შესახებ.

14. უსასყიდლოდ ჩამორთმეული და სახელმწიფო საკუთრებაში გადაცემული საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების რეალიზაციის წესი განისაზღვრება საქართველოს პრეზიდენტის ბრძანებულებით.

15. ამ მუხლის პირველი-მე-11 ნაწილები არ ვრცელდება ამ კოდექსის 237-ე მუხლზე. ამ კოდექსის 237-ე მუხლით დადგენილი ვალდებულების გადახდევინება ხორციელდება გადაუხდელი საბაჟო გადასახდელების გადახდევინების წესის შესაბამისად.

საბაჟო სამართალდარღვევის საქმეზე საბაჟო ორგანოს მიერ მიღებული გადაწყვეტილება/შეტყობინება, ხოლო ამ კოდექსის 235-ე მუხლის მე-6 ნაწილით გათვალისწინებულ შემთხვევაში – საბაჟო სამართალდარღვევის ოქმიც, შეიძლება გაასაჩივროს პირმა, მისმა წარმომადგენელმა ამ კოდექსის IX კარით დადგენილი წესით.

თავი XXXIV. საბაჟო სამართალდარღვევათა
სახეები და პასუხისმგებლობა

მუხლი 237. საბაჟო გადასახდელების გადაუხდელობა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

თუ საბაჟო გადასახდელების თანხები გადახდილი არ არის საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში, პირი ვალდებულია ამ თანხებთან ერთად გადაიხადოს საურავი საქართველოს საგადასახადო კოდექსის 129-ე მუხლით გათვალისწინებული ოდენობითა და წესით.

მუხლი 238. დეკლარირების დადგენილ ვადაში
განუხორციელებლობა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1
იანვრიდან)

პირის მიერ დეკლარირების დადგენილ ვადაში განუხორციელებლობა, –
იწვევს პირის დაჯარიმებას 100 ლარით ყოველ დაგვიანებულ სრულ
(არასრულ) დღეზე, მაგრამ არა უმეტეს 500 ლარისა.

მუხლი 239. საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე საბაჟო
იდენტიფიკაციის საშუალებების მოხსნა/მოცილება ან/და
განადგურება

1. საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე საბაჟო იდენტიფიკაციის საშუალებების მოხსნა/მოცილება ან/და განადგურება, საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფ სატრანსპორტო საშუალებაში ან საბაჟო კონტროლის ზონაში არსებულ შენობა-ნაგებობაში შეღწევა, –

იწვევს საქონლის, სატრანსპორტო საშუალების ან/და შენობა-ნაგებობის მფლობელის დაჯარიმებას 5 000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედებები, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს საქონლის, სატრანსპორტო საშუალების ან/და შენობა-ნაგებობის მფლობელის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 10 000 ლარით.

მუხლი 240. საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება (26.03.2010. N2868 ამოქმედდეს 2010 წლის 31 მარტიდან.)

1. საბაჟო დეკლარაციასა და თანხმობის დოკუმენტაციაში არასწორი მონაცემის არსებობისას საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება

დეკლარანტის/წარმომადგენლის მიერ –

იწვევს პირის დაჯარიმებას დეკლარაციაში შემცირებული საბაჟო გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე დეკლარაციაში შემცირებული საბაჟო გადასახდელების თანხის 200 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 2000 ლარისა.

3. ამ მუხლის მიზნებისათვის, საბაჟო დეკლარაციასა და თანმხლებ დოკუმენტაციაში არასწორი მონაცემის არსებობად ჩაითვლება ისეთი მონაცემის შეტანა, რომლის არასწორობა დადასტურებულია მტკიცებულებებზე დაყრდნობით საბაჟო კონტროლის განხორციელებისას ან სისხლის სამართლის საქმეზე საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით. მხოლოდ ეჭვის არსებობა, რომელიც შეიძლება გახდეს საბაჟო ღირებულების კორექტირების ან საბაჟო ღირებულების განსხვავებული მეთოდით დადგენის საფუძველი, არ ქმნის სამართალდარღვევის შემადგენლობას.

მუხლი 241. არასატარიფო ღონისძიებების დაცვისთვის თავის

არიდება(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. ზოგადი დეკლარირებისას ან/და საბაჟო დეკლარაციის წარდგენისას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილ ვადაში არასატარიფო ღონისძიებების დაცვის დამადასტურებელი დოკუმენტის წარუდგენლობა, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 500 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარით.

მუხლი 242. საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საქონლის უკანონო

გადატანა ან გადმოტანა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1

იანვრიდან)

1. პირის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საქონლის გადატანა ან გადმოტანა საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად გადატანილი ან გადმოტანილი საქონლის საბაჟო ღირებულების 100 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა, ან ამ საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად გადატანილი ან გადმოტანილი საქონლის საბაჟო ღირებულების 100

პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 4000 ლარისა, აგრეთვე საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების ჩამორთმევას.

3. პირის მიერ საქართველოს საბაჟო საზღვარზე ტრანზიტული გადაადგილებისათვის განკუთვნილ სატრანსპორტო საშუალებებში განთავსებული საქონლის გადატანა ან გადმოტანა, ჩადენილი საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით ან მისგან მალულად, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარით.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 2000 ლარით.

მუხლი 243. საბაჟო ორგანოსთან შეუთანხმებლად საბაჟო

ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის გახსნა,

ხელმეორედ შეფუთვა, გადატვირთვა ან გადმოტვირთვა

1. საბაჟო ორგანოსთან შეუთანხმებლად საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის გახსნა, ხელმეორედ შეფუთვა, გადატვირთვა ან გადმოტვირთვა, –

იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას 500 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 1 500 ლარით.

მუხლი 244. თავისუფალი ზონისათვის დადგენილი მოთხოვნების

დარღვევა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. თავისუფალი ზონისათვის დადგენილი მოთხოვნების დარღვევით საქონლის გადაადგილება ან ამ ტერიტორიიდან გატანა, –

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 3000 ლარით.

2. თავისუფალ ზონაში უკანონო საწარმოო ან სავაჭრო საქმიანობა ან/და მომსახურება, შენობა-ნაგებობების მშენებლობა, საქონლის მოხმარება ან გამოყენება, –

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 3000 ლარით.

3. ამ მუხლის პირველი და მე-2 ნაწილებით გათვალისწინებული ქმედებები, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს თავისუფალი ზონის მფლობელის დაჯარიმებას 9000 ლარით.

მუხლი 245. საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირისათვის

წინააღმდეგობის გაწევა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1

იანვრიდან)

1. პირის მიერ საბაჟო ორგანოს უფლებამოსილი პირისათვის წინააღმდეგობის გაწევა, მისი კანონიერი გადაწყვეტილებისა და მოთხოვნის უგულვებელყოფა, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 2000 ლარით.

მუხლი 246. სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილებასთან

დაკავშირებული საქართველოს საბაჟო

კანონმდებლობის დარღვევა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. დანიშნულების საბაჟო ორგანოში/დანიშნულების ადგილას საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების გამოცხადების ვადის დარღვევა, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 100 ლარით ყოველ დაგვიანებულ სრულ (არასრულ) დღეზე, მაგრამ არა უმეტეს 1000 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 200 ლარით ყოველ დაგვიანებულ სრულ (არასრულ) დღეზე, მაგრამ არა უმეტეს 2000 ლარისა.

3. საბაჟო პროცედურების განხორციელებისას საბაჟო ორგანოს თანხმობის გარეშე საბაჟო კონტროლის ზონის დატოვება ან სატრანსპორტო საშუალების გადაადგილება, მოძრაობისათვის დადგენილი საბაჟო მარშრუტიდან გადახვევა, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 1000 ლარით.

4. ამ მუხლის მე-3 ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 2000 ლარით.

მუხლი 247. საბაჟო დამუშავების ოპერაციებზე საბაჟო

კანონმდებლობით დადგენილი პირობების დარღვევა

1. საბაჟო დამუშავების ოპერაციებზე საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი პირობების დარღვევა, –

იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას 500 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს ვალდებული პირის დაჯარიმებას 1 000 ლარით.

მუხლი 248. საქონლის დაკარგვა, განადგურება ან უკანონო

განკარგვა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების საბაჟო ზედამხედველობიდან გატანა/გასვლა, რასაც თან ახლავს საქართველოს საბაჟო კანონმდებლობით დადგენილი პირობების დარღვევა და რამაც გამოიწვია საბაჟო ზედამხედველობის ქვეშ მყოფი საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების დაკარგვა, განადგურება ან უკანონო განკარგვა, –

იწვევს საქონლის ან/და სატრანსპორტო საშუალების მფლობელის დაჯარიმებას იდენტურ/მსგავს საქონელზე ან/და სატრანსპორტო საშუალებაზე გადასახდელი იმპორტის გადასახდელების თანხის 100 პროცენტის ოდენობით.

მუხლი 249. დოკუმენტების შენახვის ვადის დარღვევა

1. ამ კოდექსის მე-17 მუხლით გათვალისწინებული დოკუმენტების შენახვის ვადის დარღვევა, –

იწვევს ამ დოკუმენტების შენახვაზე ვალდებული პირის დაჯარიმებას 300 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს ამ დოკუმენტების შენახვაზე ვალდებული პირის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 1 000 ლარით.

მუხლი 250. საბაჟო დეკლარაციაში საბაჟო ღირებულების შემცირება

ან გაზრდა (26.03.2010. N2868 ამოქმედდეს 2010 წლის 31 მარტიდან.)

1. საბაჟო დეკლარაციასა და თანმხლებ დოკუმენტაციაში საბაჟო ღირებულების შესახებ არასწორი მონაცემის არსებობისას საბაჟო ღირებულების შემცირება ან გაზრდა დეკლარანტის/წარმომადგენლის მიერ, რასაც არ გამოუწვევია საბაჟო გადასახდელების ოდენობის შემცირება, გარდა იმ შემთხვევისა, როდესაც ასეთი მონაცემის არსებობა სავალდებულო არ არის, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებასა და შემცირებულ ან გაზრდილ საბაჟო ღირებულებას შორის სხვაობის თანხის 10 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 500 ლარისა.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი წესით განსაზღვრულ საბაჟო ღირებულებასა და შემცირებულ ან გაზრდილ საბაჟო ღირებულებას შორის სხვაობის თანხის 20 პროცენტის ოდენობით, მაგრამ არანაკლებ 1000 ლარისა.

მუხლი 251. სატრანსპორტო საშუალების შემოსვლის/ჩამოფრენის ან

გასვლის/გაფრენის შესახებ საბაჟო ორგანოსათვის

შეუტყობინებლობა

1. ნავსადგურის, საფოსტო სამსახურის, რკინიგზის ან აეროპორტის მიერ სატრანსპორტო საშუალების შემოსვლის/ჩამოფრენის ან გასვლის/გაფრენის შესახებ საბაჟო ორგანოსათვის შეუტყობინებლობა, –

იწვევს ნავსადგურის, საფოსტო სამსახურის, რკინიგზის ან აეროპორტის დაჯარიმებას 5 000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი

განმეორებით, –

იწვევს ნავსადგურის, საფოსტო სამსახურის, რკინიგზის ან აეროპორტის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 10 000 ლარით.

მუხლი 252. საბაჟო საწყობის, თავისუფალი საწყობის ან უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მფლობელის მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სანებართვო პირობების შეუსრულებლობა (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

1. საბაჟო საწყობის, თავისუფალი საწყობის ან უბაჟო ვაჭრობის პუნქტის საქმიანობის ნებართვის მფლობელის მიერ საქართველოს კანონმდებლობით დადგენილი სანებართვო პირობების შეუსრულებლობა, –

იწვევს ნებართვის მფლობელის დაჯარიმებას 3 000 ლარით.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული ქმედება, ჩადენილი განმეორებით, –

იწვევს ნებართვის მფლობელის დაჯარიმებას ყოველ შემდგომ განმეორებაზე 9000 ლარით.

მუხლი 253. საბაჟო დეკლარაციაში არასწორი მონაცემების შეტანა(26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

საბაჟო დეკლარაციაში ამ კოდექსის 240-ე და 250-ე მუხლებით გათვალისწინებულის გარდა სხვა არასწორი მონაცემების შეტანა, რის შედეგადაც არასრულად ან არასწორად იდენტიფიცირდება დეკლარირებული საქონელი ან არასრულად ან არასწორად აისახება საბაჟო დეკლარაციაში სავალდებულოდ შესატანი სხვა ინფორმაცია, –

იწვევს პირის დაჯარიმებას 200 ლარით.

კარი XI

გარდამავალი და დასკვნითი დებულებანი

თავი XXXV. გარდამავალი და დასკვნითი დებულებანი

მუხლი 254. გარდამავალი დებულებანი

1. ამ კოდექსის ამოქმედებამდე გაცემული ლიცენზიები და ნებართვები 3 კალენდარული თვის ვადაში შესაბამისობაში უნდა იქნეს მოყვანილი ამ კოდექსით განსაზღვრულ სანებართვო მოთხოვნებთან.

2. ამ მუხლის პირველი ნაწილით გათვალისწინებული მოთხოვნების დადგენილ ვადებში შეუსრულებლობის შემთხვევაში ამ კოდექსის ამოქმედებამდე გაცემული ლიცენზიები და ნებართვები გამოცხადდეს ძალადაკარგულად.

3. ამ კოდექსის პროცედურული დებულებები ვრცელდება ამ კოდექსის

ამოქმედების დღიდან დეკლარირებულ საბაჟო დამუშავების ოპერაციებზე.

4. ამ კოდექსის ამოქმედებამდე დეკლარირებულ საბაჟო რეჟიმებზე ვრცელდება საქართველოს საბაჟო კოდექსი (პარლამენტის უწყებანი, N47-48, 31.12.1997, გვ. 86) და მის შესაბამისად გამოცემული კანონქვემდებარე ნორმატიული აქტები.

5. საქართველოში ნავთობის მსუბუქი, საშუალო და მძიმე დისტილატებისათვის არ გამოიყენება ამ კოდექსის მე-7 მუხლის 30-ე ნაწილის „დ“-„ვ“ ქვეპუნქტებით განსაზღვრული საბაჟო რეჟიმები და საქონლის გადატანა თავისუფალ ზონაში და თავისუფალ საწყობში. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

6. აკრძალულია აქციზური მარკებით ნიშანდების გარეშე მარკირებას დაქვემდებარებული თამბაქოს ნაწარმის საქართველოს საბაჟო ტერიტორიაზე შემოტანა ან/და გადაადგილება (მათ შორის, ტრანზიტი დანიშნულების ქვეყნის აქციზური მარკის გარეშე. თუ დანიშნულების ქვეყანას არ გააჩნია აქციზური მარკით სავალდებულო ნიშანდების მოთხოვნა, მაშინ საბაჟო ორგანოს შესაბამისი სამსახური ახორციელებს თამბაქოს ნაწარმის გაცილებას საბაჟო გამშვებ პუნქტამდე), გარდა უბაჟო ვაჭრობის პუნქტისათვის განკუთვნილი თამბაქოს ნაწარმისა, უცხო ქვეყნის უბაჟო ვაჭრობის ზონაში რეალიზებისათვის განკუთვნილი თამბაქოს ნაწარმისა და აქციზური მარკის გარეშე თამბაქოს ნაწარმით ვაჭრობის ნებადართულ ქვეყნებში ექსპორტისა.

7. საქართველოს საბაჟო საზღვარზე მილსადენითა და ელექტროგადამცემი ხაზებით გადაადგილებული საქონლის საბაჟო პროცედურების განხორციელების წესებს ადგენს საქართველოს ფინანსთა მინისტრი შესაბამისი ბრძანებით.

7¹. საქართველოს საბაჟო საზღვარზე საავტომობილო, სარკინიგზო და საჰაერო ტრანსპორტით გადაადგილებული საქონლის საბაჟო პროცედურების განხორციელების წესები დგინდება საქართველოს ფინანსთა მინისტრის ბრძანებით. (17.07.2009. N1529)

8. „საქართველოს მოქალაქეების მიერ საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოყვანილი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე კეთილსინდისიერად შეძენილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალებების რეგისტრაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-6 მუხლით განსაზღვრული პირი თავისუფლდება ამ კოდექსის 238-ე და 242-ე მუხლებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობისგან და საბაჟო დეკლარირების ვალდებულებისგან, თუ იგი „საქართველოს მოქალაქეების მიერ საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოყვანილი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე კეთილსინდისიერად შეძენილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალებების რეგისტრაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის ამოქმედებიდან 4 თვის ვადაში, საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით საჯარო სამართლის იურიდიულ პირში –

საქართველოს შინაგან საქმეთა სამინისტროს მომსახურების სააგენტოში წარადგენს სათანადო განცხადებას ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე 2006 წლის 1 ივლისამდე კეთილსინდისიერად შეძენილი და საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით 2006 წლის 1 ივლისამდე შემოყვანილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალების რეგისტრაციის შესახებ და უზრუნველყოფს აღნიშნული მექანიკური სატრანსპორტო საშუალების რეგისტრაციას. (11.03.2008. N6847 მოქმედებს ამოქმედებიდან 4 თვის განმავლობაში.)

9. „საქართველოს მოქალაქეების მიერ საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოყვანილი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე კეთილსინდისიერად შეძენილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალებების რეგისტრაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის მე-8 მუხლით განსაზღვრული პირი თავისუფლდება ამ კოდექსის 238-ე და 242-ე მუხლებით გათვალისწინებული პასუხისმგებლობისგან, თუ იგი „საქართველოს მოქალაქეების მიერ საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით შემოყვანილი, ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე კეთილსინდისიერად შეძენილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალებების რეგისტრაციის წესის შესახებ“ საქართველოს კანონის ამოქმედებიდან 4 თვის ვადაში, საქართველოს კანონმდებლობის მოთხოვნათა დაცვით საქართველოს ფინანსთა სამინისტროს შემოსავლების სამსახურში წარადგენს სათანადო განცხადებას ყოფილი საბჭოთა კავშირის რესპუბლიკებში ან ყოფილი სამხრეთ ოსეთის ავტონომიური ოლქის ტერიტორიაზე 2006 წლის 1 ივლისამდე კეთილსინდისიერად შეძენილი და საქართველოს საბაჟო კონტროლის გვერდის ავლით 2006 წლის 1 ივლისამდე შემოყვანილი მექანიკური სატრანსპორტო საშუალების საბაჟო დამუშავების შესახებ და უზრუნველყოფს შესაბამისი საბაჟო დამუშავების ოპერაციის განხორციელებას. (11.03.2008. N6847 მოქმედებს ამოქმედებიდან 4 თვის განმავლობაში.)

10. დროებითი შენახვის ღია საბაჟო საწყობის, დროებითი შენახვის დახურული საბაჟო საწყობის, ღია საბაჟო საწყობის, დახურული საბაჟო საწყობის საქმიანობის ნებართვის მფლობელს, რომელზედაც შესაბამისი ნებართვა გაცემულია 2009 წლის 1 იანვრამდე, უფლება აქვს განახორციელოს სანებართვო საქმიანობა 2009 წლის 1 იანვრამდე მოქმედი კანონმდებლობის შესაბამისად, ნებართვით გათვალისწინებული ვადის ამოწურვამდე. (26.12.2008. N872 ამოქმედდეს 2009 წლის 1 იანვრიდან)

მუხლი 255. დასკვნითი დებულებანი

1. ეს კოდექსი, გარდა 207-ე–210-ე მუხლებისა, ამოქმედდეს 2007 წლის 1 იანვრიდან.

2. ამ კოდექსის 207-ე–210-ე მუხლები ამოქმედდეს 2008 წლის 1 იანვრიდან.

3. 2007 წლის 1 იანვრიდან ძალადაკარგულად იქნეს ცნობილი საქართველოს

1997 წლის 14 ნოემბრის საბაჟო კოდექსი (პარლამენტის უწყებანი, N47-48, 31.12.1997, გვ. 86).

4. ამ კოდექსის 26-ე მუხლის მე-6 ნაწილი ამოქმედდეს 2010 წლის 1 იანვრიდან. (17.07.2009. N1529)

საქართველოს პრეზიდენტი

მიხეილ სააკაშვილი

თბილისი,
2006 წლის 25 ივლისი.
N 3545 - რს